

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย
ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้
และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้อังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย
โดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทร์ทรงกลด คชเสนี

สนับสนุนโดย

กองทุนวิจัย คณะครุศาสตร์

ปีงบประมาณ 2552

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2552

หัวข้อ การพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ความสามารถในการ
เชื่อมโยงความรู้ และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรม
ไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

ผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทร์ทรงกลด คชเสนี

ปีพ.ศ. 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความสามารถของผู้เรียนในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง และ 3) เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 2725453 ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2551 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนเรียน 2) แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบวัดคู่ขนานกับแบบวัดก่อนเรียน 3) แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง 4) แบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 5) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ 1) สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และ 3) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นิสิตมีพัฒนาการเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้ได้ทั้งในระดับต่ำและระดับสูง ผ่านการทำกิจกรรมประจำสัปดาห์ การทำรายงานประจำเดือน และการทำโครงงานปลายภาค
3. นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงในระดับมาก

Title A Development of English Knowledge about Thai Culture, Ability to Transfer Knowledge, and Attitude Towards Organizing English Language Learning About Thai Culture by Transferring Knowledge to Real Life Situations

Researcher Assistant Professor Chansongklod Gajaseni, Ph.D.

Year 2009

Abstract

The purposes of the study were to 1) compare the students' English knowledge about Thai culture before and after learning English about Thai culture by transferring knowledge to real life situations; 2) to investigate the students ability to transfer knowledge to real life situations; 3) to examine the students' attitude towards organizing English language learning about Thai culture by transferring knowledge to real life situations. The samples of the study were 21 English major students of the Faculty of Education, Chulalongkorn University who enrolled in the course 2725453 Thai Life and Thoughts for English Teachers. Research instruments for data collection consisted of 1) Pretest of English Knowledge About Thai Culture; 2) Posttest of English Knowledge About Thai Culture which was parallel to the pretest; 3) Test of Attitude Towards Organizing English Language Learning about Thai Culture by Transferring Knowledge to Real Life Situations; 4) Students' learning log; and 5) Researcher's observation notes of students' behavior. Data analysis consisted of 1) Descriptive Statistics: frequencies, percentages, means and standard deviation; 2) Inferential Statistics: t-test; 3) Content Analysis for qualitative data.

The results of the study were as follows.

1. The students' English knowledge about Thai culture after learning English about Thai culture by transferring knowledge to real life situations was higher than that before learning at .05 level of significance.

2. The students had developed the ability to transfer knowledge to real life situations at both low and high levels of transfer through weekly activities, monthly reports and final projects.

3. The students' attitude towards organizing English language learning about Thai culture by transferring knowledge to real life situations was at the high level.

คำนำ

การที่ภาษาอังกฤษพัฒนาสถานะเป็นภาษานานาชาติ เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลและสร้างความสัมพันธ์ในประชาคมโลก ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษต้องพัฒนาแนวคิดและรูปแบบอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษได้ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของผู้เรียนมากขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมของตนเองได้ การวิจัยชิ้นนี้ช่วยบ่งชี้ว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง จะช่วยพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษด้านใดได้บ้าง และนิสิตสามารถนำความรู้นั้นไปเชื่อมโยงกับชีวิตจริงได้อย่างไร

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ม้าคนอง ที่ให้แนวคิดและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้คำแนะนำ และแก้ไข ปรับปรุงจนเป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ที่เรียนวิชาชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2551 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

โครงการวิจัยนี้ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนวิจัย คณะครุศาสตร์ ปีงบประมาณ 2552 ซึ่งผู้วิจัยต้องกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และหวังว่าการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของวิชาเอกภาษาอังกฤษต่อไป

จันทร์ทรงกลด คชเสนี

สิงหาคม 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
คำนำ	ง
สารบัญเนื้อหา	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภูมิ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
คำจำกัดความในงานวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ภาษาและวัฒนธรรม	8
การสอนภาษา วัฒนธรรม และความสามารถทางการสื่อสาร	8
ระหว่างวัฒนธรรม	
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้เรียน	9
เนื้อหาที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรม	12
การเชื่อมโยงความรู้	13
ความหมายของการเชื่อมโยงความรู้	13
ความสำคัญและองค์ประกอบของการเชื่อมโยงความรู้	14
การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้	15
เจตคติ	16
ความหมายของเจตคติ	16
องค์ประกอบของเจตคติ	17
ความสำคัญของเจตคติต่อการเรียนภาษา	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
งานวิจัยในต่างประเทศ	19
งานวิจัยในประเทศ	21

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	22
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้	22
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	24
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	24
การดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	39
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	40
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการ เชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง	52
ตอนที่ 3 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง	75
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
สรุปผลการวิจัย	78
อภิปรายผล	78
ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	84
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย	84
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	91

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	โครงสร้างแบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	24
2	โครงสร้างแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง	27
3	แผนงานรายวิชา 2725453 ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษภาคปลาย ปีการศึกษา 2551	30
4	คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยไม่พิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ	39
5	คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยพิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ	40
6	จำนวนนิสิตที่ตอบแบบวัดความรู้จำแนกตามความมั่นใจของผู้ตอบ	40
7	การเปรียบเทียบคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยไม่พิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ	41
8	การเปรียบเทียบคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ	41
9	ความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่นิสิตได้รับ	42
10	ความรู้ระดับคำศัพท์จำแนกตามสปีดาร์	42
11	ความรู้ระดับการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารจำแนกตามสปีดาร์	46
12	เจตคติ 3 ด้านที่นิสิตมีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง	72

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	องค์ประกอบของการเชื่อมโยงความรู้	14
2	องค์ประกอบของเจตคติตามแนวคิดของ Triandis (1971)	17
3	กรอบแนวคิดของการวิจัย	22

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ในสังคมยุคข่าวสารข้อมูลเช่นปัจจุบัน ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษานานาชาติที่ใช้เป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลและสร้างสัมพันธภาพในประชาคมโลก ซึ่งประกอบด้วยผู้คนที่มีความภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ผู้ใช้ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบไปจากเดิมในอดีตที่เน้นเนื้อหา และกฎเกณฑ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของภาษา มาเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมนานาชาติมากขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียน (Communicative Competence) ได้มีการปรับกรอบความคิดให้ทันกับยุคสมัยอย่างต่อเนื่อง ความสามารถของผู้เรียนตามแนวคิดนี้แต่เดิมประกอบด้วยความสามารถ 4 ด้าน คือ ด้านไวยากรณ์ สังคม ภาษาศาสตร์ กลวิธีในการสื่อสาร และการเรียบเรียงข้อความ (Canale and Swain, 1980; Canale, 1983) แต่ในยุคที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับผู้คนต่างชาติและวัฒนธรรม ผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งด้าน คือ ความสามารถในการปรับตัวและวางตนให้เหมาะสมเมื่อสื่อสารกับผู้คนต่างวัฒนธรรม ซึ่งเป็นความสามารถด้านวัฒนธรรมนานาชาติ หรือ Intercultural Competence (Meyer, 1991; Martin, 1993) แนวคิดอีกประการหนึ่งเรื่องความสามารถทางการสื่อสารของ Canale and Swain (1980) คือการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถเสมือนเป็นเจ้าของภาษา แต่ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารระหว่างผู้คนหลากหลายวัฒนธรรม แนวคิดนี้จึงขยายกรอบความคิดไปสู่การพัฒนาทักษะและความสามารถทางการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Communicative Competence) ซึ่งประกอบด้วยความเข้าใจแบบแผนการสื่อสารของชุมชนที่แตกต่างกัน และความสามารถในการเป็นสื่อกลางเชื่อมโยงความเข้าใจอันดีต่อกัน (Byram, 1991; Kramsch, 1993; Byram and Flemming, 1998; Alptekin, 2002)

หัวใจสำคัญของการเรียนการสอนวัฒนธรรมคือ การสร้างความตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรม (Cultural Awareness) ซึ่งหมายถึงความเข้าใจลึกซึ้งในวัฒนธรรมของภาษาที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่ และวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียนเอง รวมทั้งเข้าใจบทบาทของวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนภาษา และการสื่อสาร การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจะประสบความสำเร็จเพียงใด ขึ้นอยู่กับความตระหนักรู้ด้านนี้เป็นสำคัญ ผู้เรียนที่มีความตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรมจะสามารถพัฒนาทักษะ

ทางการเรียนภาษา และนำทักษะนั้นมาใช้เพื่อแสวงหาความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและสามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้ (Baker, 2003; Baker, 2008) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษา เช่น Cortazzi and Jin (1999), Kramsch, (1993), Harumi (2002) ต่างให้ความสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียน ในการเรียนวัฒนธรรมและการพัฒนาความตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรม ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเป็นอย่างดี

นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 5 ต้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งในการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ หลักสูตรได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่านอกจากผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ในการจัดสาระการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องภาษาและวัฒนธรรม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 (ต 2.1) เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมตามกาลเทศะ และมาตรฐานที่ 2 (ต 2.2) เข้าใจความเหมือนและความต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้ได้เหมาะสมตามกาลเทศะ ดังนั้น การพัฒนานิสิตให้มีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยอย่างลึกซึ้งจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง

เป้าหมายหลักในการเรียนการสอนทุกวิชา คือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากห้องเรียนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ ซึ่งเป็นความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ และเป็นกระบวนการทางปัญญาที่ต้องอาศัยการผสมผสานความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน นักการศึกษาส่วนใหญ่เชื่อว่าการเรียนการสอนในห้องเรียนย่อมนำไปสู่การเชื่อมโยงความรู้อยู่แล้ว แต่ในการวิจัยกลับพบว่าในหลายๆวิชา การเชื่อมโยงความรู้ของผู้เรียนไม่ได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ และยากที่จะกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้ (Detterman, 1993) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็พบเช่นกันว่า ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้และทักษะทางภาษามาใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ (James, 2006)

Perkins and Solomon (1988) กล่าวว่ากระบวนการเชื่อมโยงความรู้มี 2 ระดับ คือ

1. การเชื่อมโยงระดับต่ำ (Low-road Transfer) เป็นกระบวนการเชื่อมโยงความรู้ที่เกิดขึ้นโดยที่ผู้เรียนไม่รู้ตัว การเชื่อมโยงความรู้จะถูกกระตุ้นเมื่อสถานการณ์ในห้องเรียนมีความคล้ายคลึงกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

2. การเชื่อมโยงระดับสูง (High-road Transfer) เป็นกระบวนการเชื่อมโยงความรู้ที่ผู้เรียนตระหนักว่ากำลังศึกษาของสถานการณ์ที่ไม่มีความคล้ายคลึงกัน

จากกระบวนการเชื่อมโยงความคิดทั้ง 2 ระดับนี้ Perkins and Solomon (1988) ได้เสนอเทคนิคการสอน 2 แบบ เพื่อทำให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้ คือ

1. การนำสถานการณ์ที่ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาใช้ในการเรียนการสอน กลวิธีนี้เป็นการเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำ หรือเรียกว่าเทคนิคแบบใกล้ชิด (Hugging)

2. การนำสถานการณ์ใหม่มาให้ผู้เรียนคิดเพื่อหาคำตอบความรู้ใหม่ เช่น หลักการ แนวทาง หรือความสัมพันธ์ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ กลวิธีนี้เป็นการเชื่อมโยงความรู้ในระดับสูง หรือเรียกว่าเทคนิคแบบคิดต่อยอด (Bridging)

จากแนวความคิดเรื่องการเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำ และการเชื่อมโยงความรู้ในระดับสูงนี้ James (2006) ได้พัฒนากลวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้ โดยแบ่งเป็นกลวิธีย่อยๆหลายแบบ เช่น การกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาคำคล้ายคลึงของสถานการณ์ที่กำลังเรียนอยู่กับสถานการณ์อื่นที่ใกล้เคียงกัน การจำลองสถานการณ์ในบริบทที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง และการสอนให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์บริบท สถานการณ์ และวิธีการต่างๆที่ผู้เรียนจะนำทักษะและความรู้นั้นไปใช้ได้ในชีวิตจริง

จากแนวคิดเรื่องกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงของ James (2006) จะเห็นได้ว่ากลวิธีต่างๆเหล่านี้มีการผสมผสานการเชื่อมโยงความรู้ทั้งในระดับสูงและต่ำ รวมทั้งมีการจัดการเรียนรู้หลายรูปแบบ การวิจัยครั้งนี้จึงจะใช้แนวคิดเรื่องกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงของ Perkins and Solomon (1988) และ James (2006) เป็นกรอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะและความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงได้

กลวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงนั้น เป็นกลวิธีการสอนที่พัฒนามาจากการสอนวิชาทางครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ทั่วไป เมื่อนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ จึงควรศึกษาเจตคติของผู้เรียนว่า มีความพึงพอใจในกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบนี้หรือไม่ ซึ่งโดยทั่วไปเจตคติมีองค์ประกอบ 3 ด้าน (Triandis, 1971; Oskamp, 1977; Morris, 1990; สุนทรื โคมิน, 2542) ดังนี้

1. ด้านสติปัญญา (Cognitive Component) หมายถึง ความรู้ ความคิด และความเชื่อ
2. ด้านความรู้สึกรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ ประเมินว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี

3. ด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง แนวโน้มของการกระทำหรือแสดงพฤติกรรม ซึ่งยังไม่แสดงออกจริง

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้เจตคติที่มี 3 องค์ประกอบเพราะให้ข้อมูลได้หลายมิติทั้งด้านความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่ผู้เรียนมีต่อกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงได้

จากองค์ความรู้ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกจากผู้เรียนจะต้องมีความรู้เรื่องภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแล้ว ยังจะต้องมีความตระหนักรู้เรื่องวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารและเผยแพร่วัฒนธรรมไทยได้ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์นอกห้องเรียนได้ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงโดยมีการผสมผสานการเชื่อมโยงความรู้ทั้งในระดับสูงและต่ำ จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและฝึกปฏิบัติเชื่อมโยงการเรียนรู้ และที่สำคัญ กระบวนการเรียนการสอนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะให้ประสบการณ์การเรียนรู้กับผู้เรียนซึ่งเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษได้เห็นตัวอย่าง และแนวทางในการสอนภาษาอังกฤษที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและมีความหมาย

งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมไทย สามารถบรรยาย อธิบาย วิเคราะห์ เปรียบเทียบวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมนานาชาติได้ และเนื่องจากผู้เรียนในวิชานี้เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ งานวิจัยนี้จะเป็นการเตรียมความพร้อมด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ และด้านทักษะการสอนโดยใช้กลวิธีต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของนิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษโดยการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความสามารถของนิสิตในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนิสิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

สมมติฐานของการวิจัย

Rattanaphumma (2006) ได้พัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมเพื่อชุมชนท้องถิ่นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยใช้ชุมชนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นฐาน ในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนและได้ปฏิบัติจริง ผลของการจัดการเรียนการสอนพบว่าทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนและความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการทดลอง นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนในวิชานี้

ธนาชาติ หล่อกลาง (2550) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้วัฒนธรรมของจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นหลังการทดลอง และมีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งด้านความรู้ ความรู้สึก และการพร้อมกระทำ

งานวิจัยดังกล่าวจึงนำไปสู่สมมติฐานของงานวิจัยนี้ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของนิสิตหลังการเรียนโดยเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นิสิตมีพัฒนาการเกี่ยวกับการคิดเชื่อมโยงที่จะนำความรู้ภาษาอังกฤษไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง
3. นิสิตมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวแปร

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

ตัวแปรตาม

ความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้

เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

2. ประชากร

ประชากรในงานวิจัยนี้ คือ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 2725453

ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2551 จำนวน 21 คน

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ระบุในรายวิชา

2725455

ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหา เรื่องภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภาษาไทย ค่านิยม ความเชื่อ นิทานพื้นบ้าน เทวปกรณัม อาหารไทย งานเทศกาลและประเพณี พระมหากษัตริย์ บุคคลสำคัญ และมารยาทไทย

คำจำกัดความในงานวิจัย

1. **ความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย** หมายถึง ความรู้ภาษาอังกฤษในระดับคำศัพท์ จำนวน โครงสร้าง และการใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยวัดจากแบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และบันทึกการเรียนรู้ออนไลน์

2. **ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้** หมายถึง ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปใช้ในสถานการณ์ในชีวิตจริง โดยวัดได้จากบันทึกการเรียนรู้ออนไลน์และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ของผู้สอน แบ่งออกเป็นการเชื่อมโยง 2 ระดับ ดังนี้

2.1 การเชื่อมโยงระดับต่ำ เป็นการนำสถานการณ์ที่ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาใช้ การเชื่อมโยงความรู้จะถูกกระตุ้นเมื่อสถานการณ์ในห้องเรียนมีความคล้ายคลึงกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

2.2 การเชื่อมโยงระดับสูง เป็นการนำสถานการณ์ใหม่มาให้ผู้เรียนคิดเพื่อหาองค์ความรู้ใหม่ เช่น หลักการ แนวทาง หรือความสัมพันธ์ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่

3. การจัดการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย ผ่านเทคนิคแบบใกล้ชิดและเทคนิคแบบคิดต่อยอด โดยเน้นกิจกรรมที่มีการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง เพื่อให้มนิสิตเกิดการเชื่อมโยงความรู้ทั้งในระดับต่ำและระดับสูง โดยมีการออกแบบกิจกรรมให้มนิสิตเป็นผู้คิดค้นกลวิธีการเชื่อมโยงด้วยตนเอง การทำกิจกรรมแบ่งเป็น 3 รูปแบบดังต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมในคาบเรียน ที่เป็นกิจกรรมที่มนิสิตทำคนเดียว เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยมีบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือ กิจกรรมในแต่ละคาบเรียนอาจมีมากกว่า 1 กิจกรรม เมื่อทำกิจกรรมเสร็จ มนิสิตจะนำเสนอผลที่ได้จากการทำกิจกรรม ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างกัน

3.2 กิจกรรมรายเดือน เป็นกิจกรรมที่ให้นิสิตเขียนรายงานสั้นๆเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในชีวิตประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ ผู้สอนจะเป็นผู้สรุปประเด็นสำคัญที่ได้จากรายงานให้นิสิตได้ทราบเพื่อเป็นการเรียนรู้และสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่นิสิตเขียน

3.3 กิจกรรมปลายภาค เป็นโครงการกลุ่มที่มนิสิตเลือกทำตามหัวข้อที่กลุ่มสนใจ โดยเน้นการนำเสนอความรู้ภาษาอังกฤษและการเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์ในชีวิตจริง

4. เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง หมายถึง ความรู้สึกและการแสดงออกต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยวัดจากแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยเจตคติด้านสติปัญญา ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

5. นิสิต หมายถึง นิสิตวิชาเอกวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผล การศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

1. ภาษาและวัฒนธรรม

1.1 การสอนภาษา วัฒนธรรม และความสามารถทางการสื่อสารระหว่าง วัฒนธรรม

1.2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้เรียน

1.3 เนื้อหาที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรม

2. การเชื่อมโยงความรู้

2.1 ความหมายของการเชื่อมโยงความรู้

2.2 ความสำคัญและองค์ประกอบของการเชื่อมโยงความรู้

2.3 การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้

3. เจตคติ

3.1 ความหมายของเจตคติ

3.2 องค์ประกอบของเจตคติ

3.3 ความสำคัญของเจตคติต่อการเรียนภาษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

4.2 งานวิจัยในประเทศ

ภาษาและวัฒนธรรม

การสอนภาษา วัฒนธรรม และความสามารถทางการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ ภาษาเป็นสิ่งที่สะท้อนวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมจะไม่สามารถคงอยู่ได้ถ้าปราศจากภาษา (Brown, 2000) ดังนั้น ผู้เรียนภาษาจึง จำเป็นต้องเรียนวัฒนธรรมควบคู่กันไปด้วย

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เปลี่ยนรูปแบบจากการเน้นเนื้อหาและกฎเกณฑ์ทางสังคมของเจ้าของภาษามาเป็นเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมนานาชาติมากขึ้น แนวคิดเรื่องความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียน หรือ Communicative Competence จึงได้มีการปรับกรอบความคิดเช่นกัน กล่าวคือ แต่เดิมความสามารถของผู้เรียนประกอบด้วยความสามารถ 4 ด้าน คือ ด้านไวยากรณ์ สังคมภาษาศาสตร์ กลวิธีในการสื่อสาร และการเรียบเรียงข้อความ (Canale and Swain, 1980; Canale, 1983) แต่ในปัจจุบันผู้เรียนต้องเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับผู้คนต่างชาติและต่างวัฒนธรรม ดังนั้น ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการปรับตัวและวางตนให้เหมาะสมเมื่อสื่อสารกับผู้คนจากหลายวัฒนธรรม ความสามารถด้านนี้เรียกว่าเป็นความสามารถด้านวัฒนธรรมนานาชาติ หรือ Intercultural Competence (Meyer, 1991; Martin, 1993)

แนวคิดเรื่องความสามารถทางการสื่อสารของ Canale and Swain (1980) มีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถเสมือนหนึ่งเป็นเจ้าของภาษา แต่ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกับผู้คนหลากหลายวัฒนธรรม แนวคิดเรื่องความสามารถทางการสื่อสารจึงขยายกรอบความคิดไปสู่การพัฒนาทักษะและความสามารถทางการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Communicative Competence) ซึ่งประกอบด้วยความเข้าใจแบบแผนการสื่อสารที่แตกต่างกันของชุมชน และความสามารถในการเป็นสื่อกลางเชื่อมโยงความเข้าใจอันดีต่อกัน (Byram, 1991; Kramsch, 1993; Byram and Flemming, 1998; Alptekin, 2002)

Baker (2003) กล่าวว่า หัวใจของความสามารถทางการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม คือ การสร้างความตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรม ทั้งวัฒนธรรมของผู้อื่นและวัฒนธรรมของผู้เรียน หากปราศจากความตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรมแล้ว การเรียนรู้ภาษาก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้

สรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจะต้องผสมผสานวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนสื่อสารกับผู้คนในประชาคมโลกได้

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้เรียน

เนื่องจากในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีฐานะเป็นภาษานานาชาติ Smith (1976) ได้กล่าวไว้ว่าเป้าหมายหนึ่งของการเรียนภาษานานาชาติ คือ การให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นเพื่อสื่อสารความคิดและวัฒนธรรมของตนกับผู้อื่นได้ นักการศึกษาด้านการสอนภาษาและวัฒนธรรม มีแนวคิดในการสอนวัฒนธรรมหลายรูปแบบ Cortazzi and Jin (1999) เห็นว่าการนำเสนอเนื้อหาทางวัฒนธรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจวัฒนธรรมทั่วโลก รวมทั้งสามารถแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของตนกับผู้อื่นได้ ควรประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน คือ

1. เนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (Target Culture)
2. เนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้เรียน (Source Culture)

3. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมนานาชาติของผู้ที่ใช้และไม่ใช้ภาษาอังกฤษ

(International Culture)

Kramersch (1993) ใช้การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมของผู้เรียน โดยการเรียนรู้วัฒนธรรมประกอบด้วยหลักสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องวิเคราะห์และตีความวัฒนธรรมของตน โดยเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การเรียนวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในวัฒนธรรมของตนและของผู้อื่นดียิ่งขึ้น ผู้เรียนอาจมีมุมมองแตกต่างกันไปตามแต่ประสบการณ์ของแต่ละคน ดังนั้นจึงเป็นการสร้าง “โลกแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม” (Sphere of Interculturality) ในมโนทัศน์ของผู้เรียน

2. การสอนวัฒนธรรมไม่ควรเน้นการนำเสนอเพียงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ แต่ให้เน้นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เรียนที่นำไปสู่ความเข้าใจวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย

3. วัฒนธรรมมีหลายระดับ ไม่ควรเน้นวัฒนธรรมระดับชาติเพียงอย่างเดียว เพราะในหนึ่งชาติยังประกอบด้วยวัฒนธรรมย่อยๆ อีกตามอายุ เพศ เชื้อชาติ และสถานะทางสังคม เป็นต้น

4. การสอนวัฒนธรรมควรบูรณาการกับสาขาวิชาอื่น เช่น สังคมศาสตร์ หรือ มานุษยวิทยา

Harumi (2002) เสนอแนวคิดใหม่ในการสอนวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนที่เป็นชาวญี่ปุ่น แต่กรอบการสอนนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับผู้เรียนชาติอื่นๆ ได้เช่นกัน ในการสอนวัฒนธรรมจะมีการเปรียบเทียบวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมของผู้เรียนควบคู่กันไป

Harumi (2002) แบ่งเนื้อหาวัฒนธรรมออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. วัฒนธรรมที่ล้อมรอบภาษา (Culture Around Language) ที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมต่างๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ หรือ อวัจนภาษา เป็นต้น

2. วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา (Culture in Language) เป็นแบบแผนความคิดที่ถ่ายทอดออกมาในการใช้ภาษา เช่น การใช้สรรพนามเพื่อแสดงความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง การใช้คำศัพท์ที่ไม่เน้นเรื่องความอาวุโส เป็นต้น

3. วัฒนธรรมที่ส่งผ่านมาทางภาษา (Culture Through Language) เป็นเนื้อหาที่เน้นการสื่อสารกับประชาคมโลกและสถานะของภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติ เช่น วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา วัฒนธรรมของผู้เรียน และวัฒนธรรมนานาชาติ

Crawford-Lang and Lang (2001) เสนอกระบวนการบูรณาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็น 8 ชั้น ดังนี้

1. ระบุหัวข้อวัฒนธรรม
2. นำเสนอปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรม
3. สนทนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมเป้าหมายหรือวัฒนธรรมของผู้เรียน
4. นำเข้าสู่เนื้อหาทางภาษา
5. เรียนเนื้อหาภาษา
6. ตรวจสอบการรับรู้วัฒนธรรมเป้าหมายหรือวัฒนธรรมของผู้เรียน
7. สร้างความตระหนักในวัฒนธรรม
8. ประเมินความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรม

Baker (2008) กล่าวว่าการสอนภาษาให้ผู้เรียนชาวไทยควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความตระหนักด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะเรื่องวัฒนธรรมไทย เน้นการผสมผสานกิจกรรมหลายรูปแบบ เช่น ให้ผู้เรียนค้นคว้าเรื่องวัฒนธรรมไทย อาทิเช่น ความเชื่อและค่านิยมของคนไทย แล้วเปรียบเทียบความเห็นต่อค่านิยมเหล่านี้ในหมู่คนไทยด้วยกันเอง และความเห็นของชาวต่างชาติ นอกจากนี้ ยังให้ผู้เรียนค้นคว้าเรื่องวัฒนธรรมจากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นวนิยาย และนิตยสาร และเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมไทย หรือ ค้นคว้าจากเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น อินเทอร์เน็ต อีเมล แชทรูม ซึ่งผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้โดยตรง Tomalin and Stempleski (1993) ยังกล่าวอีกว่า สื่อการสอนที่ผู้สอนนำมาใช้ควรช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอภิปราย ค้นคว้า และสะท้อนความรู้สึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของตนเองได้

จากการนำเสนอแนวคิดด้านการสอนวัฒนธรรมข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้เชี่ยวชาญต่างให้ความสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้เรียน ในการเรียนวัฒนธรรมและการพัฒนาความตระหนักด้านวัฒนธรรม ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมของตนเองเป็นอย่างดี นอกจากนี้ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 5 ต้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งในการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ หลักสูตรได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่านอกจากผู้เรียนจะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร แสวงหาความรู้ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาแล้ว ผู้เรียนยังต้องมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ในการจัดสาระที่ 2 เรื่องภาษาและวัฒนธรรม ทั้งสองหลักสูตรได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 (ต 2.1) เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมตามกาลเทศะ และ

มาตรฐานที่ 2 (ต 2.2) เข้าใจความเหมือนและความต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้ได้เหมาะสมตามกาลเทศะ นอกจากนี้ในการจัดสาระการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่องภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ ๒ มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ ๔ (ต ๔.๑) ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม และ มาตรฐานที่ ๔ (ต ๔.๒) ใช้ภาษาต่างประเทศในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนานิสิตให้มีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยอย่างลึกซึ้งเพื่อนำไปความรู้ไปสื่อสารและเผยแพร่จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนานิสิตให้มีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและนำความรู้นั้นไปถ่ายทอด เพื่อผลิตผู้เรียนให้มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานของหลักสูตร

เนื้อหาที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรม

ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมได้จำแนกเนื้อหาของวัฒนธรรมไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

นิคม มุสิกะคามะ (2542) แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. มรดกทางวัฒนธรรมในอดีต หมายถึง หลักฐานที่เกี่ยวกับการดำรงชีพของบรรพชนในอดีต แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ อนุสรณ์สถาน โบราณศิลปวัตถุ และ เอกสารตำนาน
2. วัฒนธรรมทั่วไป ได้แก่ รูปแบบและเอกลักษณ์ในการดำรงชีพแบบเผ่าพันธุ์ แสดงให้เห็นรูปแบบของเผ่าพันธุ์นั้น เช่น การดำรงชีพ ภาษา ศาสนา ศิลปะและสุนทรียภาพ และสังคม เศรษฐกิจและการเมือง
3. ภูมิปัญญาและเทคโนโลยี ได้แก่ ความรู้ความสามารถของประชาชนในการคิดค้นประดิษฐ์ สร้างสรรค์ เพื่อทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น

นอกจากนี้ นิคม มุสิกะคามะ (2542) ยังได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. วัฒนธรรมท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมพื้นบ้าน (Native Culture หรือ Localization) หมายถึง รูปแบบในการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นที่ทำให้เกิดความสุขกายสบายใจแก่ชุมชน แสดงให้เห็นได้จากการทำมาหากิน ภาษา ความเชื่อ ศิลปะ ครอบครัวยุติ เป็นต้น
2. วัฒนธรรมแห่งชาติ (National Culture) หมายถึง วิถีชีวิตที่รัฐเลือกสรรจากวัฒนธรรมพื้นบ้านมาเป็นแนวปฏิบัติให้คนส่วนใหญ่ใช้ปฏิบัติตาม

3. วัฒนธรรมโลก (International Culture) หมายถึง อนุสัญญาระหว่างประเทศแห่งกรุงเวียนนาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน สี่ผิว ปัญหาสตรี เด็ก คนชรา คนพิการ และผู้ลี้ภัยทางการเมือง เป็นต้น

สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร (2540) ได้จำแนกวัฒนธรรมไทยเป็น 2 ประเภท คือ

1. มรดกทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage) หมายถึง รากเหง้าทางพัฒนาการที่สืบทอดกันมาผ่านยุคต่างๆจนถึงปัจจุบัน ซึ่งต้องรักษาไว้ไม่ให้สูญหาย เช่น ภาษา ศิลปะและเครื่องมือต่างๆ เป็นต้น

2. วัฒนธรรมร่วมสมัยที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย (Contemporary Life Thai Identity) หมายถึงแบบแผนการพัฒนาสังคมเพื่อให้เกิดความสุขการสบายใจในการดำรงชีพ การประพฤติปฏิบัติทางศาสนา การใช้ภาษาถิ่น การสร้างสรรค์ศิลปะ เพื่อพัฒนาบ้านเมืองให้เหมาะสมสวยงาม

Robinson (1985) ได้สำรวจความคิดเห็นของคำว่า “วัฒนธรรม” และได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ผลผลิตทางวัฒนธรรม (Cultural Products) เช่น วรรณคดี นิทานพื้นบ้าน ศิลปะ ดนตรี และสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ

2. ความรู้สึกนึกคิด (Ideas) เช่น ความเชื่อ ค่านิยม และขนบธรรมเนียมประเพณี

3. พฤติกรรม (Behaviors) เช่น การปฏิบัติตน ลักษณะนิสัย การแต่งกาย อาหารและการใช้เวลาว่าง

จะเห็นได้ว่าเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมสามารถแบ่งได้หลายลักษณะ หลายระดับ และหลายประเภท สำหรับในงานวิจัยชิ้นนี้ หัวข้อวัฒนธรรมไทยที่นำมาจัดการเรียนรู้ได้ครอบคลุมเนื้อหาต่างๆที่ผู้เชี่ยวชาญได้จัดประเภทไว้ ประกอบด้วยวัฒนธรรมไทยหลายด้านทั้งที่เป็นวัฒนธรรมระดับท้องถิ่น เช่น ความเชื่อ นิทาน หรือพื้นบ้าน และวัฒนธรรมระดับชาติ เช่น มารยาทไทย ภาษาไทย รวมทั้งวัฒนธรรมร่วมสมัย เช่น ค่านิยม และพฤติกรรมต่างๆ

การเชื่อมโยงความรู้

ความหมายของการเชื่อมโยงความรู้

Melton (1963) กล่าวว่า การเชื่อมโยงความรู้ คือ อิทธิพลของการเรียนรู้จากการทำงานชิ้นหนึ่ง ที่ถ่ายทอดไปสู่การทำงานอีกชิ้นหนึ่ง

Perkins and Solomon (1994) กล่าวไว้โดยสรุปว่า การเชื่อมโยงความรู้คือผลของการนำความรู้ที่เรียนในบริบทหนึ่งหรือการเรียนรู้ด้วยสื่อการเรียนแบบหนึ่ง ไปสู่การเรียนรู้ในบริบทใหม่หรือการเรียนรู้ด้วยสื่อการเรียนแบบใหม่

Lauder, Reynold, and Angus (1999) กล่าวเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความรู้ว่า หมายถึงความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับในสถานการณ์หนึ่งไปประยุกต์ใช้ในอีกสถานการณ์หนึ่ง ความสามารถนี้ต้องอาศัยกระบวนการทางปัญญาและเมตาคอกนิชันเพื่อนำประสบการณ์เดิมมาประยุกต์ใช้ในประสบการณ์ใหม่

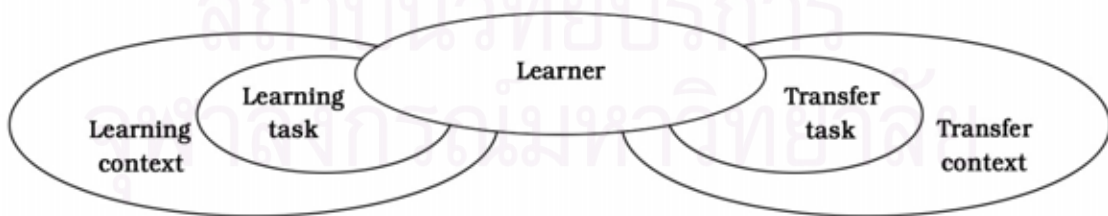
Leberman, McDonald and Doyle (2006) กล่าวไว้ว่า การเชื่อมโยงความรู้ หมายถึง การที่ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในกิจกรรมอื่นที่เกิดขึ้นภายหลังและเกิดขึ้นในบริบทอื่น

สรุปได้ว่า การเชื่อมโยงความรู้ หมายถึง การนำความรู้ที่มีอยู่เดิมไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์หรือบริบทใหม่โดยใช้กระบวนการคิดในระดับสูง

ความสำคัญและองค์ประกอบของการเชื่อมโยงความรู้

Marini and Genereux (1995) กล่าวว่า การเชื่อมโยงความรู้เป็นเป้าหมายพื้นฐานของการศึกษา หากผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้กับงานชิ้นใหม่ หรือประสบการณ์ใหม่ นอกห้องเรียน ต้องถือว่าการศึกษานั้นล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง องค์ประกอบของการเชื่อมโยงความรู้ตามความคิดของ Marini and Genereux (1995) ประกอบด้วยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานในชั้นเรียน ภายใต้บริบทของการเรียน แล้วนำความรู้ไปเชื่อมโยงกับงานชิ้นใหม่ ภายใต้บริบทใหม่ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

Melton (1963) กล่าวว่า การเชื่อมโยงความรู้ คือ อิทธิพลของการเรียนรู้จากการทำงานชิ้นหนึ่งที่ถ่ายทอดไปสู่การทำงานอีกชิ้นหนึ่ง

แผนภูมิที่ 1 องค์ประกอบของการเชื่อมโยงความรู้

เป้าหมายหลักในการเรียนการสอนทุกวิชา คือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากห้องเรียนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ เกิดเป็นการเชื่อมโยงความรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการทางปัญญา อาศัยการผสมผสานความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน Pea (1999) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในหลักสูตร

ต้องให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ เช่น มโนทัศน์ ทักษะ และกลวิธีต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน การเชื่อมโยงความรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนสามารถคิดใช้ความคิดได้อย่างอิสระ และมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะการคิดในระดับสูง

นักการศึกษาส่วนใหญ่เชื่อว่าการเรียนการสอนในห้องเรียนย่อมนำไปสู่การเชื่อมโยงความรู้อยู่แล้ว แต่ในการวิจัยกลับพบว่าในหลายวิชา การเชื่อมโยงความรู้ของผู้เรียนไม่ได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ และยากที่จะกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้ (Detterman, 1993; Dziembowski and Newcomb, 2005; Tardy, 2006) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็พบเช่นกันว่า ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้และทักษะทางภาษามาใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ (James, 2006)

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้

Perkins and Solomon (1988) กล่าวว่ากระบวนการเชื่อมโยงความรู้มี 2 ระดับ คือ

1. การเชื่อมโยงระดับต่ำ (Low-road Transfer) เป็นกระบวนการเชื่อมโยงความรู้ที่เกิดขึ้นโดยที่ผู้เรียนไม่รู้ตัว การเชื่อมโยงความรู้จะถูกระงับเมื่อสถานการณ์ในห้องเรียนมีส่วนคล้ายคลึงกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
2. การเชื่อมโยงระดับสูง (High-road Transfer) เป็นกระบวนการเชื่อมโยงความรู้ที่ผู้เรียนตระหนักว่ากำลังศึกษาสองสถานการณ์ที่ไม่มีความคล้ายคลึงกัน

จากกระบวนการเชื่อมโยงความคิดทั้ง 2 ระดับนี้ Perkins and Solomon (1988) ได้เสนอเทคนิคการสอน 2 แบบ เพื่อทำให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้ คือ

1. การนำสถานการณ์ที่ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาใช้ในการเรียนการสอน เป็นการเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำ หรือเรียกว่าเทคนิคแบบโกล์ชิต (Hugging)
2. การนำสถานการณ์ใหม่มาให้ผู้เรียนคิดเพื่อหาคำตอบความรู้ใหม่ เช่น หลักการ แนวทาง หรือความสัมพันธ์ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ เป็นการเชื่อมโยงความรู้ในระดับสูง หรือเรียกว่าเทคนิคแบบคิดต่อยอด (Bridging)

James (2006) ได้พัฒนากลวิธีการสอนภาษาอังกฤษจากเทคนิคแบบโกล์ชิต (Hugging) และ เทคนิคแบบคิดต่อยอด (Bridging) นี้ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้ โดยแบ่งเป็นกลวิธีเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลวิธีสำหรับเทคนิคแบบโกล์ชิต (Hugging) เช่น

1.1 มองหาความเหมือน (Setting Expectations) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาความคล้ายคลึงของสถานการณ์ที่กำลังเรียนอยู่กับสถานการณ์อื่นที่ใกล้เคียงกัน

- 1.2 จับคู่สื่อกับกิจกรรม (Matching) ผู้สอนใช้สื่อที่ผู้เรียนพบเห็นได้ทั่วไปในชีวิตประจำวันมาใช้ควบคู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ปฏิบัติจริงนอกห้องเรียน
- 1.3 จำลองสถานการณ์ (Simulating) ผู้สอนจำลองสถานการณ์ในบริบทที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง
- 1.4 เป็นตัวอย่างให้ผู้เรียน (Modeling) ผู้สอนสาธิตหรือแสดงให้ผู้เรียนเห็นได้เลยว่าความรู้ที่เรียนไปนั้นสามารถนำไปใช้ได้จริงอย่างไร
- 1.5 เรียนแบบแก้ปัญหา (Problem-based Learning) ผู้สอนให้ผู้เรียนแก้ปัญหาที่มีโอกาสจะได้เผชิญในชีวิตจริง

2. กลวิธีสำหรับเทคนิคแบบคิดต่อยอด (Bridging) เช่น

- 2.1 คิดหาทางประยุกต์ความรู้ (Anticipating Applications) ผู้สอนให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์บริบท สถานการณ์ และวิธีการต่างๆ ที่ผู้เรียนจะนำทักษะและความรู้นั้นไปใช้ได้ในชีวิตจริง
- 2.2 คิดหาหลักการ (Generalizing Principles) ผู้สอนให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์ของตนมาประมวลเพื่อนำไปสู่หลักการหรือแนวทางที่จะนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ
- 2.3 คิดแบบอุปมาอุปไมย (Using Analogies) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความรู้หรือทักษะที่ได้เรียนในวิชาหนึ่ง กับความรู้หรือทักษะที่ได้เรียนในวิชาอื่นหรือสาขาอื่นเพื่อนำความรู้ไปใช้ด้วยกันได้
- 2.4 คิดแก้ปัญหาแบบคู่ขนาน (Parallel Problem Solving) ผู้สอนให้ผู้เรียนแก้ปัญหาที่ดูเหมือนมีความแตกต่างกัน แต่ปัญหาเหล่านั้นแก้ได้โดยวิธีการเดียวกัน
- 2.5 คิดแบบเมตาคอกนิชัน (Metacognition Reflection) ผู้สอนให้ผู้เรียนวางแผน ควบคุม และประเมินกระบวนการการเรียนรู้ของตนเอง รวมทั้งผลที่ได้จากการเรียนรู้ด้วย

James (2006) กล่าวว่ากลวิธีเหล่านี้โดยผิวเผินดูเหมือนจะเป็นกลวิธีที่ผู้สอนภาษาอังกฤษได้ใช้ในการสอนอยู่แล้ว แต่ James (2006) เน้นว่าผู้สอนต้องใช้กลวิธีเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ เป็นระบบ และต้องสอนแบบเปิดเผย ตรงไปตรงมา เน้นย้ำให้ผู้เรียนได้ตระหนักอยู่เสมอว่าสิ่งที่เรียนสามารถนำไปเชื่อมโยงในชีวิตจริงได้

จากแนวคิดเรื่องกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงของ James (2006) จะเห็นได้ว่ากลวิธีต่างๆ เหล่านี้มีการผสมผสานการเชื่อมโยงความรู้ทั้งใน

ระดับสูงและต่ำ รวมทั้งมีการจัดการเรียนการสอนหลายรูปแบบ การวิจัยครั้งนี้จึงจะใช้แนวคิดเรื่อง กลวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงของ Perkins and Solomon (1988) และ James (2006) เป็นกรอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง และค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง

เจตคติ

ความหมายของเจตคติ

เจตคติ หรือทัศนคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของเจตคติไว้ดังนี้

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยที่ความรู้สึกเป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความคิดเห็นเป็นองค์ประกอบทางด้านปัญญา และท่าทีเป็นองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (ลักขณา สรวิวัฒน์, 2544)

เจตคติ เป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อฝังใจของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะเกิดขึ้นเมื่อได้รับรู้หรือประเมินเหตุการณ์ แล้วเกิดอารมณ์ความรู้สึกซึ่งจะมีผลต่อความคิดและปฏิกิริยาในใจของบุคคล ดังนั้น เจตคติจึงเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้ หรือเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตได้ (ปริยาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์, 2546)

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะนำไปในทำนองพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ เจตคติไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล (สุชา จันทร์เอม, 2541)

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจมีทิศทางไปในทางบวกหรือลบก็ได้

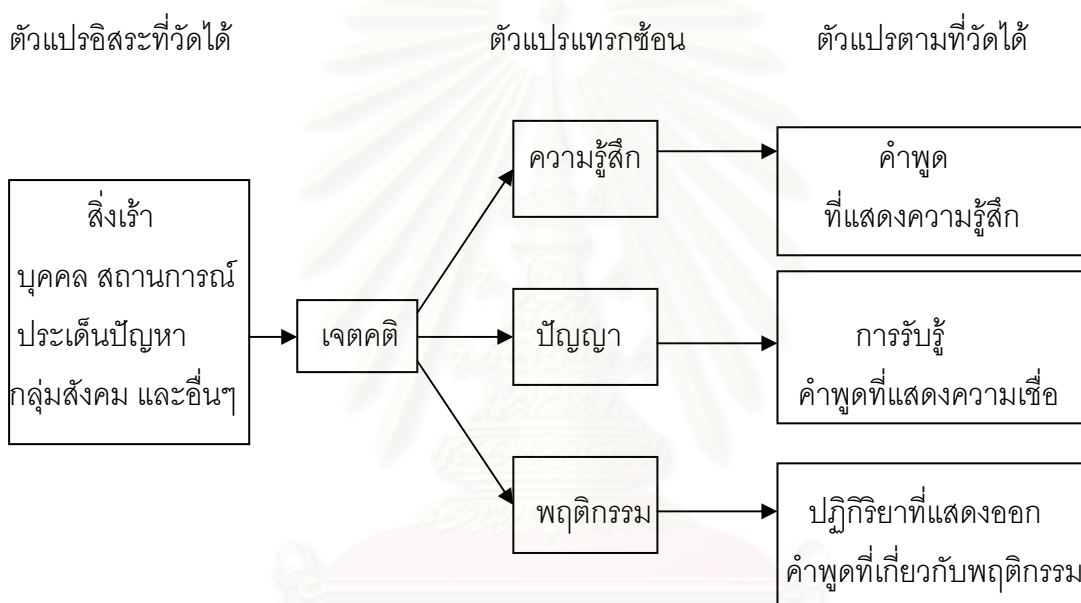
องค์ประกอบของเจตคติ

นักจิตวิทยาบางท่านได้นำเสนอองค์ประกอบของเจตคติไว้เพียงด้านเดียว คือ เจตคติที่มีองค์ประกอบเดียว คือ องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Component) เป็นการประเมินว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบ สิ่งนั้นดีหรือไม่ดี นักจิตวิทยาบางท่านก็ได้แบ่งไว้ 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive Component) ซึ่งหมายถึง ความรู้ ความคิด และความคิดเห็น และองค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ซึ่งเป็นความรู้สึกพึงพอใจ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ประเมินว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี แต่มีนักจิตวิทยาหลายท่านได้แบ่ง

องค์ประกอบของเจตคติออกเป็น 3 ด้าน (Triandis, 1971; Oskamp, 1977; Morris, 1990; สุนทรืโคมิน, 2542) ดังนี้

1. ด้านสติปัญญา (Cognitive Component) หมายถึง ความรู้ ความคิด และความคิดเห็น
2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ ประเมินว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี
3. ด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง ความพร้อมหรือแนวโน้มของการกระทำ ซึ่งยังไม่แสดงออกจริง

Triandis (1971) ได้เสนอองค์ประกอบของเจตคติในรูปแบบแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2 องค์ประกอบของเจตคติตามแนวคิดของ Triandis (1971)

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้เจตคติที่มี 3 องค์ประกอบเพราะให้ข้อมูลได้หลายมิติทั้งด้านความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่ผู้เรียนมีต่อกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่ สถานการณ์ในชีวิตจริงได้

ความสำคัญของเจตคติต่อการเรียนภาษา

เจตคติมีความสำคัญยิ่งในการเรียนการสอนในทุกสาขาวิชา มีบทบาทช่วยส่งเสริมหรือ สกัดกั้นการเรียนรู้ ดังนั้น การสร้างเจตคติที่ดีให้แก่ผู้เรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์อย่าง มาก (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และนิยะดา ศรีจันทร์, 2523) นักเรียนคนใดมีทัศนคติที่ดีต่อผู้สอน

นักเรียนคนนั้นจะชอบเรียนกับผู้สอนคนนั้น และผู้สอนก็จะสอนด้วยความสะดวก ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากในการเรียนการสอน (สุชา จันทรเอม, 2541)

Wenden (1991) กล่าวว่า ในการเรียนภาษาผู้เรียนย่อมมีความเชื่อ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาของตน เจตคติของผู้เรียนอาจก่อให้เกิดความชอบหรือไม่ชอบ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย การยอมรับหรือไม่ยอมรับ และถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ผู้เรียนจะพยายามและรับผิดชอบการเรียนรู้อาชีพของตน ซึ่งสอดคล้องกับที่ Savignon (1983) กล่าวไว้ว่า เจตคติของผู้เรียนสามารถส่งผลต่อการเรียนภาษา และมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง

จากองค์ความรู้ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากผู้เรียนจะต้องมีความรู้เรื่องภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแล้ว ยังจะต้องมีความตระหนักรู้เรื่องวัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารและเผยแพร่วัฒนธรรมไทยได้ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์นอกห้องเรียนได้ การสอนภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้อันในระดับต่ำและระดับสูง จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและฝึกปฏิบัติเชื่อมโยงการเรียนรู้อันที่สำคัญ กระบวนการเรียนการสอนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะให้ประสบการณ์การเรียนรู้กับผู้เรียนซึ่งเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษได้เห็นตัวอย่าง และแนวทางในการสอนภาษาอังกฤษที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและมีความหมาย

งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเผยแพร่ วัฒนธรรมไทย สามารถบรรยาย อธิบาย วิเคราะห์ เปรียบเทียบวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมนานาชาติได้ และเนื่องจากผู้เรียนในวิชานี้เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ งานวิจัยนี้จะเป็นการเตรียมความพร้อมด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ และด้านทักษะการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงในหลายสาขาวิชา พบว่าการจัดการเรียนรู้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงได้ Ford (2004) พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถเชื่อมโยงกลวิธีการเขียนที่เรียนในชั้นเรียนและที่เรียนจากฝึกงาน ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ผ่านการจัดการ

เรียนรู้ที่ประกอบด้วยกิจกรรมการเขียนหลากหลายรูปแบบ เช่น การเขียนบทวิจารณ์ การเขียนแผนภูมิและตาราง ซึ่ง Ford (2004) ย้ำว่าการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงจะเกิดขึ้นได้หากผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้ใช้กลวิธีการคิดในระดับสูง เช่น การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และฝึกประเมินผลงานของตนอย่างสม่ำเสมอ

Gardner and Korth (1997) ได้จัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) ผ่านการทำกิจกรรมแบบต่างๆ เพื่อฝึกกลวิธีในการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในสถานที่ทำงานได้ ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ความคิดแบบต่างๆ เช่น การบูรณาการความรู้ การคิดสะท้อนกลับ (Reflection) เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนนึกย้อนถึงสิ่งที่ได้เรียนในวันนี้และจะนำไปใช้ในบริบทอื่นในวันหน้าได้อย่างไร ผลของการจัดการเรียนรู้แบบนี้พบว่าสามารถช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้จากห้องเรียนไปสู่การปฏิบัติงานในชีวิตจริงได้

Currie (1999) ศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes หรือ EAP) ซึ่งประกอบด้วยผู้เรียนจากหลายสาขาวิชา เช่น รัฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ พบว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่เรียน เช่น การวิเคราะห์ปัญหา การจัดลำดับขั้นตอนของความคิด ไปประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ต่างๆ ในศาสตร์ของตนได้ ทั้งนี้ Currie (1999) ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบต่างๆ ให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกันและเรียนรู้จากกันและกันได้

James (2006) ศึกษาการเชื่อมโยงความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการที่เน้นเนื้อหา พบว่าผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ด้านเนื้อหาในวิชาอื่น เช่น คณิตศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ มาสู่ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในวิชานี้ได้ James กล่าวว่า การเชื่อมโยงความรู้จะเกิดขึ้นได้รวดเร็วหากวิชาด้านภาษาเน้นเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับสาขาวิชาของผู้เรียน โดยควรจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ นอกจากนี้ James (2008) ยังศึกษาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลายสาขาในระดับปริญญาตรี พบว่า การเชื่อมโยงความรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเห็นงานที่ทำในวิชาการเขียนมีความคล้ายคลึงกับงานที่ตนเองต้องเขียนจริงในสาขาที่เรียน เช่น การเขียนแฟ้มสะสมงาน การเขียนรายงานภาคสนาม James (2008) กล่าวว่า การรับรู้ของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อการเชื่อมโยงความรู้อย่างยิ่ง

Hudson (2008) ศึกษาการเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา พบว่าผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้ในวิชาการเขียนรายวิชาที่ 1 ไปสู่อารยวิชาที่ 2 ได้ หรือแม้แต่เชื่อมโยงความรู้ไปสู่อารยวิชาอื่นๆ ในหลักสูตรได้ แต่ปัญหาที่พบ คือ ผู้เรียนอาจมองข้ามโอกาสในการเชื่อมโยงความรู้เนื่องจากวิธีการสอนและบริบทของการสอนในวิชาต่างๆ มีความแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้เรียนต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้สอนเพื่อชี้ให้เห็นโอกาสในการนำความรู้ไปเชื่อมโยงกัน

งานวิจัยในประเทศ

Rattanaphumma (2006) ได้พัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมเพื่อชุมชนท้องถิ่นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยใช้ชุมชนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นฐาน ในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนและได้ปฏิบัติจริง ผลของการจัดการเรียนการสอนพบว่าทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนและความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการทดลอง นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนในวิชานี้

ธนชาติ หล่อนกลาง (2550) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้วัฒนธรรมของจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอังกฤษเพื่อความเข้าใจระดับตัวอักษร ระดับตีความ และระดับวิเคราะห์วิจารณ์สูงขึ้นหลังการทดลอง และมีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งด้านความรู้ ความรู้สึก และการพร้อมกระทำ

งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง และการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วัฒนธรรมไทยในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาเห็นผลชัดเจน แต่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังมีไม่มากนัก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการทำวิจัยในด้านนี้เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเชื่อมโยง และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง เป็นการวิจัยที่ใช้กระบวนการตามแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความรู้ด้านภาษาและความสามารถทางการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม โดยมีการเชื่อมโยงความรู้และทักษะทางภาษามาใช้ในสถานการณ์ใหม่ การดำเนินการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

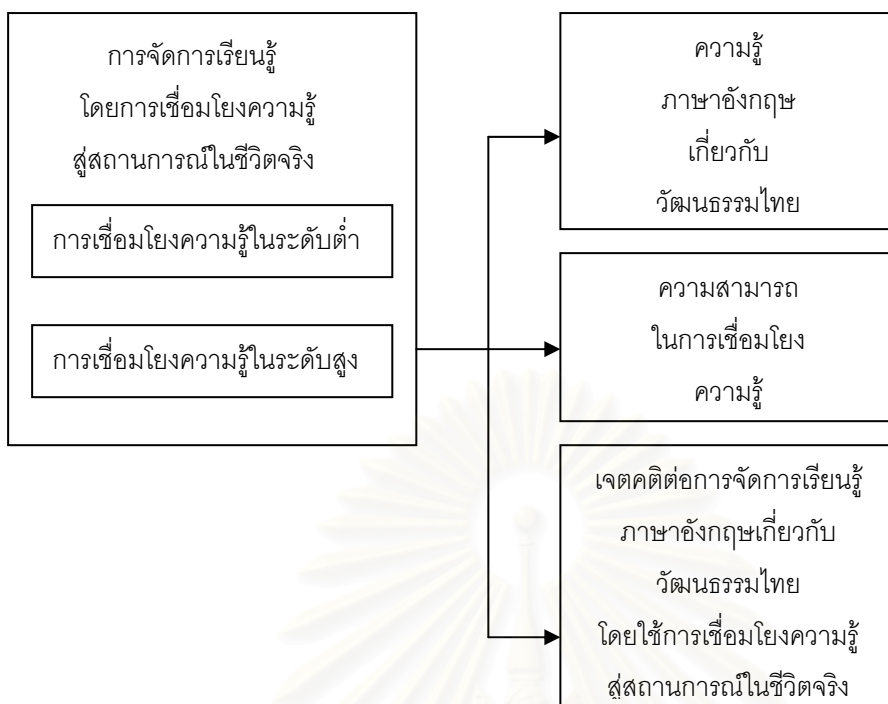
ประชากรในงานวิจัยนี้ คือ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 2725453 ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2551 จำนวน 21 คน

ก่อนสำเร็จการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างจะได้ฝึกปฏิบัติงานครูและปฏิบัติการสอนจริงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน นิสิตกลุ่มนี้ได้เรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษ จึงมีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่พร้อมจะเป็นครูภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ

การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดของ Perkins and Solomon (1988) ซึ่งเสนอการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการเชื่อมโยงความรู้ใน 2 ระดับ คือ การเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำ ที่นำสถานการณ์ที่ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาใช้ และการเชื่อมโยงความรู้ในระดับสูง ที่นำสถานการณ์ใหม่มาให้ผู้เรียนคิดเพื่อหาองค์ความรู้ใหม่ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ ได้กรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากกรอบแนวคิดของการวิจัย ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ตามแนวคิดนี้โดยจัดกิจกรรมเพื่อให้นิสิตได้พัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ในการจัดการเรียนรู้ นิสิตกับนิสิตและผู้สอนกับนิสิตมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษและความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง โดยผู้สอนพยายามช่วยให้นิสิตได้คิด สังเกต วิเคราะห์ข้อมูล หาข้อสรุป และเรียนรู้สิ่งใหม่จากการทำงานกิจกรรมด้วยตนเอง กระบวนการทำงานดังกล่าวจะทำให้นิสิตได้พัฒนาความรู้และความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ทำให้เกิดความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย กระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นเตรียมความพร้อม** ผู้สอนนำเสนอความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยใช้โปรแกรม PowerPoint พร้อมตัวอย่างและภาพประกอบ ความรู้ที่นำเสนอมีทั้งในระดับคำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และการใช้ภาษาเพื่ออธิบายวัฒนธรรมไทย โดยมีกิจกรรมย่อยประกอบเพื่อกระตุ้นความสนใจ และการมีส่วนร่วมของนิสิต

2. **ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้** ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักที่นิสิตจะต้องทำเพื่อฝึกเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์ในชีวิตจริง แบ่งเป็นกิจกรรม 3 ประเภท ดังนี้

2.1 กิจกรรมในคาบเรียน ที่เป็นกิจกรรมที่ให้นิสิตทำคนเดียว เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ กิจกรรมในคาบเรียนอาจมีมากกว่า 1 กิจกรรม เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้ว มีการนำเสนอผลที่ได้จากการทำกิจกรรม เพื่อให้นิสิตได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และแสดงความคิดเห็น

2.2 กิจกรรมรายเดือน ผู้วิจัยมอบหมายให้นิสิตเขียนรายงานสั้นๆเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในชีวิตประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ และผู้วิจัยจะเป็นผู้สรุปประเด็นสำคัญที่ได้จากการประมวลรายงาน เพื่อให้นิสิตได้เรียนรู้และสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายงานของตนและเพื่อนในห้อง

2.3 กิจกรรมปลายภาค เป็นโครงการกลุ่มที่นิสิตเลือกทำตามหัวข้อที่กลุ่มสนใจ โดยเน้นการนำเสนอความรู้ภาษาอังกฤษและการเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์ในชีวิตจริง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองนี้คือแผนการจัดการเรียนรู้ 11 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ที่พัฒนาขึ้นตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ และความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ในแต่ละแผนครอบคลุมเนื้อหาตามประมวลรายวิชา 2725453 ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยแบบวัด 3 ชุด คือ แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนเรียน 1 ชุด แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังเรียน 1 ชุด แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง 1 ชุด แบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของวิจัย เครื่องมือแต่ละชุดมีรายละเอียดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนเรียน และ

ชุดที่ 2 แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบวัดที่คู่ขนานกับแบบวัดชุดที่ 1

แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนและหลังเรียนเป็นแบบวัดแบบปรนัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้างและดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาตามที่ระบุในประมวลรายวิชา 2725453 ชีวิตและแนวคิดไทย สำหรับครูภาษาอังกฤษ ซึ่งมีเนื้อหาทั้งหมด 10 หัวข้อ จากนั้นจึงสร้างคำถามตามเนื้อหาแต่ละด้าน คำถามในแบบวัดมีทั้งในระดับคำศัพท์ จำนวน โครงสร้าง และการใช้ภาษาเพื่ออธิบายวัฒนธรรมไทย เนื้อหาแต่ละด้านประกอบด้วยคำถาม 3 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ และในการตอบคำถามแต่ละข้อ นิสิตต้องระบุด้วยความมั่นใจหรือไม่มั่นใจในคำตอบของตน

ตารางที่ 1 โครงสร้างแบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

หัวข้อ	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. Thailand Overview	3	1-3
2. Thailand's Geography and Language	3	4-6
3. Social Values	3	7-9
4. Beliefs	3	10-12
5. Folktales and Mythology	3	13-15
6. Thai Food	3	16-18
7. Thai Festivals and Ceremonies	3	19-21
8. Thai Monarchy	3	22-24
9. Prominent Figures of Rattanakosin Period	3	25-27
10. Thai Mannerisms	3	28-30
รวม	30	30

2. นำแบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวัฒนธรรมไทย 1 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษอีก 1 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในแบบวัด โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency)

1	หมายถึง	เหมาะสม
0.5	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	ไม่เหมาะสม

เกณฑ์ที่ใช้คือคำถามที่มีค่าความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 จะไม่นำมาใช้ในแบบวัด เมื่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่านได้ตรวจแบบวัดทั้งฉบับแล้ว ผลที่ได้คือไม่มีคำถามข้อใดได้ค่าความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ดังนั้นจึงสามารถใช้คำถามทั้งหมดได้ แต่ได้ดำเนินการปรับภาษาให้มีความชัดเจนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

คำถามเดิม If a westerner asks you, “Which tree is the national tree of Thailand?” Your answer is the _____.

ข้อเสนอแนะ ใช้เป็นประโยคคำถามแทนการเติมคำในช่องว่าง

คำถามที่แก้ไขใหม่ What is the name of the national tree of Thailand?

ตัวอย่างที่ 2

คำถามเดิม Which piece of Thai art do most foreigners acknowledge as representing “Thainess”?

ข้อเสนอแนะ เรียบเรียงภาษาใหม่เพื่อมิให้ผู้ตอบสับสน

คำถามที่แก้ไขใหม่ According to foreigners, which type of Thai art represents “Thainess”?

ตัวอย่างที่ 3

คำถามเดิม If you want to make “chilli paste” (น้ำพริก), which cooking utensils will you use?

ข้อเสนอแนะ เรียงคำถามให้เป็นประโยคเดียวกัน

คำถามที่แก้ไขใหม่ Which cooking utensils will you use if you want to make “chilli paste”?

3. นำแบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน ที่เคยเรียนวิชาชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษในภาคปลาย ปีการศึกษา 2550 เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาว่าผู้ตอบคำถามเข้าใจคำถามในแบบวัดตรงกับสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการถามหรือไม่ ซึ่งผลการทดลองพบว่าข้อคำถามส่วนใหญ่มีความชัดเจน นิสิตเข้าใจคำถามเป็นอย่างดี

4. นำแบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปใช้กับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจ การให้คะแนนสำหรับคำถามในแต่ละข้อ ได้ให้คะแนนเป็น 2 มิติ คือ มิติความถูกต้อง และ มิติความมั่นใจ เพื่อให้นิสิตแสดงระดับความมั่นใจในความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

4.1 ในมิติของความถูกต้อง ให้คะแนนดังนี้

คำตอบที่ถูกต้อง ได้ 2 คะแนน

คำตอบที่ผิด ได้ 0 คะแนน

ดังนั้น คะแนนเต็มที่ได้ คือ 60 คะแนน

4.2 นำคะแนนในมิติของความถูกต้องมาพิจารณาประกอบกับมิติของความมั่นใจ โดยให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูกต้องอย่างมั่นใจ	ได้ 1 คะแนน
ตอบถูกต้องอย่างไม่มั่นใจ	ได้ 0 คะแนน
ตอบผิดอย่างไม่มั่นใจ	ได้ 1 คะแนน
ตอบผิดอย่างมั่นใจ	ได้ 0 คะแนน

4.3 เมื่อพิจารณาคำตอบทั้ง 2 มิติประกอบกัน จะได้คะแนนดังนี้

ตอบถูกต้องอย่างมั่นใจ	ได้ $2+1$ คะแนน = 3 คะแนน
ตอบถูกต้องอย่างไม่มั่นใจ	ได้ $2+0$ คะแนน = 2 คะแนน
ตอบผิดอย่างไม่มั่นใจ	ได้ $0+1$ คะแนน = 1 คะแนน
ตอบผิดอย่างมั่นใจ	ได้ $0+0$ คะแนน = 0 คะแนน

ดังนั้น คะแนนเต็มที่ได้ คือ 90 คะแนน

ชุดที่ 3 แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย
 โดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบวัดแบบ
 มาตรฐานค่า (Summated Rating Scale) 6 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง
 ไม่จริง และไม่จริงเลย และมีคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นนอกเหนือจากประเด็นที่
 เป็นข้อคำถาม ผู้วิจัยอนุญาตให้เขียนเป็นภาษาไทยได้ โดยมีขั้นตอนในการสร้างและดำเนินการ
 ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามเป็นเจตคติ 3 ด้านตามแนวคิดของ
 Triandis (1971) Oskamp (1977) Morris (1990) และ สุนทรี โคมิน (2542) คือ ด้านความรู้
 ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม
2. สร้างข้อความในแต่ละด้านให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้
 ที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียน เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นได้ตรงตามสิ่งที่เกิดขึ้น โดยในแต่ละด้าน
 มีข้อความรวม 10 ข้อ แบ่งเป็นข้อความในเชิงบวก 5 ข้อ และเชิงลบ 5 ข้อ ดังรายละเอียดในตาราง
 ที่ 2 แบบสอบถามทั้งหมดจึงมีข้อความทั้งหมด 30 ข้อ และมีคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดง
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้อีก 5 ข้อ

ตารางที่ 2 โครงสร้างแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ
วัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

เจตคติ	จำนวน ข้อความ เชิงบวก	ข้อที่	จำนวน ข้อความ เชิงลบ	ข้อที่	รวมจำนวนข้อ
ด้านความรู้	5	1	5	3	10
		6		8	
		14		13	
		19		18	
		21		24	
ด้านความรู้ลึก	5	2	5	4	10
		9		10	
		18		19	
		22		23	
		25		29	
ด้านพฤติกรรม	5	7	5	5	10
		11		12	
		15		20	
		26		28	
		27		30	
รวม	15		15		30

3. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจเพื่อประเมินระดับ
ความคิดเห็น ตามเกณฑ์ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับความเห็นด้วย
5.50-6.00	มากที่สุด
4.50-5.49	มาก
3.50-4.49	ค่อนข้างมาก
2.50-3.49	ค่อนข้างน้อย
1.50-2.49	น้อย
1.00-1.49	น้อยที่สุด

ส่วนที่เป็นความคิดเห็นอื่นๆ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อหาภาพรวมของความคิดเห็นเหล่านั้น

ชุดที่ 4 **บันทึกการเรียนรู้ของนิสิต** เป็นบันทึกแบบเปิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้นิสิตได้สะท้อนความคิดเกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับ กิจกรรมการเรียนรู้ การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง การเชื่อมโยงความรู้สู่การสอน และความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนในแต่ละสัปดาห์ โดยมีขั้นตอนในการสร้างและดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของบันทึกการเรียนรู้ของนิสิตเพื่อให้นิสิตสามารถสะท้อนความคิดใน 5 ด้าน คือ ความรู้ที่ได้รับ กิจกรรมการเรียนรู้ การเชื่อมโยงความรู้สู่ชีวิตจริง การเชื่อมโยงความรู้สู่การสอน และความคิดเห็นอื่นๆ
2. สร้างคำถามเพื่อให้นิสิตได้สะท้อนความคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์และการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง
3. นำคำถามในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิตไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนตรวจสอบ ผลการตรวจสอบไม่มีการแก้ไขใดๆ
4. นำบันทึกการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้เขียนบันทึกทุกครั้งหลังการเรียนเสร็จสิ้นในแต่ละสัปดาห์ และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อประมวลและสรุปภาพรวมของบันทึกที่นิสิตเขียน ผู้วิจัยให้นิสิตเขียนบันทึกการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ อนุญาตให้ใช้ภาษาไทยได้เท่าที่จำเป็น เช่น ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษบรรยายให้ตรงกับความรู้สึกได้

ชุดที่ 5 **แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้วิจัย** เป็นบันทึกแบบเปิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงของนิสิตและพฤติกรรมทั่วไป โดยมีขั้นตอนในการสร้างและดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้สอน โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
  - 1.1 พฤติกรรมการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงของนิสิต โดยสังเกตจากการอธิบาย การให้เหตุผล การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบความรู้และประสบการณ์ เป็นต้น
  - 1.2 พฤติกรรมทั่วไป เช่น ความสนใจ ความกระตือรือร้น การโต้ตอบ เป็นต้น

2. นำแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่ผู้สอนสังเกตกับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการตรวจสอบไม่มีการแก้ไขใดๆ

3. นำแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้สอนจะจัดบันทึกระหว่างที่นิสิตทำกิจกรรมและหลังการทำกิจกรรม และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสังเคราะห์ภาพรวมพฤติกรรมที่สังเกตได้

การดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยเพื่อดำเนินการทดลองสอนและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์ประมวลรายวิชา 2725453 ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก) เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

2. เขียนแผนงานรายวิชาโดยจำแนกเป็น 16 สัปดาห์ หรือ 1 ภาคการศึกษา ดังมีรายละเอียดตามตารางที่ 3 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แผนงานรายวิชา 2725453 ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ภาคปลาย ปีการศึกษา 2551

สัปดาห์	หัวข้อ	เนื้อหา	กิจกรรม
1	Introduction	<ol style="list-style-type: none"> 1. การแนะนำรายวิชา 2. ความสำคัญของการเรียนวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาอังกฤษ 3. การฝึกสังเกตและคิดวิเคราะห์เรื่องวัฒนธรรมไทยในชีวิตประจำวัน 4. การเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การแนะนำรายวิชา เอกสารคำสอนและการประเมินการเรียนรู้ 2. Name one thing that makes you proud of being Thai. Explain why. 3. Look at the pictures of famous people and choose the ones whose looks represent "typical" Thai. Explain why. 4. What are the qualities of a proper Thai lady (กุลสตรีไทย)? 5. Watch video clips that motivate Thai people to preserve Thai culture. 6. Do you agree or disagree with the statements in "Thailand 101 weblog"? Why or why not? 7. Discuss why do we have to learn Thai culture?. 8. การทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนเรียน
2	Thailand Overview	<ol style="list-style-type: none"> 1. คำคุณศัพท์ที่ใช้อธิบายลักษณะและสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย 2. การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อบรรยายความคิดและความรู้สึกที่ได้จากการเดินทาง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Country's nicknames (สมญานามของประเทศต่างๆทั่วโลก) 2. Thailand Quiz (How much do you know Thailand?)

สัปดาห์	หัวข้อ	เนื้อหา	กิจกรรม
		3. สัญลักษณ์ที่เป็นทางการ ของประเทศไทยที่กำหนดโดย คณะกรรมการสัญลักษณ์แห่ง ชาติ และชื่อเรียกเป็น ภาษาอังกฤษ 4. ชื่อภาษาอังกฤษของสถานที่ ท่องเที่ยวในประเทศไทยและ การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว สำหรับชาวต่างชาติ 5. ที่มาของคำว่า “ฝรั่ง”	3. Guess the Top Ten Cities in 2008 voted by travelers (from various websites) 4. Read travel stories around Thailand from weblogs. 5. What are the symbols of Thailand? Brainstorm. 6. Class Poll: What are the “must see” 9 Destinations in Thailand. Describe your criteria. (Group Work)
3	Thailand's Geography and Language	1. การอธิบายที่ตั้งของประเทศ ไทยเป็นภาษาอังกฤษ 2. การอธิบายภูมิภาคในประเทศไทย 3. การอธิบายภูมิภาคอากาศของ ประเทศไทย 4. ทฤษฎีเกี่ยวกับที่มาของชน ชาติไทย 5. ภาษาตระกูลต่างๆใน ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง ใต้ และภาษาตระกูลไท-กะได และภาษาถิ่นในภาคต่างๆของ ประเทศไทย 6. การอธิบายเรื่องอักษรไทย และศัลจารึก 7. การอธิบายลักษณะสำคัญของ ภาษาไทย 8. การอธิบายเรื่องภาษาไทยที่ ใช้ในวาระและโอกาสต่างๆ	1. Among the five theories of where Thai people came from, which one do you believe in? Why? 2. How do you say these words in your dialects (e.g. garlic, tomorrow, slippery, rain shower)? 3. Read these words written in Laotian alphabet. 4. Give as many examples as you can of enjoyment and non enjoyment Thai smiles? 5. Classify the names of your classmates into different groups based on their meanings. (Individual and Group Work)

สัปดาห์	หัวข้อ	เนื้อหา	กิจกรรม
		9. การอธิบายเรื่องการออกเสียงและไวยากรณ์ภาษาไทย 10. อวัจนภาษาในภาษาไทย 11. การตั้งชื่อและนามสกุลของคนไทย เช่น หลักเกณฑ์ทางโหราศาสตร์และวิวัฒนาการของการตั้งชื่อจริง ชื่อเล่นและนามสกุลของคนไทย 12. ที่มาของชื่อสถานที่ต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร	
4	Social Values	1. ลักษณะของ Individualist Culture กับ Collectivist Culture 2. การอธิบายค่านิยมของคนไทย เช่น ที่ต่ำที่สูง (social hierarchy) ความเกรงใจ การนับญาติ การมีน้ำใจ การรู้จักบุญคุณ “ไม่เป็นไร” “สนุก” 3. การอธิบายสำนวนในภาษาไทยที่น่าอวัยวะในร่างกายมาใช้เพื่อบ่งบอกค่านิยม เช่น หน้าใหญ่ หัวอ่อนใจเย็น	1. What are the characteristics of Thai people? Brainstorm. 2. Read the weblogs about how foreigners feel while living in Thai culture. 3. Give examples of Thai idioms which use body parts and explain their meanings. 4. Find as many words as you can for the words “ใจ” in 7 contexts. (Group Work) 5. Find the Thai proverbs or sayings associated with Thai values. 6. What are the negative sides of Thai values? Discuss and give examples.
5	Beliefs	1. ลักษณะความเชื่อแบบ Animism	1. What are your favorite Thai horror movies? Briefly describe the stories.

สัปดาห์	หัวข้อ	เนื้อหา	กิจกรรม
		<p>2. คำศัพท์เกี่ยวกับความเชื่อของคนไทย เช่น ศาลพระภูมิ ร้างทรง เครื่องรางของขลัง ต่างๆ</p> <p>3. การอธิบายความเชื่อต่างๆ ของไทย เช่น ผีนรกและ สวรรค์ นางกวัก</p> <p>3. การอธิบายความเชื่อของคนโบราณที่แฝงกุศโลบายเพื่อสอนลูกหลาน (Old Wife's Tales)</p>	<p>2. Give examples of different types of Thai ghosts.</p> <p>3. What are the stories behind Thai beliefs (e.g. รัก-ยม ลูกกรอก)?</p> <p>4. Analyze the lessons behind each Old Wife's Tales in the handout. (Pair Work)</p>
6	Folktales	<p>1. ศัพท์เกี่ยวกับประเภทของนิทานพื้นบ้าน</p> <p>2. การอธิบายที่มาของนิทานพื้นบ้าน</p> <p>3. การอ่านและเล่านิทานพื้นบ้านเป็นภาษาอังกฤษ</p> <p>3. การอธิบายนิทานชาดก ทศชาติ และทานบารมี</p>	<p>1. Look at each drawing, name the folk tale and briefly describe the story.</p> <p>2. Rearrange the folktales into correct order. Tell the stories to the class and discuss the moral of the stories. (Group Work)</p>
7	Mythology	<p>1. ศัพท์เกี่ยวกับเทพปกรณัม เช่น การอวดตาร เทพเจ้าระดับต่างๆ สัตว์ในป่าหิมพานต์ประเภทต่างๆ</p> <p>2. การอธิบายเรื่องราวต่างๆ ในเทพปกรณัม เช่น เขาพระสุเมรุ</p> <p>3. การบรรยายเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับรามเกียรติ์</p>	<p>1. Fun facts about Mythology. (Individual Work)</p> <p>2. Watch a video clip about Thai Mythology presented by Tourism Authority of Thailand.</p> <p>3. Watch International Performances of Ramayana by Laos, Cambodia, Malaysia and Thailand. Listen to the experts' comparisons of the performances.</p>

สัปดาห์	หัวข้อ	เนื้อหา	กิจกรรม
8	Field Trip	ไปชมการแสดงหุ่นละครเล็กที่โรงละครอักษรา	What did you learn from this trip? Write a short report.
9	Thai Food	1. ศัพท์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการทำอาหารไทย เช่น ผัก ผลไม้ เครื่องปรุง ของใช้ในครัว 2. คำกริยาที่เกี่ยวข้องกับการทำอาหาร 3. จำนวนที่ใช้ในการทำอาหาร 4. การอ่านและเขียนสูตรอาหารเป็นภาษาอังกฤษ 5. การบรรยายลักษณะอาหารที่เกิดจากการผสมผสานวัฒนธรรม (fusion food)	1. Select Thai food that is easy to make and demonstrate how to prepare it as a class presentation. (Group Work) 2. Write a recipe of the food you prepare. (Group Work)
10	Thai Festivals and Ceremonies	1. ศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลและงานและงานประเพณีต่างๆ 2. การอธิบายเรื่องราว เช่น ที่มา ของเทศกาลและงานประเพณีต่างๆ	1. How do we show respect to the elderly on Songkran Day? (Group Work) (การแสดงบทบาทสมมติเพื่อสาธิตขั้นตอนในการรดน้ำสงกรานต์ญาติผู้ใหญ่) 2. What do you do before floating a kratong? Explain each step. (Group Work) (การแสดงบทบาทสมมติเพื่อสาธิตขั้นตอนในการลอยกระทง)
11	Thai Monarchy	1. ศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ และพระราชวงศ์ 2. การอธิบายประวัติศาสตร์ไทยที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์	King of Hearts: Among the Thai kings in the past, who is the greatest one of all? Give your reasons. (Individual Work)

สัปดาห์	หัวข้อ	เนื้อหา	กิจกรรม
		3. ที่มาของคำว่า Rama และพระนามของกษัตริย์ไทยในภาษาอังกฤษ	
12	Prominent Figures of Rattanakosin Period	1. การอธิบายเรื่องคุณงามความดีของพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ 2. การอธิบายเรื่องพระยศของเจ้านายฝ่ายต่างๆ 3. การอธิบายความเกี่ยวข้องของบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์กับบุคคลที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน 4. การบรรยายเรื่องสถานที่สำคัญ เช่น พระราชวังต่างๆ	1. Who is who in the family tree and how are they related to one another? 2. What is the legacy of each prominent figure?
13	Thai Mannerisms	1. การฝึกปฏิบัติมารยาทไทยและการอธิบายมารยาทไทยโดยใช้ภาษาอังกฤษ 2. การอธิบายเรื่องท่ารำไทยเป็นภาษาอังกฤษ	Workshop in Thai Mannerisms and Thai classical dance.
14	Final Project Presentations Part 1	การนำเสนอเรื่องวัฒนธรรมไทยที่เป็นเรื่องใกล้ตัว โดยเน้นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่น่าสนใจ	Select a topic about Thai culture that you are interested in. Do a thorough research on the selected topic and make a class presentation. Be as creative as you want. (Group Work)
15	Final Project Presentations Part 2	การนำเสนอเรื่องวัฒนธรรมไทยที่เป็นเรื่องใกล้ตัว โดยเน้นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่น่าสนใจ	Select a topic about Thai culture that you are interested in. Do a thorough research on the selected topic and make a

สัปดาห์	หัวข้อ	เนื้อหา	กิจกรรม
			class presentation. Be as creative as you want. (Group Work)
16	Wrap up	ตัวอย่างการสอดแทรกวัฒนธรรมไทยในการสอนภาษาอังกฤษ	1. ทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนเรียน 2. วัดเจตคติเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนโดยเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

3. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายสัปดาห์เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ มีทั้งหมด 11 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง แต่ละแผนพัฒนาตามขั้นตอนของกระบวนการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ประกอบด้วยจุดประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนรู้ สื่อ และเอกสารประกอบ (ดูตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ในภาคผนวก ข)

4. จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์และเอกสารประกอบที่จะใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้

5. ทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนเรียน

6. ผู้วิจัยจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายสัปดาห์ตามที่ระบุในแผนงานรายสัปดาห์ สังเกตและบันทึกพฤติกรรมกระบวนการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงด้วยตนเองทุกสัปดาห์และปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ควบคู่ไปด้วย

7. หลังการสอนสัปดาห์ที่ 16 ผู้วิจัยทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังเรียนและวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีการควบคุมการทดลองอย่างเคร่งครัด ในกระบวนการทดลอง ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นิสิตใช้ความพยายามในการทำกิจกรรมที่เชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง แสดงความคิดเห็น อภิปรายอย่างอิสระ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งและเกิดองค์ความรู้ใหม่ การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เวลาทั้งสิ้น 16 สัปดาห์ หรือ 1 ภาคการศึกษาตั้งแต่เดือนตุลาคม 2551 ถึงกุมภาพันธ์ 2552

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) คือการทดสอบค่าที (t-test)
3. วิเคราะห์ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
4. วิเคราะห์เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง โดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความคิดเห็นที่เป็นข้อมูลปลายเปิด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเชื่อมโยง และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง มีการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวการวิเคราะห์แบบผสม (Mixed-Method Approach) ระหว่างการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) โดยจำแนกผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

ตารางที่ 1 คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยไม่พิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ

ตารางที่ 2 คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยพิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ

ตารางที่ 3 จำนวนนิสิตที่ตอบแบบวัดความรู้จำแนกตามความมั่นใจของผู้ตอบ

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยไม่พิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่นิสิตได้รับโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากบันทึกการเรียนรู้อของผู้เรียน

ตารางที่ 6 ความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่วิเคราะห์จากบันทึกการเรียนรู้อของผู้เรียน

ตารางที่ 7 ความรู้ระดับคำศัพท์จำแนกตามสัปดาห์

ตารางที่ 8 ความรู้ระดับการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารจำแนกตามสัปดาห์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง โดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน จำแนกเป็น

- 2.1 กิจกรรมในคาบเรียน โดยวิเคราะห์จากกิจกรรมประจำสัปดาห์
- 2.2 กิจกรรมรายเดือน โดยวิเคราะห์จากรายงานประจำเดือน
- 2.3 กิจกรรมปลายภาค โดยวิเคราะห์จากโครงการปลายภาค

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

ตารางที่ 9 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์จริง จำแนกตามองค์ประกอบ 3 ด้านและโดยภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

ตารางที่ 1 คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยไม่พิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ (คะแนนเต็ม = 60 คะแนน จำนวนนิสิต 21 คน)

	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	$\bar{x}$	s.d.
ก่อนเรียน	42	22	30.48	5.65
หลังเรียน	54	34	44.67	5.30

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 30.48 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.65 หลังเรียนพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเป็น 44.67 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.30

ตารางที่ 2 คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยพิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ (คะแนนเต็ม = 90 จำนวน นิสิต 21 คน)

	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	$\bar{x}$	s.d.
ก่อนเรียน	62	39	48.76	6.02
หลังเรียน	77	56	66.71	6.28

จากตารางที่ 2 เมื่อนิสิตตอบแบบทดสอบโดยใช้ความมั่นใจและไม่มั่นใจประกอบพบว่า พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 48.76 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.02 หลังเรียนพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเป็น 66.71 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.28

ตารางที่ 3 จำนวนนิสิตที่ตอบแบบวัดความรู้จำแนกตามความมั่นใจของผู้ตอบ

ระดับความมั่นใจ	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
ตอบถูกต้องอย่างมั่นใจ	5	23.81	13	61.90
ตอบถูกต้องอย่างไม่มั่นใจ	6	28.57	3	14.29
ตอบผิดอย่างไม่มั่นใจ	8	38.10	3	14.29
ตอบผิดอย่างมั่นใจ	2	9.52	2	9.52

จากตารางที่ 3 พบว่าก่อนเรียนจำนวนที่นิสิตตอบแบบทดสอบถูกต้องอย่างมั่นใจมีเพียง 5 คนจากนิสิต 21 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.81 แต่หลังเรียนจำนวนนิสิตที่ตอบแบบทดสอบถูกต้องอย่างมั่นใจเพิ่มขึ้นเป็น 13 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 61.90 นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตที่ตอบถูกต้องอย่างไม่มั่นใจและตอบผิดอย่างไม่มั่นใจหลังเรียนมีจำนวนลดลงอย่างชัดเจน โดยก่อนเรียนจำนวนที่นิสิตตอบแบบทดสอบถูกต้องอย่างไม่มั่นใจมี 6 คนจากนิสิต 21 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.57 แต่หลังเรียนจำนวนนิสิตที่ตอบแบบทดสอบถูกต้องอย่างไม่มั่นใจลดลงเป็น 3 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.29 ในขณะที่ก่อนเรียนจำนวนที่นิสิตตอบแบบทดสอบผิดอย่างไม่มั่นใจมี 8 คนจากนิสิต 21 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.10 แต่หลังเรียนจำนวนนิสิตที่ตอบแบบทดสอบผิดอย่างไม่มั่นใจลดลงเป็น 3 คน ซึ่งคิดเป็น

ร้อยละ 14.29 สำหรับนิสิตที่ตอบแบบทดสอบผิตอบอย่างมั่นใจนั้นมีจำนวนเท่าเดิมทั้งก่อนและหลังเรียน คือ มี 2 คนจากนิสิต 21 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.52

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยไม่พิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ

	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	30.48	5.65	- 9.94*	.000
หลังเรียน	44.67	5.30		

*p < .05

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตโดยไม่พิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบ

	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	48.76	6.02	- 12.38*	.000
หลังเรียน	66.71	6.28		

*p < .05

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตโดยพิจารณาความมั่นใจของผู้ตอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่วิเคราะห์จากบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งนิสิตส่วนใหญ่เขียนบันทึกเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามหัวข้อที่เรียนโดยใช้คำสำคัญ (Key Words) ที่ปรากฏในบันทึกของผู้เรียนเป็นหลัก พบว่านิสิตได้รับความรู้ภาษาอังกฤษใน 2 ระดับ คือ ระดับคำศัพท์ (Vocabulary) และระดับการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร (Language Use) โดยมีรายละเอียดในตารางที่ 6 ถึงตารางที่ 8

ตารางที่ 6 ความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่นิสิตได้รับ

ความรู้ที่ได้รับ	จำนวนหัวข้อที่ได้รับความรู้	ร้อยละ
ระดับคำศัพท์	29	56.86
ระดับการนำภาษาไปใช้เพื่อ การสื่อสาร	22	43.14
รวม	51	100

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่านิสิตได้รับความรู้ภาษาอังกฤษทั้งหมด 51 หัวข้อ แบ่งเป็นความรู้ระดับคำศัพท์ 29 หัวข้อ คิดเป็นร้อยละ 56.86 และ ความรู้ระดับการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร 22 หัวข้อ คิดเป็นร้อยละ 43.14

เนื่องจากเนื้อหาที่เรียนมีความเฉพาะและแตกต่างกันในแต่ละสัปดาห์ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลจากบันทึกการเรียนรู้อของผู้เรียนมาสังเคราะห์รวมทั้งหมด แล้วนำเสนอความรู้ภาษาอังกฤษที่นิสิตได้เรียนรู้โดยจำแนกตามหัวข้อที่เรียนในแต่ละสัปดาห์ ดังนี้

ตารางที่ 7 ความรู้ระดับคำศัพท์จำแนกตามสัปดาห์

สัปดาห์	หัวข้อ	คำศัพท์
2	Thailand Overview	<p>1. ได้เรียนรู้ศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่เป็นทางการของประเทศไทย คือ Golden Shower หมายถึง ต้นราชพฤกษ์ Thai Pavilion หมายถึง ศาลาไทย และ Thai Elephant หมายถึง ช้างไทย</p> <p>2. ได้เรียนรู้สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ เช่น Tarutao Marine National Park, Ananta Samakhom Throne Hall</p> <p>3. ได้เรียนรู้และเข้าใจคำคุณศัพท์ระดับสูงที่ใช้บรรยายความสวยงามของเมืองไทย เช่น sensational, glorious, intense และภาษาอังกฤษที่ใช้อธิบายเรื่องอื่นๆเกี่ยวกับประเทศไทย เช่น The Gulf of Thailand (อ่าวไทย), stupa/pagoda/chedi (สถูปหรือเจดีย์) triangle cushion (หมอนขวาน) bale fruit (มะตูม)</p>

ลำดับ	หัวข้อ	คำศัพท์
3	Thailand's Geography and Language	<p>1. ได้เรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้บรรยายภูมิประเทศในภาคต่างๆ เช่น mountainous, fertile, coastal, plateau, drought, basin, peninsula, rubber plantation</p> <p>2. ได้เรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้บรรยายภูมิอากาศในภาคต่างๆ โดยเฉพาะในภูมิภาคของตนเอง เช่น humid, toasty, stormy, windy, monsoon, typhoon, flash flood, misty/foggy</p> <p>3. ได้เรียนรู้และเข้าใจศัพท์ที่ใช้บรรยายลักษณะเฉพาะของภาษาไทยเรื่องระดับเสียงต่างๆ เช่น mid, low, high, falling, rising และเรื่องคำลงท้ายประโยคที่ใช้สื่อความหมายได้ด้วย เช่น นะ ละ เนอะ ซึ่งภาษาอังกฤษเรียกว่า particles</p> <p>4. ได้เรียนรู้และเข้าใจศัพท์เกี่ยวกับบอวิจภาษาของไทย เช่น enjoyment และ non-enjoyment smiles</p>
4	Social Values	<p>ได้เรียนรู้และเข้าใจส่วนต่างๆของร่างกายที่คนไทยนำมาใช้ประกอบการบรรยายลักษณะนิสัยของคน เช่น คำว่า “หน้า” หมายถึง reputation, honor, respectability, credibility, integrity เช่น หน้าใหญ่ หน้าบาง คำว่า “มือ” หมายถึง expertise เช่น มืออาชีพ มือหนึ่ง หรือคำว่า “ใจ” ซึ่งมีหลายความหมายแล้วแต่บริบท ทำให้เข้าใจความเป็นไทยมากขึ้น</p>
5	Beliefs	<p>ได้เรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับความเชื่อของไทย เช่น spirit house (ศาลพระภูมิ) to erect a spirit house by a Brahman (การตั้งศาลพระภูมิโดยพราหมณ์) offering (เครื่องสังเวย) charms (เครื่องราง) tattoo master/artist (ช่างสักยันต์) medium (คนทรง) supernatural arts/occultism (ไสยศาสตร์) เป็นต้น</p>
6	Folktales	<p>1. ได้เรียนรู้และเข้าใจนิทานชาดก (Jataka) เช่น Makajanaka (The Perseverance Prince), Suvannasama (The Devoted Son) และศัพท์เกี่ยวกับทศบารมีเป็นภาษาอังกฤษ เช่น Perfection of Perseverance (วิริยะบารมี), Perfection of Loving Kindness (เมตตาบารมี)</p>

สัปดาห์	หัวข้อ	คำศัพท์
		<p>2. ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มนิทานพื้นบ้าน เป็นประเภทต่างๆ เช่น Fantasies (นิทานมหัศจรรย์) Regional Tales (นิทานประจำถิ่น) Ghost Stories (นิทานเรื่องผี)</p> <p>3. ได้เรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมการของนิทานพื้นบ้านไทยในรูปแบบต่างๆ เช่น Folk Performances (การแสดงพื้นบ้าน) Puppets (หุ่นกระบอก) Folk Drama (ลิเก) Animation (การ์ตูน)</p>
7	Mythology	<p>1. ได้เรียนรู้ชื่อของเทพเจ้าฮินดูเป็นภาษาอังกฤษ เช่น Shiva (พระศิวะหรือพระอิศวร) Vishnu (พระวิษณุหรือพระนารายณ์) Ganesh (พระพิฆเนศวร) และลำดับชั้นของเทพเจ้า เช่น lesser gods, celestial beings, animal deities</p> <p>2. ได้เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับเทพปกรณัม เช่น avatar/incarnate (อวตาร) Mount Meru/Center of the Universe (เขาพระสุเมรุ) สัตว์หิมพานต์ต่างๆ (Himmapan creatures) เช่น deer-based creatures เช่น ม้าวิศ elephant-based creatures เช่น ช้างเอราวัณ</p> <p>3. ได้เรียนรู้ชื่อของตัวละครสำคัญในรามเกียรติ์เป็นภาษาอังกฤษ เช่น demons (ยักษ์) monkey warriors (ทหารลิง)</p>
8	Field Trip (ชมหุ่นละครเล็กที่โรงละครอักษรา)	<p>ได้เรียนรู้ศัพท์ในการบรรยายการเชิดหุ่น เช่น การใช้คำว่า synchronize เพื่อบรรยายว่าผู้เชิดและหุ่นจะต้องเคลื่อนไหวร่างกายพร้อมทั้งแสดงสีหน้าและกิริยาท่าทางให้เหมือนและเข้าจังหวะกัน</p>
9	Thai Food	<p>1. ได้เรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับการทำอาหาร เช่น วัตตุดิบ เครื่องปรุงรสอาหาร และเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เช่น mortar and pestle (ครกกับสาก)</p> <p>2. ได้เรียนและฝึกใช้คำกริยาที่ใช้ในการปรุงอาหาร เช่น to mince (บด) to simmer (เคี่ยว) to steam (นึ่งหรือตุ๋น)</p> <p>3. ได้เรียนรู้ชื่ออาหารไทยเป็นภาษาอังกฤษ เช่น chili paste (น้ำพริก) banana in coconut milk (กล้วยบวชชี)</p>

สัปดาห์	หัวข้อ	คำศัพท์
10	Thai Festivals and Ceremonies	ได้เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลและงานประเพณีต่างๆ เช่น ศัพท์เกี่ยวกับพุทธศาสนา เช่น ordain (บวช) disciples (พระอรหันต์) หรือ waxing moon and waning moon (ข้างขึ้นและข้างแรม) scented water (น้ำอบไทย) top knot cutting ceremony (โกนจุก)
11	Thai Monarchy	1. ได้เรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ เช่น royal dynasty (ราชวงศ์) royal insignia (พระราชนิพัญจก) to succeed someone to the throne (สืบราชสันตติวงศ์) viceroy (พระมหาอุปราชหรือวังหน้า) ทศพิธราชธรรม (ten kingly virtues) 2. ได้เรียนรู้เรื่องการเรียกพระนามของพระมหากษัตริย์เป็นภาษาอังกฤษ เช่น King Mongkut (รัชกาลที่ 4) King Prajadhipok (รัชกาลที่ 7)
12	Prominent Figures of Rattanakosin Period	ได้เรียนรู้เรื่องการเรียกขานยศของเจ้านายที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา เช่น the Queen Consort, the Queen Regent, the Queen Mother
13	Thai Mannerisms	----
14	Rice Farming (Final Project) Auspicious Thai Desserts (Final Project)	1. ได้เรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการทำนา เช่น เครื่องมือต่างๆ ตัวอย่างเช่น sickle (เคียว) treadmill (ระหัดวิดน้ำ) หรือข้าวชนิดต่างๆ เช่น jasmine rice (ข้าวหอมมะลิ) 2. ได้เรียนรู้และเข้าใจขั้นตอนการทำนาเป็นภาษาอังกฤษ เช่น casting (การดำนา) plowing (การไถนา) 3. ได้เรียนรู้ชื่อขนมมงคลเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ขนมชั้น (layer cake) ฝอยทอง (golden tread)
15	Thai Costumes in Rattanakosin Period (Final Project)	1. ได้เรียนรู้และเข้าใจเรื่องเสื้อผ้า และทรงผมของคนไทยในยุคต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ เช่น girdle (ผ้าโจงกระเบน) top-cropped hair (ผมป๊ิก)

สัปดาห์	หัวข้อ	คำศัพท์
	Thai Classical Ensemble (Final Project)	2. ได้เรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ที่ใช้เรียกเครื่องดนตรีไทยเป็นภาษาอังกฤษ เช่น xylophone (ระนาด) three-stringed fiddle (ซอสามสาย) gong (ฆ้อง) 3. ได้เรียนรู้คำกริยาที่เกี่ยวข้องกับการบรรเลงดนตรีไทย เช่น to pluck (ดีด) to bow (สี) to strike (ตี)

ตัวอย่างบันทึกการเรียนรู้ของนิสิตเกี่ยวกับความรู้ระดับคำศัพท์

นิสิตคนที่ 1

"I had no knowledge about the official symbols of Thailand before, including how to call them in English."

(ฉันไม่เคยรู้มาก่อนเรื่องสัญลักษณ์อย่างเป็นทางการของประเทศไทย รวมทั้งชื่อที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษด้วย)

นิสิตคนที่ 2

"I learned many words about Thai beliefs such as spirit house, guardian spirits, different types of ghost and talismans."

(ฉันได้เรียนรู้คำศัพท์ต่างๆที่เกี่ยวกับความเชื่อของคนไทย เช่น ศาลพระภูมิ เจ้าที่ทั้ง 9 องค์ ผีชนิดต่างๆ และ เครื่องรางของขลัง)

นิสิตคนที่ 3

"I learned the words and idioms about cooking and many words for cooking utensils."

(ฉันได้เรียนรู้คำศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับการทำอาหาร ข้าวของเครื่องใช้ในครัวต่างๆ มากมาย)

นิสิตคนที่ 4

"I had new knowledge about Thai monarchy especially the vocabulary such as elephant dual and royal utensils."

(ฉันได้ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์โดยเฉพาะคำศัพท์ต่างๆ เช่น elephant dual การทำยุทธหัตถี และเครื่องราชูปโภค)

นิสิตคนที่ 5

"I learned the words to describe the geography and climate of my hometown."

(ฉันได้เรียนรู้คำศัพท์ที่ใช้บรรยายลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศที่บ้านเกิดของฉัน)

ตารางที่ 8 ความรู้ระดับการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารจำแนกตามสัปดาห์

สัปดาห์	หัวข้อ	การนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร
2	Thailand Overview	ได้อ่านภาษาอังกฤษใน weblog ทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความคิดเห็นของชาวต่างชาติที่มีต่อประเทศไทยทั้งด้านบวกและด้านลบ เช่น This is one of Asia's best countries and a perfect base for travel to other Asian destinations. หรือ Bangkok is infamous for traffic chaos.
3	Thailand's Geography and Language	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้เรียนรู้วิธีการอธิบายที่ตั้งของประเทศไทยเป็นภาษาอังกฤษ เช่น Thailand is on the east of Myanmar, south of China, north of Malaysia and west of Laos and Cambodia. 2. ได้เรียนรู้วิธีการบรรยายทฤษฎีเรื่องคนไทยมาจากไหนเป็นภาษาอังกฤษ 3. ได้เรียนรู้เรื่องการอธิบายการตั้งชื่อของคนไทย หลักเกณฑ์ทางโหราศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ เช่น บรืวาร หมายถึง You will always be surrounded by people. อายุ หมายถึง You will live a long and prosperous life. รวมทั้งเรื่องของการตั้งชื่อเล่นด้วย
4	Social Values	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้เรียนรู้ลักษณะและอธิบายความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกแบบ Collectivism และ วัฒนธรรมตะวันตกแบบ Individualism 2. ได้เรียนรู้เรื่องค่านิยมต่างๆของไทยเป็นภาษาอังกฤษและอธิบายความหมายได้ เช่น caring about other people's feelings and will not bother them unnecessarily (เกรงใจ) หรือ a genuine act of kindness and generosity without an expectation of anything in return (น้ำใจ) หรือ social hierarchy (ที่ต่ำที่สูง)
5	Beliefs	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้เรียนรู้และเข้าใจการอธิบายเรื่องนรก และสวรรค์ เช่น

สัปดาห์	หัวข้อ	การนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร
		<p>When a man is dead, his spirit will go hell or heaven depending on the deeds he has done. If he has done good deeds, he will go to heaven. It is filled with pleasure and happiness. Sinful souls are to suffer different tortures depending on the sins they committed.</p> <p>2. ได้เรียนรู้และเข้าใจความเชื่อของคนโบราณ (Superstitions หรือ Old Wife's Tales) ที่แฝงภูมิปัญญาและสามารถอธิบาย กุศโลบายเป็นภาษาอังกฤษได้ เช่น Do not sing while cooking. You will end up being an old maid.</p> <p>(Lesson: Concentrate on what you're doing. Besides, your saliva might fall into the food while singing)</p>
6	Folktales	<p>ได้อ่านและฟังนิทานพื้นบ้านหลายเรื่องของไทยเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งหลายเรื่องไม่เคยรู้จักมาก่อน เช่น The Dog and the Pig, The Chicken Star, If it Belongs to Us</p>
7	Mythology	<p>ได้เรียนรู้ เข้าใจและอธิบายความเกี่ยวข้องกับระหว่างตรีมูรติกับธรรมชาติและได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับเทพเจ้าต่างๆ</p>
8	Field Trip (ชมหุ่นละครเล็ก ที่โรงละครอักษร)	<p>การใช้ภาษาอังกฤษในการบรรยายการแสดงชุดต่างๆ เช่น The Garuda Dance is based on the extract from the play composed by His Majesty King Rama I.</p>
9	Thai Food	<p>1. ได้ฝึกใช้สำนวนในการทำอาหาร เช่น give it a good stir (คลุกหรือคนให้ทั่ว) bring to a boil (ตั้งไฟไว้จนเดือด)</p> <p>2. ได้เห็นตัวอย่างการเขียนสูตรอาหารไทยเป็นภาษาอังกฤษ และลงมือเขียนสูตรอาหารที่กลุ่มตนเองเลือกมานำเสนอ เช่น พล่าหมูย่าง ข้าวเหนียวมะม่วง ข้าวคลุกกะปิ และทับทิมกรอบ</p>
10	Thai Festivals and Ceremonies	<p>ได้เรียนรู้วิธีการอธิบายขั้นตอนการรดน้ำสงกรานต์และลอยกระทงเป็นภาษาอังกฤษ</p>
11	Thai Monarchy	<p>ได้เรียนรู้การอธิบายเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ไทย เช่น King Naresuan had the elephant dual with the Burmese Crown Prince. หรือ King Mongkut correctly predicted an eclipse of the sun in 1868.</p>

สัปดาห์	หัวข้อ	การนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร
12	Prominent Figures of Rattanakosin Period	ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสถานที่สำคัญต่างๆ เช่น อธิบายความแตกต่างระหว่าง palace กับ throne hall ได้
13	Thai Mannerisms	<p>1. ได้เรียนรู้เรื่องการอธิบายเรื่องมารยาทไทยเป็นภาษาอังกฤษ เช่น We should lower ourselves when we talk to an older person because we need to make sure that our head is not higher than that of the other person.</p> <p>2. ได้ฝึกปฏิบัติควบคู่ไปกับการบรรยายเรื่องบุคลิกภาพเป็นภาษาอังกฤษ เช่น Stomach in, chin up, shoulders straight.</p>
14	Rice Farming (Final Project) Auspicious Thai Desserts (Final Project)	<p>1. ได้เรียนรู้ตำนานต่างๆเกี่ยวกับการทำนา เช่น ตำนานแม่โพสพ (Rice Goddess)</p> <p>2. ได้ทราบความหมายของขนมมงคล เช่น ความหมายของขนมชั้น คือ It usually has 9 layers which can be referred to promotion at work.</p>
15	Thai Costumes in Rattanakosin Period (Final Project) Thai Classical Ensemble (Final Project)	<p>1. ได้เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษในการบรรยายชุดไทย เช่น The ladies of the court wore Sabai Pak (long piece of cloth decorated with golden thread worn across the chest and over one shoulder) together with long golden wrapped-around skirts.</p> <p>2. ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการอธิบายเรื่องวงมโหรี เช่น Saw U (ซอด้วง) or a low pitch two-string fiddle has a coconut shell body. It is played in accompaniment of a Saw Duang or a high pitch two-string fiddle.</p>

ตัวอย่างบันทึกการเรียนรู้ของนิสิตเกี่ยวกับความรู้ระดับการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร
 นิสิตคนที่ 1

"I got to use English to explain how to cook Thai food and I actually cooked it myself."

(ฉันได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออธิบายวิธีทำอาหารไทยและได้ลงมือทำอาหารจริงๆ)

นิสิตคนที่ 2

"I've learned about Thai mannerisms since I was young, but today I just got to know how to describe them in English."

(ฉันได้เรียนเรื่องมารยาทไทยมาตั้งแต่เด็ก แต่เพิ่งจะทราบว่าอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างไรในวันนี้เอง)

นิสิตคนที่ 3

"I learned how to explain Thai festivals and important days in English such as Makabucha Day."

(ฉันได้เรียนรู้ว่าจะอธิบายเทศกาลและวันสำคัญต่างๆ เช่น วันมาฆบูชา เป็นภาษาอังกฤษได้อย่างไร)

นิสิตคนที่ 4

"There are many words in Thai that I want to explain in English such as "เกรงใจ" "น้ำใจ" "ใจเย็น" "ไม่เป็นไร" Today, I understand how to explain these words in English."

(มีคำหลายคำในภาษาไทยที่อยากอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ เช่น เกรงใจ น้ำใจ ใจเย็น ไม่เป็นไร วันนี้เข้าใจแล้วว่าอธิบายคำเหล่านี้เป็นภาษาอังกฤษได้อย่างไร)

นิสิตคนที่ 5

"I was in Japan for ten days. I could barely talk about Thailand. I didn't know how to describe the geography and climate. If I have a chance to go abroad again, I can do it better this time."

(ฉันไปอยู่ญี่ปุ่นมา 10 วัน ฉันอธิบายเรื่องประเทศไทยไม่ค่อยได้ ไม่รู้ว่าจะบรรยายเรื่องภูมิประเทศ ภูมิอากาศของเมืองไทยได้อย่างไร ตอนนี้ถ้าฉันมีโอกาสไปต่างประเทศอีก ฉันจะสามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับเมืองไทยได้ดีขึ้น)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเชื่อมโยง ความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

จากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้วิจัย พบว่าความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม นิสิตมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ทั้งในระดับต่ำและระดับสูง การเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำเกิดขึ้นก่อนเพื่อเตรียมความพร้อมและเป็นพื้นฐานในการเชื่อมโยงความรู้ในระดับสูง การเชื่อมโยงเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของกิจกรรม ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามหัวข้อของเนื้อหา การวิเคราะห์ความสามารถในการเชื่อมโยงจึงจำแนกตามหัวข้อและกิจกรรมดังต่อไปนี้

2.1 กิจกรรมประจำสัปดาห์

หัวข้อที่ 1 Thailand Overview

กิจกรรม: 9 Destinations

นิสิตเรียนรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทยเป็นภาษาอังกฤษ เช่น คำคุณศัพท์ที่ใช้บรรยายความความยิ่งใหญ่และความงดงามตระการตาของสถานที่ต่างๆ ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย และการอ่านเว็บไซต์ของชาวต่างชาติที่เคยมาเที่ยวเมืองไทย จากนั้นครูแบ่งนิสิตออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน ทำกิจกรรม “9 Destinations” โดยให้แต่ละกลุ่มเสนอชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่ถือว่าเป็นสุดยอดของเมืองไทยมา 9 แห่ง และให้คิดเกณฑ์การคัดเลือกด้วย

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่านิสิตเริ่มต้นการทำกิจกรรมด้วยการเชื่อมโยงขั้นต่ำ โดยการใช้ความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมของนิสิต ในการเสนอชื่อสถานที่ท่องเที่ยว นิสิตใช้ประสบการณ์ที่แต่ละคนเคยไปเที่ยวมา หรือฟังคนอื่นเล่ามา หรือเคยเห็นภาพหรืออ่านจากสารคดีท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวที่ทุกกลุ่มมีความเห็นตรงกัน คือ น้ำตกทีลอซู ตลาดน้ำที่อัมพวาหรือดำเนินสะดวก พระบรมมหาราชวัง และเมืองโบราณ (เป็นที่น่าสังเกตว่านิสิตทั้งชั้นไม่เคยมีใครไปน้ำตกทีลอซูมาก่อน แต่เลือกสถานที่นี้เพราะมีคนเล่าให้ฟังหรือเคยเห็นในรูปว่าสวยมาก)

การที่นิสิตนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาใช้ เป็นการเชื่อมโยงในระดับพื้นฐาน เพื่อให้ นิสิตมีข้อมูลที่จะนำไปคิดต่อสำหรับการเชื่อมโยงในระดับสูงต่อไป ในการอธิบายหลักเกณฑ์การคัดเลือกสถานที่ท่องเที่ยว นิสิตต้องนำประสบการณ์ของตนเองมาประมวลเพื่อหาหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก ซึ่งมีหลายแบบ เช่น มีความปลอดภัย คุ่มค่าเงินและการเดินทาง สวยงาม สะท้อนความเป็นไทย มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และอารยธรรมไทย เป็นสถานที่ที่ “Unseen” และไม่จำเป็นต้องเป็นสถานที่ที่คนหมู่มากนิยม

จากนั้นครูให้นักเรียนดูเว็บไซต์ www.9destinations.com ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ เพื่อเปรียบเทียบสถานที่ที่นักเรียนเลือกกับสถานที่ที่สมาชิกของเว็บไซต์นี้เลือก กับเกณฑ์การคัดเลือกของนิสิตว่าเหมือนหรือต่างกันเกณฑ์ของเว็บไซต์นี้อย่างไร ในเว็บไซต์นี้นิสิตจะได้เห็นตัวอย่างการใช้ความรู้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริงได้ชัดเจนขึ้น และใช้ได้เหมาะสมกับบริบทในสถานการณ์จริง เช่น เมื่อกล่าวถึงเกาะรัตนโกสินทร์และพระบรมมหาราชวัง ในเว็บไซต์นี้ได้บรรยายโดยใช้ภาษาที่บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่และวิจิตรงดงามของสถานที่ เช่น กล่าวว่าเป็น iconic landmarks for Thailand หรือ The temple is highlighted with dazzling gold on its infrastructure. แทนที่จะใช้ภาษาอังกฤษที่มีความหมายกว้างๆ เช่น symbolic, nice หรือ beautiful

ผู้วิจัยได้ย้่าให้นักเรียนตระหนักว่าสถานการณ์นี้สามารถเกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ หากวันหนึ่งมีชาวต่างชาติมาขอคำแนะนำเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย ในฐานะที่เป็นคนไทยนิสิตต้องสามารถแนะนำได้ พาไปชมและบรรยายโดยใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทได้ เป็นการให้ผู้เรียนฝึกแก้ปัญหาที่มีโอกาสจะได้เผชิญในชีวิตจริง

ในวันที่มีการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตสะท้อนความคิดว่าความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้ป็นหัวข้อการสนทนากับชาวต่างชาติได้ในชีวิตจริงได้ โดยนำคำศัพท์ที่เรียนไปใช้ อธิบายและแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวหรือนำเที่ยวสถานที่ต่างๆได้ โดยให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ละเอียดและลึกซึ้ง นิสิตบางคนกล่าวว่า การเรียนในวันนี้ทำให้สนใจเรื่องเมืองไทยมากขึ้น เกิดแรงจูงใจอยากค้นคว้าเรื่องเมืองไทยเพื่อเพิ่มพูนความรู้

นิสิตยังเห็นว่าสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนในวันนี้ไปใช้สอนได้ เช่น เรื่องคำคุณศัพท์ต่างๆ ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของเมืองไทยในภาษาอังกฤษ หรืออาจให้นักเรียนไปสัมภาษณ์ชาวต่างชาติเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆในเมืองไทย

หัวข้อที่ 2 Thailand's Geography and Language

กิจกรรมที่ 1: The Origin of Thai People

นิสิตได้เรียนคำศัพท์ที่ใช้บรรยายลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศภาคต่างๆของไทย จากนั้นนิสิตได้วิเคราะห์สมมุติฐานของนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีเรื่องชนชาติไทยมาจากไหนซึ่งมีทั้งหมด 5 ทฤษฎี แล้วผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและแสดงเหตุผลว่าทฤษฎีใดน่าเชื่อถือมากที่สุด

จากการสังเกตของผู้วิจัยจะพบว่าในกิจกรรมนี้นิสิตเริ่มต้นด้วยการเชื่อมโยงขั้นต่ำ โดยใช้ความรู้เดิมในวิชาที่เคยเรียนมา เช่น ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ไทยเป็นพื้นฐาน และจากนั้นจึงนำความรู้นั้นไปเชื่อมโยงในระดับสูง โดยคิดวิเคราะห์และหาเหตุผลว่าทฤษฎีใดมีความน่าเชื่อถือมากกว่ากัน นิสิตมีความคิดเห็นหลากหลาย บางกลุ่มเชื่อในทฤษฎีเดียว เช่น คนไทยมาจากทาง

ตอนใต้ของจีน เพราะมีชนกลุ่มน้อยชาวไทยกระจัดกระจายอยู่ในมณฑลยูนนาน บางกลุ่มเชื่อว่าคนไทยน่าจะอาศัยอยู่ที่ปัจจุบันนี้มาตั้งแต่แรกแล้ว บางกลุ่มก็คิดว่าเป็นไปได้ทั้งสองทฤษฎี คือคนไทยอาศัยอยู่ ณ ที่นี้มาตั้งแต่แรก แล้วต่อมามีคนอพยพจากตอนใต้ของจีนลงมาอาศัยอยู่รวมกัน ส่วนอีก 2 ทฤษฎีนี้สืบทอดคิดว่าเป็นไปได้ยาก

ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้นิสิตไปชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติซึ่งจะกล่าวถึงทฤษฎีทั้ง 5 นี้ โดยละเอียดใน Gallery of Thai History และเป็นนิทรรศการแรกๆที่ผู้ชมจะได้ชมเมื่อเดินเข้าไปภายใน นิสิตจะเห็นตัวอย่างการใช้การบรรยายทฤษฎีต่างๆโดยละเอียดเป็นภาษาอังกฤษพร้อมภาพประกอบ

ในบันทึกการเรียนรู้อ่านของนิสิต นิสิตกล่าวว่าความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น พานักเรียนไปทัศนศึกษาที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ และนำความรู้ที่ได้มาอภิปรายในห้องเรียน หรือนำคำศัพท์เกี่ยวกับลักษณะภูมิศาสตร์และภูมิอากาศของประเทศไทยไปใช้สอน เช่น plateau, fertile, basin, flash food โดยให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ที่บรรยายลักษณะของประเทศไทยกับแผนที่ภาคต่างๆหรือให้นักเรียนบรรยายภูมิลำเนาของนักเรียน หรือนิสิตจะสร้างบทเรียนโดยบูรณาการกับวิชาอื่น เช่น ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ไทย

กิจกรรมที่ 2: Thai Smiles

หลังจากนิสิตได้เรียนเรื่องการใช้อวัจนภาษาภาษาของคนไทย และทราบผลการวิจัยของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จินตนา มณเฑียรวิเชียรฉาย (2004) เรื่อง The Understanding of Cultural Similarity and Cultural Awareness on the Interpretation of Thai Smiles ซึ่งพบว่ารอยยิ้มของคนไทยมีทั้งหมด 113 แบบ แบ่งเป็น Enjoyment Smiles 38 แบบ และ Non-enjoyment Smiles 75 แบบ นิสิตช่วยกันยกตัวอย่างรอยยิ้มทั้ง 2 แบบ

ผู้วิจัยสังเกตว่าในกิจกรรมนี้นิสิตเริ่มด้วยการเชื่อมโยงขั้นต่ำโดยนำประสบการณ์ของแต่ละคนมาใช้ในการระดมสมองว่ารอยยิ้มของคนไทยมีอะไรบ้าง จากนั้นจึงนำลักษณะการยิ้มที่ได้จากการระดมสมองไปเชื่อมโยงในระดับสูงเพื่อวิเคราะห์แยกแยะให้ได้ว่ารอยยิ้มนั้นๆเป็นรอยยิ้มแบบใด

ตัวอย่างของ Enjoyment Smiles ของนิสิต ได้แก่ ยิ้มหวาน ยิ้มแป้น ยิ้มแฉ่ง ยิ้มปากฉีกถึงหู ยิ้มแก้มปริ ยิ้มไม่หุบ

ตัวอย่างของ Non-enjoyment Smiles ของนิสิต ได้แก่ ยิ้มไม่ออก ยิ้มเหยาๆ ยิ้มแก้แค้น ยิ้มเศร้าๆ ยิ้มเยาะ แสยะยิ้ม ฟันยิ้ม

ผู้วิจัยได้เน้นย้ำให้ผู้เรียนตระหนักว่าประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็น “The Land of Smiles” ซึ่งรอยยิ้มของคนไทยนั้นมีหลายความหมาย หลายอารมณ์ เกิดขึ้นได้ทั้งในสถานการณ์ที่ดีและไม่ดี

นิสิตต้องสามารถอธิบายความหมายที่หลากหลายของรอยยิ้มต่างๆได้ เนื่องจากรอยยิ้มของคนไทยสามารถทำให้ชาวต่างชาติเข้าใจผิดได้โดยเฉพาะ Non-enjoyment Smiles เนื่องจากชาวต่างชาติในหลายวัฒนธรรมจะไม่ยิ้มเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ดี หรือจะไม่ยิ้มกับคนที่ไม่รู้จัก ซึ่งต่างจากคนไทยที่ยิ้มกับใครก็ได้ และยิ้มได้เสมอในทุกสถานการณ์

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวว่าเกิดความตระหนักเรื่องการยิ้มของไทยที่มีความหมายทั้งในทางบวกและทางลบ และความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้โดยนำไปอธิบายเรื่องรอยยิ้มแบบต่างๆของคนไทยเพื่อไม่ให้เกิดการเข้าใจผิด นิสิตยังกล่าวว่าสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนในวันนี้ไปใช้สอนได้ด้วย เช่น สอนเรื่องภาษาท่าทางของคนไทยและอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ

กิจกรรมที่ 3: Thai Names

ชื่อของคนไทยทุกคนมีความหมาย แต่เรามักบอกไม่ได้ว่าชื่อของแต่ละคนแปลว่าอะไร เพราะมีรากศัพท์มาจากภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทย เช่น บาลีและสันสกฤต ในกิจกรรมนี้ผู้วิจัยให้นิสิตแต่ละคนแปลความหมายของชื่อตนเป็นภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสังเกตว่านิสิตเริ่มจากการเชื่อมโยงขั้นต่ำโดยใช้ความรู้เดิมในวิชาภาษาไทยมาแปลความหมายของชื่อก่อน บางคนไม่แน่ใจว่าชื่อตนเองแปลว่าอะไร นิสิตคนอื่นๆก็พยายามช่วยแปลให้ จากนั้นจึงใช้ความรู้ภาษาอังกฤษมาแปลความหมายจากภาษาไทยให้เป็นภาษาอังกฤษอีกครั้ง

จากนั้นให้นิสิตช่วยกันแบ่งชื่อเพื่อนออกเป็นกลุ่มๆ โดยใช้ความหมายของชื่อเป็นพื้นฐาน แล้วนำความหมายนั้นไปเชื่อมโยงในระดับสูงเพื่อคิดหลักเกณฑ์ในการแบ่งชื่อเพื่อนออกเป็นกลุ่มๆ ตามความหมาย

ในการแบ่งกลุ่ม นิสิตใช้เวลาค่อนข้างมากในการคิดเพราะต้องพิจารณาจากความหมายทั้งหมดของชื่อก่อนแล้วจึงจัดออกมาเป็นกลุ่มๆได้ นิสิตสามารถแบ่งกลุ่มชื่อเพื่อนทั้ง 21 คน ตามความหมายได้เป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

1. ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับความหอมหรือดอกไม้
2. ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับครอบครัว
3. ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับแก้วแหวนเงินทอง
4. ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับอำนาจ
5. ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับผิวพรรณ
6. ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับเทพเจ้า

นิสิตมีความพึงพอใจหลังการทำกิจกรรมนี้ หลายคนกล่าวว่าเพิ่งจะทราบความหมายชื่อของเพื่อน ๆ ในวันนี้ และชื่อของตนก็มีความหมายใกล้เคียงกับเพื่อนอีกหลายคน สามารถจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันได้

ในตอนท้าย ผู้วิจัยได้ย้าให้นิสิตตระหนักว่าชื่อของคนไทยมีเอกลักษณ์ มักไม่ซ้ำกันมาก เหมือนชื่อชาวต่างชาติและมีความหมายไพเราะ เมื่อพบกันครั้งแรกชาวต่างชาติมักถามว่าชื่อของเรามีความหมายว่าอะไร นิสิตจึงต้องสามารถอธิบายความหมายชื่อของตนเองหรือของผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษได้

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวว่าความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างน้อยก็สามารถอธิบายชื่อตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้ และจะนำไปใช้เป็นกิจกรรมในการสอน โดยให้นักเรียนฝึกทักษะการพูดโดยอธิบายชื่อตนเองเป็นภาษาอังกฤษและเดาคความหมายชื่อของเพื่อน

หัวข้อที่ 3 Social Values

กิจกรรม: “ใจ”

คำว่า “ใจ” เป็นส่วนประกอบของ Thai Social Smoothing Values มากมายและในหนังสือชื่อ Heart Talk ของ Christopher G. Moore (2006) ได้แบ่งคำว่า “ใจ” ในภาษาไทยออกเป็น 13 บริบท จากหนังสือเล่มนี้ผู้วิจัยได้เลือกบริบทที่สำคัญมา 8 บริบท คือ good times (เช่น สุขใจ สบายใจ) hard times (เช่น ทุกข์ใจ เศร้าใจ) compliments (เช่น ใจดี ใจป้ำ) condemnation (เช่น ใจดำ ใจร้าย) relationship (เช่น เอาใจ ชัดใจ) self-control (เช่น ช่มใจ ล้อใจ) romance (เช่น หลายใจ ใจง่าย) และ others (เช่น ขอบใจ)

จากนั้นผู้วิจัยให้นิสิตจับคู่หรือจับกลุ่มไม่เกิน 3 คนเพื่อหาคำหรือวลีที่ประกอบด้วยคำว่า “ใจ” ตามบริบททั้ง 8 โดยให้เลือกตามความสมัครใจว่าจะทำบริบทไหน จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าในกิจกรรมนี้นิสิตเริ่มจากการเชื่อมโยงขั้นต่ำ คือ ใช้ความรู้เดิมและประสบการณ์ในชีวิตจริงที่เคยใช้คำเหล่านี้ หรือเคยได้ยินคนอื่นใช้ หรือ ได้ยินจากเพลง ภาพยนตร์ หรือละคร เป็นข้อมูลพื้นฐานก่อน แล้วจึงใช้การเชื่อมโยงในระดับสูงเพื่อวิเคราะห์ว่าคำหรือวลีที่หาได้มีความหมายตรงตามบริบทที่ตนเองเลือกหรือไม่

จากกิจกรรมนี้นิสิตสามารถหาคำหรือวลีที่ประกอบด้วยคำว่า “ใจ” ตามบริบททั้ง 8 ได้ดังนี้

1. good times ได้ 11 คำ เช่น สมใจ ดีใจ ภูมิใจ ร่าเริงใจ อิ่มอกอิ่มใจ เพลิดเพลินใจ
2. hard times ได้ 18 คำ เช่น กลุ่มใจ กังวลใจ ร้อนใจ ใจห่อเหี่ยว ใจร้าว (ชื่อละคร)
3. compliments ได้ 13 คำ เช่น ใจกว้าง ใจบุญ ใจพระ จริงใจ ได้ดังใจ
4. condemnation ได้ 17 คำ เช่น ใจชั่ว ใจโหด ใจจืด ใจแคบ ใจแตก ใจไม่ไ้ระกะ

5. relationship ได้ 25 คำ เช่น ตามใจ รู้ใจ ไว้วางใจ เชื่อใจ เห็นใจ ปรารถนาใจ ใจน้อย น้อยใจ เอาใจช่วย ทำใจดีๆ ร่วมแรงร่วมใจ ใจเขาใจเรา หนึ่งใจ...เดียวกัน (ชื่อภาพยนตร์)
6. self-control ได้ 12 คำ เช่น ใจแน่วแน่ ใจเด็ด ตัดใจ แข็งใจ กลับใจ เตือนใจ ทำใจ สุดแต่ใจจะไขว่คว้า (ชื่อละคร)
7. romance ได้ 36 คำ เช่น ใจง่าย ใจใฝ่ใจ แผลใจ ตกลงปลงใจ หลายใจ หวานใจ เหงาใจ ใจโลเล รักเดียวใจเดียว รักหมดหัวใจ เอาใจออกห่าง
8. others ได้ 23 คำ เช่น เจาะใจ (รายการโทรทัศน์) เข้าใจ ขอบใจ สังหรณ์ใจ เอะใจ แปลกใจ ชะล่าใจ ใจเดินตามตาม

ในกิจกรรมนี้ นิสิตมีความกระตือรือร้นมาก มีการปรึกษาหารือกันข้ามกลุ่มด้วยเพื่อให้แน่ใจว่าคำหรือวลีที่หาได้จะมีความหมายไม่ซ้ำกัน บางคู่หรือบางกลุ่มช่วยคนอื่นคิดด้วย เมื่อให้อ่านคำหรือวลีที่หาได้ นิสิตบางคนทำเสียงแสดงอารมณ์ประกอบด้วย เช่น สะใจ ว้าเหวใจ ใจตุ้มๆตุ๋มๆ เป็นต้น

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวว่าความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ โดยสามารถอธิบายความหมายของคำไทยที่ประกอบด้วยคำว่า “ใจ” เป็นภาษาอังกฤษได้ นิสิตกล่าวว่าก่อนหน้านี้ไม่ได้ตระหนักว่าคำว่า “ใจ” ใช้ได้มากมายในหลายบริบทเช่นนี้ และจากนี้ไปจะสามารถอธิบายคำเหล่านี้เป็นภาษาอังกฤษได้รวมทั้งจะระมัดระวังความประพฤติของตนให้มากขึ้น นอกจากนี้ นิสิตยังกล่าวว่าจะนำความรู้ที่ได้เรียนในวันนี้ไปใช้สอน เช่น ให้นักเรียนแข่งกันหาคำว่า “ใจ” ให้ได้มากที่สุด แล้วให้ถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาอังกฤษ กิจกรรมนี้แสดงให้เห็นว่านิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริงได้อย่างชัดเจน

หัวข้อที่ 4 Beliefs

กิจกรรม: “Thai Superstitions”

คนไทยมักเชื่อเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์และเชื่อถือโชคลาง เช่น Don't whistle at night because you will invite ghosts into your house. ซึ่งดูเหมือนไร้เหตุผลและหลอกให้ทำตามอย่างมงาย แต่เมื่อพิจารณาให้ดีแล้วจะพบว่าความเชื่อเหล่านี้มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์หรือเป็นกุศโลบายที่ผู้ใหญ่ใช้สอนเด็ก เป็นภูมิปัญญาไทยโดยแท้ ตามที่กล่าวไว้ในหนังสือโบราณอุบาย ของรองศาสตราจารย์สนม ครุฑเมือง(2545) ซึ่งแปลเป็นภาษาอังกฤษโดย Richard Barrows ในเว็บไซต์ <http://www.thaiblogs.com> ในตัวอย่างข้างต้น ผู้แต่งได้อธิบายเจตนาของผู้ใหญ่ไว้ว่าการห้ามมิวปากบนเรือนเป็นการสอนให้เด็กมีมารยาทที่งดงาม อีกทั้งการผิวกปากอาจเป็นการบงกชผู้อื่นได้

ในกิจกรรมนี้นิสิตจะต้องได้วิเคราะห์ภูมิปัญญาและอธิบายเจตนาของคนโบราณจาก Thai Superstitions 10 ข้อ ผู้วิจัยสังเกตว่านิสิตเริ่มจากการใช้ความรู้เดิมในวิชาภาษาไทยหรือ

สังคมศึกษา หรือประสบการณ์เดิมที่เคยได้รับการสั่งสอนจากผู้ใหญ่เพื่อทำความเข้าใจความเชื่อในแต่ละข้อก่อน จากนั้นจึงเชื่อมโยงในระดับสูงโดยวิเคราะห์หากุศโลบายของคนโบราณที่แฝงอยู่ในกิจกรรมนี้ นิสิตทำงานเดี่ยว วิเคราะห์กุศโลบายของ Thai Superstitions ทั้ง 10 ข้อ ตัวอย่างเช่น

- ข้อ 2. Do not sit on the big water jars because it is a sin.
(Lesson: The jar can be broken, and one can be hurt especially children.)
- ข้อ 3. Do not walk with your face down. It will make your life shorter.
(Lesson: Look where you're going, near or far. Besides, walking with your head up helps enhance your personality.)
- ข้อ 5. Don't eat chili sauce in the mortar bowl because if you are a woman you will give birth to a child with big lips.
(Lesson: It's bad manner. You should wait until the sauce is served in a small bowl.)
- ข้อ 6. Do not open an umbrella in the house. It will make you bald.
(Lesson: An umbrella is used to protect you from the rain or sun. It's not proper to you use it in the house.)
- ข้อ 10. Do not let the bride and the groom meet three days before the wedding because their marriage will not last.
(Lesson: If you are patient, your marriage will last long.)

นิสิตสามารถวิเคราะห์ภูมิปัญญาและอธิบายเหตุผลได้ถูกต้อง สามารถทำความเข้าใจกับความเชื่อต่างๆที่ตนไม่เคยทราบเหตุผลที่แท้จริงมาก่อน การอธิบายของนิสิตบ่งชี้ว่านิสิตมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ ในบางข้อนิสิตวิเคราะห์กุศโลบายแตกต่างไปจากในหนังสือ เช่น ข้อ 6 นิสิตเห็นว่าหากฝนตกและร่มเปียก การกางร่มในบ้านอาจทำให้บ้านเปียก สามารถเกิดอุบัติเหตุจากการลื่นล้มได้ ดังนั้น จึงควรนำร่มไปเก็บให้เป็นที่เป็นทาง หรือ ข้อ 10 นิสิตเห็นว่าการห้ามเจ้าบ่าวเจ้าสาวพบกันก่อนแต่งงาน 3 วัน เป็นการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยในยุคนี้อุปัจจุบัน จากการวิเคราะห์ในข้อ 10 นี้จะเห็นได้ว่านิสิตสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ที่นิสิตพบเห็นจริงในชีวิตสมัยใหม่ แสดงว่านิสิตเรียนรู้ เข้าใจ และเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในการคิดวิเคราะห์สถานการณ์อื่นๆในชีวิตได้ด้วย

ในการทำกิจกรรมนี้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการทำงาน แย่งกันอธิบาย และเกิดความตระหนักเรื่องภูมิปัญญาของคนโบราณ นิสิตสนใจหนังสือโบราณอุบาย ชักถามเรื่องกุศโลบายอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในกิจกรรม 10 ข้อนี้ เช่น ทำไมจึงห้ามผู้หญิงท้องกินกล้วยเผด

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวว่าความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เพราะเกิดความตระหนักเรื่องภูมิปัญญาไทยที่แฝงอยู่ในความเชื่อต่างๆ สามารถอธิบายความเชื่อที่มาและกุศโลบายต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ นิสิตยังกล่าวว่าสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนในวันนี้ไปใช้สอนได้ด้วย เช่น ให้นักเรียนวาดภาพหรือแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับความเชื่อของไทยแล้วให้เพื่อนๆ อธิบายเป็นภาษาอังกฤษ หรือให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแลกเปลี่ยนเรื่องความเชื่อของแต่ละครอบครัว หรือหาความเชื่ออื่นๆ มาเพิ่มเติมแล้วให้นักเรียนวิเคราะห์ กุศโลบายเป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นิสิตบางคนจะสร้างบทเรียนโดยบูรณาการกับวิชาอื่น เช่น ภาษาไทย ดังนั้นจะเห็นได้ว่านิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริงได้

หัวข้อที่ 5 Folktales

กิจกรรม: “Scrambled Folktales”

ก่อนการทำกิจกรรมนี้ ผู้วิจัยให้นิสิตบอกชื่อนิทานพื้นบ้านที่ตนเองชอบตอนเป็นเด็ก ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงในระดับต่ำโดยให้นิสิตนำประสบการณ์เดิมมาใช้เป็นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมที่จะได้ทำต่อไป นิสิตตอบว่าชอบเรื่อง ปลาบู่ทอง แก้วหน้าม้า ขวานฟ้าหน้าดำ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยให้นิสิตบอกชื่อนิทานพื้นบ้านของภาคต่างๆ ที่นิสิตมีภูมิปัญญาอยู่ เช่น นิสิตที่มาจากภาคอีสานกล่าวถึงเรื่องกองข้าวน้อยฆ่าแม่ นิสิตที่มาจากภาคกลางกล่าวถึงเรื่องขุนช้างขุนแผน จากนั้น ผู้วิจัยให้นิสิตดูภาพลายไทยของนิทานพื้นบ้านเรื่องต่างๆ แล้วให้นิสิตบอกว่าเป็นภาพจากเรื่องอะไร ตัวละครเอกคือใคร เนื้อเรื่องย่อเป็นอย่างไร นอกจากนี้นิทานพื้นบ้านแล้วบทเรียนนี้ยังได้กล่าวถึงนิทานชาดกด้วย นิสิตบางคนมีความรู้เดิมเกี่ยวกับนิทานต่างๆ ดีมาก สามารถเล่าเรื่องได้อย่างละเอียด

นอกจากนี้นิสิตบางคนยังเปรียบเทียบตำนานหรือนิทานพื้นบ้านที่ผู้วิจัยเล่ากับเรื่องราวที่นิสิตได้ยินผู้ใหญ่เล่ามาว่าต่างกันอย่างไร เช่น เรื่องของฟ้าร้องฟ้าผ่าซึ่งผู้วิจัยกล่าวถึงเรื่องเมฆลากับรามสูร แต่นิสิตบอกว่าผู้ใหญ่เล่าให้ฟังว่าเกิดจากเทวดาเคลื่อนย้ายข้าวของจึงเกิดเสียงดังมาจากบนฟ้า ในการนี้จะเห็นว่านิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ และได้ตระหนักว่านิทานพื้นบ้านเรื่องเดียวกันอาจมีเรื่องราวที่แตกต่างกันได้

จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะได้นิทานพื้นบ้านตามท้องถิ่น กลุ่มละ 1 เรื่อง เป็นนิทานที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักนัก เนื้อเรื่องของนิทานจะถูกตัดออกเป็นแถบ นิสิต

จะต้องช่วยกันเรียงนิทานให้เป็นเรื่องสมบูรณ์ เสร็จแล้วจะต้องเล่าเรื่องย่อพร้อมทั้งบอกคติสอนใจที่ได้จากนิทานเรื่องนี้

กิจกรรมนี้เป็นการเล่นเชื่อมโยงในระดับสูง โดยนิสิตอาศัยพื้นความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านเป็นฐาน แล้วจึงวางแผนการทำงาน เริ่มจากการอ่านแถบเรื่องทั้งหมด วิเคราะห์เนื้อเรื่อง แล้วจึงเลือกแต่ละแถบมาต่อกัน มีการกำกับและประเมินผลงานหลายรอบว่าเรียงลำดับเนื้อเรื่องได้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกต้องก็ทำใหม่จนกว่าทุกคนจะเห็นว่าถูกต้อง จากนั้นนิสิตก็ช่วยกันวิเคราะห์คติที่ได้จากการนิทานนี้

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตส่วนใหญ่กล่าวว่าน่าคิดหรือข้อคิดที่ได้จากนิทานแต่ละเรื่องไปใช้ในการดำเนินชีวิต กิจกรรมนี้ยังทำให้นิสิตรู้คุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน การที่นิสิตกล่าวเช่นนี้บ่งชี้ว่านิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริงได้ นิสิตบางคนกล่าวว่าอ่านเรื่องนิทานพื้นบ้านหรือนิทานชาดกของไทยให้มากขึ้นเพราะตระหนักว่าตนเองไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้เท่าที่ควร นิสิตบางคนกล่าวว่านำเรื่องไปเล่าต่อให้เพื่อนต่างชาติหรือเด็กๆ ฟังเพื่อช่วยอนุรักษ์นิทานของไทยเพราะได้เห็นความสำคัญของการถ่ายทอดนิทานพื้นบ้านของไทยจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง นิสิตเห็นว่าการเรียนเรื่องนี้สามารถเชื่อมโยงกับวิชาอื่นๆ ได้ เช่น ภาษาไทย ประวัติศาสตร์ไทย หรือพุทธศาสนา

นิสิตกล่าวว่าสามารถนำนิทานพื้นบ้านของไทยไปสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ด้วย เช่น สอนนิทานประจำถิ่น อาจใช้สื่อการสอนมาใช้ประกอบการเล่านิทาน เช่น รูปภาพ หุ่นมือ การแสดงบทบาทสมมติ นอกจากนี้ยังสามารถให้นักเรียนวิเคราะห์คติสอนใจจากนิทาน หรือค้นคว้าเรื่องนิทานพื้นบ้านจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น จากหนังสือหรืออินเทอร์เน็ต แล้วนำมาเสนอในห้อง ดังนั้น การทำกิจกรรมนี้จึงบ่งชี้ได้ว่านิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริงได้

หัวข้อที่ 6 Thai Mythology

กิจกรรมที่ 1: “Mythology Fun Facts”

เทพปกรณัมของไทยมีพื้นฐานมาจากเทพปกรณัมของศาสนาฮินดู ซึ่งประกอบด้วยเทพเจ้าหลายองค์ ชื่อของเทพเจ้าต่างๆ เป็นภาษาฮินดู เมื่อเขียนเป็นภาษาอังกฤษจะสะกดคำและออกเสียงแตกต่างกันไปจากที่คนไทยคุ้นเคย เช่น ครุฑ ในภาษาอังกฤษเขียนว่า Garuda นอกจากนี้เทพปกรณัมฮินดูยังมีบทบาทสำคัญในวรรณคดีไทยอีกด้วย โดยเฉพาะเรื่องรามเกียรติ์

ผู้วิจัยให้นิสิตลองอ่านชื่อเทพเจ้าในภาษาอังกฤษ เช่น Sarasvati (พระนางสร้อยฟ้า) Shiva (พระศิวะ) Agni (พระอัคนี) Airawata (ช้างเอราวัณ) Sita (นางสีดา) พร้อมทั้งสอบถามความรู้เดิมของนิสิตโดยให้ทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบเกี่ยวกับเทพเจ้าต่างๆ นิสิตต้องใช้การเชื่อมโยง

ในระดับต่ำ คือ นำความรู้เดิมจากวิชาภาษาไทยและวรรณคดีไทยมาใช้ นอกเหนือจากนี้ นิสิตสามารถบอกชื่อและอธิบายลักษณะของสัตว์หิมพานต์ได้ เพราะได้เห็นจากพระเมรุมาศในงานพระราชทานเพลิงศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงสงขลานครินทร์ และจากการไปทัศนศึกษาชมหุ่นละครเล็กที่โรงละครอักษรา นิสิตบางคนมีความรู้รอบตัวมาก สามารถอธิบายเรื่อง Goddess Kali (เจ้าแม่กาลี) ซึ่งเป็นปางดุร้ายของ Lakshmi (พระนางลักษมี) ได้ นิสิตที่เคยไปชมหุ่นละครเล็กใจหุ่ยส์เรื่องกำเนิดพระพิฆเนศวรก็ช่วยเสริมเรื่องเจ้าแม่กาลีด้วย

นิสิตสนใจและได้ซักถามเกี่ยวกับเทพเจ้าองค์อื่นๆหรือตัวละครต่างๆในรามเกียรติ์ที่อวดตารมาจากเทพเจ้าหลายองค์ นิสิตที่มีความรู้ก็ช่วยกันแล้ว ผู้วิจัยได้เน้นให้นิสิตตระหนักว่าเทพปรณิไทยและวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์เป็นที่รู้จักทั่วโลก และมีภาพปรากฏทั่วไปในหนังสือและตามวัดวาอาราม เช่น ภาพจิตรกรรมฝาผนังที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม หากมีชาวต่างชาติมาถามถึงประวัติความเป็นมาของเทพปรณิและเนื้อเรื่องหรือตัวละครในรามเกียรติ์ นิสิตต้องสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษได้

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวว่าสามารถนำความรู้ไปเชื่อมโยงกับวิชาอื่นได้ เช่น วิชาภาษาไทยเนื่องจากชื่อของเทพเจ้าเป็นชื่อภาษาบาลีและสันสกฤต หรือวิชาวรรณคดี เมื่ออ่านรามเกียรติ์จะทำให้เข้าใจเรื่องราวของตัวละครมากขึ้น หรือหากได้อ่านเรื่องเกี่ยวกับศาสนาฮินดูหรือได้ไปชมศาสนสถานของฮินดูก็จะทำให้เข้าใจและสามารถอธิบายเรื่องราวของเทพเจ้าได้ โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ มีศาลเทพเจ้าฮินดูหลายแห่ง เช่น ศาลตรีมูรติที่บริเวณเซ็นทรัลเวิลด์ หรือศาลท่านท้าวมหาพรหมที่สี่แยกราชประสงค์

นิสิตยังบันทึกด้วยว่าสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่เรื่องของศิลปะไทยเพราะศิลปะไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาฮินดู นิสิตยกตัวอย่าง เช่น การก่อสร้างและประดับตกแต่งพระเมรุมาศของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงสงขลานครินทร์ก็ได้รับอิทธิพลจากเรื่องเขาพระสุเมรุและป่าหิมพานต์ นอกจากนี้หากนิสิตต้องพาชาวต่างชาติไปชมโขนหรือหุ่นละครเล็กก็สามารถอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้

ส่วนในด้านการสอนนำความรู้ไปสอน นิสิตกล่าวว่าสามารถสอนคำศัพท์ต่างๆที่เกี่ยวกับเทพปรณิได้ เช่น avatar/incarnate deity Ramayana อาจใช้สื่อการสอนหลายแบบ เช่น รูปภาพหรือสารคดีที่มีบทบรรยายภาษาอังกฤษมาประกอบการสอน หรือเล่นเกมจับคู่รูปภาพกับชื่อของเทพเจ้า นิสิตบางคนคิดว่าจะสอนเรื่องรามเกียรติ์อย่างย่อๆเป็นภาษาอังกฤษ แล้วเลือกตัวละครที่ชอบและอธิบายเหตุผลเป็นภาษาอังกฤษ

จากกิจกรรมนี้นิสิตได้ตระหนักว่าเรื่องเทพปรณินั้นไม่ใช่เรื่องไกลตัว และยังสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้เพราะเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเทพปรณิปรากฏอยู่ทั่วไปแต่นิสิตอาจไม่มีความรู้ลึกซึ้งหรือให้ความสนใจมาก่อน นิสิตบางคนกล่าวว่าเกิดแรงบันดาลใจที่จะค้นคว้า

และศึกษาเรื่องเทพปกรณัมให้มากขึ้น การที่นิสิตสามารถเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ที่เรียนกับชีวิตประจำวันรอบตัวเช่นนี้แสดงให้เห็นว่านิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริงได้

กิจกรรมที่ 2: “International Ramayana” (Video Presentation)

จากพื้นความรู้เรื่องเทพปกรณัมที่ได้เรียนไปก่อนหน้านี้ นิสิตได้ชมวีดิทัศน์ของรายการคุณพระช่วยเกี่ยวกับการแสดงรามเกียรติ์ของ 4 ชาติ คือ ไทย ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย นิสิตได้เชื่อมโยงความรู้ในระดับสูงจากการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของการแสดง เช่น เครื่องแต่งกาย ท่ารำของตัวละคร ตัวนาง ยักษ์ และลิง ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง โดยมีผู้เชี่ยวชาญจากประเทศต่างๆ มาให้ความรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษในการบรรยาย

นิสิตให้ความสนใจมาก ชมวีดิทัศน์ด้วยความสนใจ หลายคนปรบมือให้เมื่อการแสดงของแต่ละชาติจบลงและชมว่าสวยงาม จากกิจกรรมนี้นิสิตได้ตระหนักว่าการแสดงเรื่องรามเกียรติ์ไม่ได้มีแต่เฉพาะที่ประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นศิลปะที่นิยมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และการแสดงของแต่ละชาติมีเอกลักษณ์ของตน และหากเรามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องรามเกียรติ์ การชมชมจะเป็นเรื่องสนุก เกิดความภาคภูมิใจในศิลปะการแสดงของไทยและสามารถอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้ด้วย

หัวข้อที่ 7 Thai Food

กิจกรรม: “Cooking Thai Food”

นิสิตเริ่มการเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำก่อนโดยใช้ประสบการณ์เดิมเรื่องการรับประทานอาหารไทย และโดยการศึกษาคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการทำอาหารในหนังสือแบบเรียน เช่น พืช ผัก ผลไม้ เครื่องปรุง คำกริยาและสำนวนเกี่ยวกับการทำอาหาร แล้วแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 6-7 คน เลือกรับประทานอาหารไทย 1 อย่างและนำเสนอหน้าชั้นเป็นภาษาอังกฤษ

จากการสังเกตและสนทนากับนิสิตแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยพบว่านิสิตใช้การเชื่อมโยงระดับต่ำในการเลือกอาหาร เช่น เลือกอาหารที่ตนเองชอบรับประทาน เช่น ข้าวคลุกกะปิ หรืออาหารที่เคยทำตอนเป็นเด็ก เช่น ทับทิมกรอบ หรืออาหารที่เคยเห็นผู้ใหญ่ทำ เช่น ข้าวเหนียวมะม่วง หรือทำอาหารที่รับประทานเป็นประจำที่บ้าน เช่น ปลาหมูย่าง

ในการนำเสนอหน้าชั้น นิสิตทุกกลุ่มนำเสนอจริงพบเห็นได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน เช่น ข้าวน้ำปลา กะทิ มาใช้เป็นสื่อ จากนั้นนิสิตเชื่อมโยงความรู้ในระดับสูงด้วยการวิเคราะห์บริบทในการปรุงอาหารและนิสิต 2 กลุ่มนำเสนอด้วยการแสดงบทบาทสมมติพร้อมการแต่งตัวที่สมจริง คือ

กลุ่มพล่าหมูย่างใช้บริบทของการเป็นพนักงานต้อนรับบนสายการบิน และกลุ่มข้าวเหนียวมะม่วงใช้บริบทของการทำอาหารแบบชาวเหนือ

นอกจากนี้นิสิตยังใช้การเชื่อมโยงความรู้ระดับในสูงด้วยการประยุกต์ความรู้และใช้ความคิดสร้างสรรค์ เช่น กลุ่มข้าวคลุกกะปิค้นคว้าวิธีทำจากข้อมูลหลายแหล่งแล้วนำมาดัดแปลงให้ถูกปากเพื่อนๆ เมื่อปรุงเสร็จแล้วไม่นำอาหารมาใส่จานแบบทั่วไป แต่นำข้าวคลุกกะปิที่ทำเสร็จแล้วมากดใส่พิมพ์รูปดาว แล้วจึงคว่ำลงบนจาน เป็นการประยุกต์ให้สวยงาม

ในการนำเสนอ นิสิตหลายกลุ่มยังได้เชื่อมโยงเรื่องความรู้เรื่องการทำอาหารไปยังความรู้เรื่องอื่นๆ เช่น กลุ่มพล่าหมูย่าง กล่าวถึงสรรพคุณของสมุนไพรที่อยู่ในเครื่องปรุง เช่น ตะไคร้ ใบโหระพา กลุ่มข้าวเหนียวมะม่วงกล่าวถึงพันธุ์ข้าวเหนียวและการเลือกพันธุ์มะม่วง เช่น มะม่วงอกร่องกับมะม่วงน้ำดอกไม้ ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมนอกจากวิธีการทำอาหาร

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวว่าสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง เช่น ทำอาหารไทยให้ชาวต่างชาติชิม เป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย สามารถอธิบายเรื่องเครื่องปรุงขั้นตอนในการทำ และการใช้อุปกรณ์ต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ รวมทั้งอธิบายเรื่องพืช ผัก ผลไม้ สมุนไพรต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และจากนี้ไปจะสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้

นิสิตบางคนกล่าวว่า จะลองไปทำอาหารที่เพื่อนๆ ทำในวันนี้ อาหารบางอย่างคิดว่าทำยาก แต่เมื่อเพื่อนสาธิตให้ชมจึงพบว่าไม่ยากเลย เช่น ทับทิมกรอบ และจะไปค้นคว้าเรื่องการทำอาหารไทยเพิ่มเติมจากตำราสอนทำอาหารที่มีสองภาษาทั้งไทยและอังกฤษ

นอกจากนี้นิสิตยังกล่าวว่าความรู้เรื่องอาหารไทยสามารถนำไปสอนได้ เช่น สอนคำศัพท์ที่ใช้เรียกพืช ผัก ผลไม้ เครื่องปรุง คำกริยาและสำนวนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการทำอาหาร เล่นเกมจับคู่คำศัพท์ หรือคิดอาหารจากคำศัพท์ที่จับฉลากได้ อาจให้นักเรียนออกมาสาธิตการทำอาหารซึ่งอาจเป็นอาหารไทยทั่วไป หรืออาหารประจำภาคก็ได้ หรือจัดเป็นรายการโชว์ทำอาหารเป็นภาษาอังกฤษ หรือให้นักเรียนชมวีดิทัศน์การทำอาหารไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษในการบรรยาย นอกจากนี้ อาจให้นักเรียนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาหารไทยกับอาหารชาติต่างๆ ก็ได้ การที่นิสิตเกิดความคิดที่จะนำความรู้เรื่องอาหารไทยไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ แสดงให้เห็นว่านิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่ชีวิตจริงได้

หัวข้อที่ 8 Thai Festivals and Ceremonies

กิจกรรม: "Songkran and Loy Kratong"

คนไทยมีเทศกาล งานพิธี และงานฉลองต่างๆ ตลอดทั้งปี ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงธันวาคม เช่น เข้าพรรษา พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ และมีงานประเพณีที่เกี่ยวข้องกับชีวิตใน

วาระต่างๆตั้งแต่เกิดจนตาย เช่น ทำขวัญเดือน โคนจุก แห่งชั้นหมาก สวดอภิธรรมศพ นิสิตได้เรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อธิบายเทศกาล งานพิธีสำคัญ และงานฉลองต่างๆ

เมื่อผู้วิจัยและนิสิตอภิปรายเรื่องเทศกาลในเดือนเมษายน ซึ่งมีเทศกาลสำคัญคือ สงกรานต์ ผู้วิจัยได้ขออาสาสมัครนิสิตที่เคยรดน้ำสงกรานต์ญาติผู้ใหญ่ 4 คน และผู้ที่ไม่เคยรดน้ำสงกรานต์อีก 4 คนมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ให้นิสิต 2 คน ที่เคยรดน้ำสงกรานต์อธิบายขั้นตอนการรดน้ำสงกรานต์ญาติผู้ใหญ่เป็นภาษาอังกฤษให้ผู้ที่ไม่เคยรดน้ำทำตาม นิสิตอีก 2 คนที่เคยรดน้ำสงกรานต์แสดงเป็นญาติผู้ใหญ่และให้พรเป็นภาษาอังกฤษ ในการนี้มีสื่อของจริง คือขันรดน้ำและน้ำอบไทยประกอบด้วย จากกิจกรรมนี้นิสิตเริ่มการเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำก่อนโดยใช้ประสบการณ์เดิมที่เคยรดน้ำสงกรานต์มาเป็นพื้นฐานก่อน จากนั้นจึงใช้การเชื่อมโยงในระดับสูงคือ นำประสบการณ์นั้นมาประมวลเพื่อวิเคราะห์ขั้นตอนต่างๆในการรดน้ำและถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้เพื่อนเข้าใจและทำตามได้ ผู้ที่แสดงเป็นญาติผู้ใหญ่ก็ต้องใช้ประสบการณ์เดิมที่เคยได้ยินผู้ใหญ่ให้พรวันสงกรานต์มาเป็นพื้นฐานก่อนและจากนั้นจึงใช้การเชื่อมโยงในระดับสูงคือ นำความรู้ภาษาอังกฤษมาประยุกต์ให้เข้ากับบริบทในการอวยพร

ต่อมาเมื่อผู้วิจัยและนิสิตอภิปรายเรื่องเทศกาลในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งมีเทศกาลสำคัญคือลอยกระทง นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคเหนือได้ร่วมกันเล่าตำนานเรื่องลอยกระทงของล้านนาให้เพื่อนๆฟัง จากนั้นผู้วิจัยได้ขออาสาสมัครมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน นิสิต 3 คนช่วยกันอธิบายขั้นตอนการลอยกระทงเป็นภาษาอังกฤษให้เพื่อน 1 คนซึ่งสมมติว่าเป็นชาวต่างชาติฟัง แล้วลอยกระทงร่วมกันที่เวทีเล็กๆ หน้าชั้นซึ่งสมมติเป็นริมตลิ่ง ในการนี้ผู้วิจัยได้ดัดแปลงและตกแต่งขันรดน้ำสงกรานต์ให้กลายเป็นกระทงเพื่อให้สมจริง ในกิจกรรมนี้นิสิตเริ่มการเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำก่อนโดยใช้ประสบการณ์เดิมที่เคยลอยกระทงมาเป็นพื้นฐานก่อนและจากนั้นจึงใช้การเชื่อมโยงในระดับสูงคือ นำประสบการณ์นั้นมาประมวลและวิเคราะห์ขั้นตอนต่างๆแล้วอธิบายเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้เพื่อนทำตาม

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ในวันนี้ไปใช้ในชีวิตจริง เช่น สามารถอธิบายให้ชาวต่างชาติฟังเรื่องเทศกาลและประเพณีต่างๆของไทยได้อย่างมั่นใจโดยใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนในวันนี้ นอกจากนี้ยังได้ทราบที่มาของเทศกาลและประเพณีต่างๆอย่างลึกซึ้ง นิสิตคนหนึ่งกล่าวว่าได้ทราบที่มาของการโคนจุกซึ่งตนเองก็เคยผ่านการโคนจุกมาเช่นกันแต่ไม่เคยทราบที่มาและความหมายของประเพณีนี้ นอกจากนี้นิสิตกล่าวว่าจะนำความรู้ในวันนี้ไปใช้สอน เช่น คำศัพท์ต่างๆ ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นภาษาอังกฤษ บางเทศกาลมีเพลงภาษาอังกฤษอยู่แล้วก็จะนำมาใช้สอนด้วย หรือให้นักเรียนวาดภาพและบรรยายภาพเทศกาลและประเพณีต่างๆที่นักเรียนสนใจเป็นภาษาอังกฤษ หรือนำภาพถ่ายของนักเรียนในเทศกาลและประเพณีต่างๆแล้วมาเล่าให้เพื่อนฟังเป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้อาจให้นักเรียนอภิปรายว่าชอบ

เทศกาลและประเพณีใดมากที่สุดและแสดงผลเป็นภาษาอังกฤษ จากสิ่งนี้นิสิตกล่าวมาทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นได้ว่านิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนในวันนี้ไปสู่ชีวิตจริงได้

หัวข้อที่ 9 Thai Monarchy

กิจกรรม: “King of Hearts”

ระบบการปกครองของไทยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอยู่คู่กับชาติไทยมาหลายร้อยปี นิสิตได้เรียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ไทย รวมถึงเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ตราสัญลักษณ์ประจำพระองค์ เครื่องราชูปโภค ทศพิศราชธรรม วัดประจำรัชกาล

จากพระมหากษัตริย์ไทยอดีตในทั้งหมดราว 53 พระองค์ ผู้วิจัยให้นิสิตเลือกพระมหากษัตริย์ในอดีตเพียง 1 พระองค์ที่นิสิตคิดว่ายิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของไทย เป็นหนึ่งในดวงใจของนิสิต แล้วอธิบายเหตุผลว่าเหตุใดจึงเลือกพระมหากษัตริย์องค์นั้น

ในกิจกรรมนี้นิสิตเริ่มการเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำกว่าก่อนโดยใช้พื้นฐานความรู้ที่เคยเรียนในวิชาอื่น เช่น ประวัติศาสตร์ไทย มาเป็นฐานก่อน จากนั้นจึงนำข้อมูลไปคิดต่อสำหรับการเชื่อมโยงในระดับสูงต่อไป โดยนิสิตจะต้องประมวลและวิเคราะห์พระราชกรณียกิจและคุณงามความดีของพระมหากษัตริย์หลายๆ พระองค์ แล้วคิดหาหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจเลือกพระมหากษัตริย์เพียง 1 พระองค์

ในการทำกิจกรรมนี้ นิสิตใช้เวลาค่อนข้างมาก เพราะใช้เวลาในการตัดสินใจนานเนื่องจากพระมหากษัตริย์ที่ทรงประกอบคุณงามความดีมีหลายพระองค์แต่นิสิตต้องเลือกเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น และยังต้องอธิบายเหตุผลประกอบด้วย

พระมหากษัตริย์ที่นิสิตเลือกเป็นมากอันดับที่ 1 (14 คน) คือ สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เหตุผลเพราะทรงนำความเจริญด้านต่างๆ มาสู่ประเทศไทย เช่น การรถไฟ การธนาคาร ทรงเลิกทาส และเป็นผู้ให้กำเนิดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พระมหากษัตริย์ที่นิสิตเลือกเป็นอันดับที่ 2 (5 คน) คือ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช เหตุผลเพราะทรงมีความกล้าหาญ เก่งกล้าในการรบ และทรงกอบกู้อิสรภาพให้กรุงศรีอยุธยา พระมหากษัตริย์ที่นิสิตเลือกเป็นอันดับที่ 3 (2 คน) คือ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เหตุผลเพราะทรงเป็นผู้นำระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยมาเผยแพร่และทรงมีพระปรีชาสามารถทางการประพันธ์ จากนั้นนิสิตช่วยกันสรุปคุณลักษณะของพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ ว่า ต้องมีวิสัยทัศน์ กล้าหาญ มีทศพิศราชธรรม และมีความเพียร

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวว่าสามารถนำความรู้ในวันนี้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น สามารถบรรยายประวัติศาสตร์ไทยและเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์เป็น

ภาษาอังกฤษ หากได้ยินหรือได้อ่านเรื่องราวที่ผิดเพี้ยนก็สามารถอธิบายให้ถูกต้องได้ นอกจากนี้ นิสิตหลายคนยังกล่าวว่าเกิดความรู้สึกรักชาติ ความจงรักภักดีและซาบซึ้งในพระมหากษัตริย์คุณของพระมหากษัตริย์ไทย จะน้อมนำคุณงามความดีของพระมหากษัตริย์ทั้งหลายเป็นแรงใจในการดำเนินชีวิต ทำประโยชน์เพื่อสังคม และนำความรู้ไปสั่งสอนคนรุ่นหลัง จะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสถาบันกษัตริย์ของไทย และต่อไปนี้จะให้ความสนใจข่าวในพระราชสำนักให้มากขึ้น ความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้สอนได้ด้วย เช่น จะนำความรู้ภาษาอังกฤษในวันนี้ไปบูรณาการกับวิชาอื่นๆ เช่น สังคมศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน ในวันสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์อาจให้นักเรียนจัดบอร์ดเป็นภาษาอังกฤษ หรือให้นักเรียนนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ที่นักเรียนสนใจ นอกจากนี้ นักเรียนสามารถฝึกทักษะการอ่านได้โดยใช้บทอ่านที่เกี่ยวข้องกับราชวงศ์ไทย สิ่งนี้นิสิตกล่าวมาทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่านิสิตตระหนักในความสำคัญของพระมหากษัตริย์ไทย มีความสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณและสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนในวันนี้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริงได้

หัวข้อที่ 10 Prominent Figures of Rattakosin Period

กิจกรรม: “People and Places”

ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ไทยได้มาบรรยายเกร็ดประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลสำคัญในยุครัตนโกสินทร์ เช่น สมเด็จพระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า สมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรี เจ้าจอมหม่อมราชวงศ์สดับ ลดาวัลย์ เจ้าพระยาวรามราชพ นิสิตใช้การเชื่อมโยงขั้นต่ำโดยใช้ความรู้เดิมที่ได้เรียนจากวิชาอื่น เช่น ประวัติศาสตร์ไทยและความรู้ในวิชานี้จากเรื่อง Thai Monarchy เป็นพื้นฐาน เพื่อเชื่อมโยงความรู้ในระดับสูงต่อไป เช่น จะต้องประมวลความรู้ที่ได้ในวันนี้มาวิเคราะห์แผนภูมิเครือข่ายของบุคคลต่างๆ และสถานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับบุคคลเหล่านี้

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวว่าสามารถนำความรู้ในวันนี้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น เกิดแรงจูงใจอยากไปเที่ยวพิพิธภัณฑ์และวังของเจ้านายเพื่อซึมซับความรู้ที่ได้ในวันนี้ จะให้ความสนใจเกี่ยวกับพระราชพิธีต่างๆ ให้มากขึ้น ช่วยให้อ่านหนังสือประวัติศาสตร์ด้วยความเข้าใจลึกซึ้ง ความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้สอนได้ด้วย เช่น ใช้แผนผังและรูปภาพประกอบพร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษ สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับยศและตำแหน่งของเจ้านาย สร้างบทเรียนโดยบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น เช่น สังคมศึกษา

หัวข้อที่ 11 Thai Mannerisms

กิจกรรม: “Stomach in, chin up, shoulders straight”

ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมไทยได้มาฝึกอบรมเรื่องมารยาทไทยเป็นภาษาอังกฤษ นิสิตพร้อมใจกันแต่งกายด้วยชุดไทยมาเรียน และได้ฝึกปฏิบัติมารยาทไทยแบบต่างๆ เช่นการไหว้ การกราบ การคลาน การถอนสายบัว การเดิน การยืนและการนั่งให้สวยงาม รวมถึงภาษากายอื่นๆ เช่น ท่าในการรำละคร นอกจากนี้ยังได้ทราบที่มาของมารยาทไทยหลายอย่าง เช่น คำว่า ถอนสายบัวมีที่มาอย่างไร

ในกิจกรรมนี้นิสิตเริ่มการเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำกว่าก่อนจากประสบการณ์เดิมที่ได้รับ การอบรมสั่งสอนจากครอบครัวและโรงเรียน จากนั้นจึงนำข้อมูลไปติดต่อสำหรับการเชื่อมโยงในระดับสูงต่อไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิเคราะห์สถานการณ์ในการนำมารยาทไทยไปใช้เพื่อปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสม เช่น การไหว้ การกราบ และการเดินแบบต่างๆ ในสถานการณ์ที่ต่างกัน

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวว่าสามารถนำความรู้ในวันนี้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ โดยนำไปใช้ในการเข้าสังคม เช่น การวางตัวกับผู้ใหญ่ และนำไปพัฒนาบุคลิกภาพของตนเพื่อให้มีบุคลิกภาพดี มีมารยาทสวยงาม และยังนำความรู้ไปแนะนำผู้อื่นได้ เช่น ญาติพี่น้องหรือลูกศิษย์ เป็นการช่วยปลูกจิตสำนึกเรื่องความเป็นไทยและเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยอีกด้วย นิสิตคนหนึ่งกล่าวว่าจากการเรียนวันนี้ทำให้รู้สึกวามารยาทไทยเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของคนไทย นิสิตบางคนกล่าวว่าจะฝึกมารยาทไทยให้มากขึ้นเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้อื่น นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายมารยาทไทยเป็นภาษาอังกฤษได้ เช่น สอนชาวต่างชาติเรื่องการไหว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ไทย

นอกจากนี้ ยังสามารถอธิบายความหมายของท่ารำต่างๆ หากต้องพาชาวต่างชาติไปชมรำไทย ความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้สอนภาษาอังกฤษได้ เช่น สอนเรื่อง Imperative (ประโยคคำสั่ง) โดยใช้เนื้อหาที่เป็นเรื่องมารยาทไทย สามารถฝึกได้ทั้งทักษะการพูดและการเขียน หรืออาจนำเรื่องมารยาทที่ไม่ดีมาอภิปรายในชั้นเรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษ กิจกรรมในวันนี้สร้างความตระหนักเรื่องคุณค่าของวัฒนธรรมไทยซึ่งนิสิตสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงได้มากมาย จึงแสดงให้เห็นว่านิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริงได้

โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่าการทำกิจกรรมแต่ละสัปดาห์ นิสิตมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปใช้ในสถานการณ์ในชีวิตจริง มีการใช้กลวิธีต่างๆ ในการเชื่อมโยงความรู้ โดยเริ่มด้วยการเชื่อมโยงความรู้ในระดับต่ำกว่าก่อน คือ นำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาใช้เป็นพื้นฐาน เช่น การมองหาความเหมือนของสิ่งที่กำลังเรียนกับวิชาที่เคยเรียนมา การจับคู่สื่อกับกิจกรรม เช่น ใช้สิ่งของที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน หรือการจำลองสถานการณ์ ที่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเชื่อมโยงความรู้ระดับสูงต่อไป

ในการเชื่อมโยงความรู้ระดับสูงนิสิตได้นำกลวิธีหลายแบบมาใช้ เช่น คิดหาทางประยุกต์ความรู้เดิมมาใช้ในสถานการณ์ใหม่ คิดหาหลักการและเหตุผลประกอบการตัดสินใจ หรือคิดแบบ

เมตตาคอกนิชันเพื่อจัดการการเรียนรู้ของตนเอง ประเด็นสำคัญที่นิสิตเชื่อมโยงได้ก็คือการนำความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

2.2 รายงานประจำเดือน

นอกจากกิจกรรมที่นิสิตทำในแต่ละสัปดาห์ที่บ่งชี้ว่านิสิตมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปใช้ในสถานการณ์ในชีวิตจริงได้แล้ว การทำรายงานสั้นๆ เป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในแต่ละเดือน ยังแสดงว่านิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริงได้ด้วย ดังนี้

รายงานประจำเดือนครั้งที่ 1: Current Issue about Thai Culture (พฤศจิกายน 2551)

การทำรายงานชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิสิตได้มีความตระหนักถึงวัฒนธรรมไทยที่เกิดขึ้นรอบตัว และฝึกใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์สิ่งที่พบเห็นในชีวิตจริงและถ่ายทอดความคิดเป็นภาษาอังกฤษ เรื่องที่นิสิตเขียนอาจเป็นวัฒนธรรมไทยในด้านดีหรือไม่ก็ได้ หัวข้อหลักที่นิสิตเลือกมาทำรายงานแบ่งได้เป็น 3 เรื่อง ดังนี้

1. งานพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงสงขลานครินทร์ นิสิตกล่าวว่าพระราชพิธีนี้สะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ของชาติในหลายด้าน เช่น ศิลปะไทยแขนงต่างๆ ความผูกพันระหว่างพระมหากษัตริย์กับประชาชน และการสืบสานโบราณราชประเพณี
2. โฆษณาทางโทรทัศน์ของบริษัทเมืองไทยประกันชีวิต เรื่อง แม่ด้อย (Melody of Life) นิสิตกล่าวว่าโฆษณาชิ้นนี้สะท้อนนิสัยคนไทยหลายด้าน เช่น ความเมตตา การมีน้ำใจ การอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่
3. ข่าวการเมืองเรื่องการขาดความสมัครสมานสามัคคีของคนไทยเนื่องจากมีความคิดเห็นขัดแย้งกันด้านการเมือง นิสิตกล่าวว่าประเทศไทยมีชื่อเสียงว่าเป็นประเทศที่สงบ ร่มเย็น คนไทยมีรอยยิ้มให้กันเสมอ แต่สถานการณ์การเมืองที่ตึงเครียดทำให้คนไทยแบ่งแยกกัน และภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตานานาชาติเสื่อมเสียเป็นอย่างมาก

รายงานประจำเดือนครั้งที่ 2: Aksra Puppet Theatre (กันยายน 2551)

การทำรายงานชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิสิตสะท้อนความคิดและความรู้สึกที่ได้จากการไปทัศนศึกษาชมการแสดงหุ่นละครเล็กที่โรงละครอักษรา สิ่งที่นิสิตกล่าวในรายงานสรุปได้เป็นประเด็นหลักๆ ดังนี้

1. เกิดความภาคภูมิใจและความตระหนักรู้ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะการแสดงหุ่นละครเล็ก ซึ่งเป็นเอกลักษณ์และภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทย
2. ได้เห็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมนานาชาติ เช่น การแสดงหุ่นละครเล็กในชุด ใจใจซัง อารีดัง หรือการบรรเลงดนตรีประกอบการแสดงที่ใช้ทั้งเครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีสากล
3. ได้เห็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมไทยดั้งเดิมกับวัฒนธรรมร่วมสมัย เช่น การเชิดหุ่นแบบโบราณกับการจัดฉากและเวทีที่ต้องใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

นอกจากนี้ยังสามารถวิเคราะห์วัฒนธรรมไทยที่แฝงอยู่ในโรงละครและการแสดงชุดต่างๆ เช่น

1. การให้ความสำคัญต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น การบรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมีก่อนการแสดง
2. การตกแต่งเพดานของโรงละคร เป็นเรื่องความเชื่อของไทยเกี่ยวกับสวรรค์ทั้ง 7 ชั้น
3. การแสดงหลายชุดประกอบด้วยตัวละครจากเทพปกรณัม เช่น กิณรี ครุฑ หรือใช้เนื้อหาบางตอนจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์
4. การแสดงบางชุดดัดแปลงมาจากนิทานพื้นบ้าน เช่น มโนราห์
5. การแสดงหลายชุดสะท้อนวิถีชีวิตไทย เช่น ระบายไก่อ้น ระบายกลองยาวและเซิ้งโปงลาง

รายงานประจำเดือนครั้งที่ 3: Thai Culture in Entertainment Media (มกราคม 2552)

การทำรายงานชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้วิเคราะห์สื่อที่ให้ความบันเทิงต่างๆ ที่สอดแทรกวัฒนธรรมไทยไว้ในเนื้อหา อาจเป็นสื่อของไทยหรือต่างประเทศก็ได้ และอาจเป็นเนื้อหาในด้านบวกหรือลบก็ได้ สื่อที่ให้ความบันเทิงที่น่าสนใจเสนอในรายงานแบ่งออกได้ ดังนี้

1. ภาพยนตร์ไทย นิสิตเห็นว่าภาพยนตร์ไทยหลายเรื่องนำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมไทยในเชิงอนุรักษ์และสร้างสรรค์ เช่น
  - 1.1 ภาพยนตร์เรื่องโหมโรง ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประวัติของหลวงประดิษฐไพเราะซึ่งเป็นบรมครูด้านดนตรีไทย ผู้ชมได้เรียนรู้วิถีชีวิตแบบไทยๆ ในสมัยก่อน เช่น เสื้อผ้า ทรงผม เรือไทย และเรื่องราวในวงการดนตรีไทย เช่น การไหว้ครูดนตรี การประชันระนาดเอก
  - 1.2 ภาพยนตร์เรื่องความสุขของกะทิ ซึ่งสอดแทรกวัฒนธรรมไทยในหลายด้าน เช่น ความศรัทธาในพระพุทธศาสนา การอบรมเลี้ยงดูลูกหลาน เรือไทย และวิถีชีวิตไทยในชนบท
  - 1.3 ภาพยนตร์เรื่ององค์บาก 2 ซึ่งสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะการป้องกันตัวของไทย

1.4 ภาพยนตร์เรื่องใหม่ เห่ง นักเลงภูเขาทอง ซึ่งสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนไทยที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการผลัดเปลี่ยนแผ่นดินจากรัชกาลที่ 5 เป็นรัชกาลที่ 6 วัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของคนไทย เช่น เครื่องแต่งกาย และการสร้างภาพยนตร์ไทยเรื่องแรก นอกจากนี้ยังสอดแทรกเรื่องการแสดงของไทย เช่น ลิเกทรงเครื่อง และเรื่องความเชื่อ เช่น การบนบาน การแก้บน

1.5 ภาพยนตร์เรื่องขึ้น 15 คำ เดือน 11 ซึ่งสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาพุทธ ความเชื่อ ความขัดแย้งระหว่างคนไทยรุ่นเก่ากับรุ่นใหม่

2. ภาพยนตร์ต่างประเทศที่ฉายในโรงภาพยนตร์และในเคเบิลทีวี นิสิตเห็นว่าภาพยนตร์หลายเรื่องได้นำเสนอเนื้อหาในด้านลบเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย สะท้อนให้ผู้ชมเห็นว่าประเทศไทยเต็มไปด้วยสิ่งผิดกฎหมาย เช่น ยาเสพติด และโสเภณี เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง Bridget Jones' Diary, Prison Break, Gossip Girl

3. รายการโทรทัศน์ นิสิตเห็นว่ารายการคุณพระช่วยเป็นรายการที่ส่งเสริมความรู้ การอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย หัวข้อที่นำเสนอในแต่ละสัปดาห์มีความหลากหลายและน่าสนใจ หางมได้ยาก เช่น ภูมิปัญญาไทยด้านต่างๆ การประชันดนตรีไทย พิธีการในรายการมีทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ทำให้ได้ผู้ชมรับมุมมองเรื่องวัฒนธรรมไทยในแง่มุมที่หลากหลาย

4. หนังสือ นิสิตเห็นว่าหนังสือหลายเล่มสอดแทรกวัฒนธรรมไทยได้อย่างกลมกลืน เช่น หนังสือสี่แผ่นดิน ของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ผู้อ่านจะได้รับทราบเรื่องราวต่างๆ เช่น ชีวิตของชาววัง พระราชพิธีต่างๆ วิถีชีวิตของคนไทยที่เปลี่ยนไปในแต่ละรัชกาล และหนังสือเมื่อคุณตาคุณยายยังเด็ก ของทิพย์วาทณี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา เป็นการเล่าเรื่องชีวิตเด็กไทยในอดีต เช่น ของเล่น การละเล่นต่างๆ

สรุปโดยภาพรวมได้ว่า จากการทำรายงานที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย นิสิตมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยมาสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ผ่านการคิดวิเคราะห์ และการประยุกต์ความรู้ที่ได้เรียนในแต่ละสัปดาห์ เกิดเป็นความตระหนักในเรื่องวัฒนธรรมไทยที่สอดแทรกอยู่ในชีวิตจริง แล้วถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกเป็นภาษาอังกฤษได้

2.3 โครงการปลายภาค

ในสัปดาห์ที่ 14 และ สัปดาห์ที่ 15 นิสิตต้องนำเสนอโครงการปลายภาค โดยผู้วิจัยแบ่ง นิสิตออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มเลือกสมาชิกตามความสมัครใจ กลุ่มละ 5-6 คน แล้วเลือกหัวข้อเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยตามความสนใจของสมาชิกในกลุ่มมาจัดทำเป็นโครงการ และนำเสนอในห้องเรียนโดยเน้นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนั้นๆ ในการทำโครงการนี้ นิสิตต้องวาง

แผนการทำงาน ค้นคว้าหาข้อมูล กำกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประเมินกระบวนการการเรียนรู้ และ วิเคราะห์ผลที่ได้จากการเรียนรู้ด้วย

นิสิตแต่ละกลุ่มได้อธิบายเหตุผลในการเลือกหัวข้อสำหรับการทำโครงการซึ่งบ่งชี้ถึง ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปใช้ในสถานการณ์ในชีวิตจริง ดังนี้

โครงการที่ 1 Thai Farming

นิสิตเลือกทำเรื่องการทำนา ด้วยเหตุผลที่ว่า *“Thailand consumes rice as staple food. We are also one of the top countries which export rice to the world. Rice farming is, therefore, close to us and related to our daily life. It is a good idea if everyone knows the details involving the culture and ceremonies about rice, plus the steps in rice farming. This will help them realize how hard the farmers work, the labor it takes, to get just one grain of rice. We hope that our friends will appreciate the value of each grain and be able to explain rice farming in English to make foreigners understand how to grow rice”*

(ประเทศไทยเป็นประเทศที่รับประทานข้าวเป็นอาหารหลัก นอกจากนี้เรายังเป็นประเทศ ในระดับแนวหน้าที่ส่งออกข้าวไปทั่วโลก ดังนั้น จึงเห็นว่าเรื่องการทำนาเป็นเรื่องใกล้ตัวและ เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของพวกเราทุกคน และจะเป็นเรื่องที่ดีไม่น้อยถ้าทุกคนได้รู้รายละเอียด เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับข้าว ขั้นตอนการปลูกข้าวว่ากว่าจะได้ข้าวมาเม็ดหนึ่ง ต้องแลกมากับหยาดเหงื่อแรงกายของชาวนามากแค่ไหน เพื่อนๆจะได้ตระหนักถึงคุณค่าของข้าว ในแต่ละเม็ดมากขึ้น และสามารถนำเรื่องราวที่ได้จากการโครงการนี้ไปอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ ให้กับชาวต่างชาติได้เข้าใจได้อีกด้วย)

การนำเสนอโครงการนี้ นิสิตใช้การแสดงผลบทบาทสมมติ โดยมีนิสิตแสดงเป็นชาวนา อธิบายเรื่องการทำนาให้นิสิตที่แสดงเป็นชาวต่างชาติฟัง มีการนำเสนอความรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบรูปภาพโดยใช้โปรแกรม PowerPoint และมีการทดสอบความรู้เรื่องที่น่าเสนอไปด้วยการ เล่นเกม

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวเพิ่มเติมว่าความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้สอน ภาษาอังกฤษได้ เช่น นำภาพขั้นตอนการทำนามาให้นักเรียนดูแล้วให้เรียงลำดับขั้นตอนให้ถูกต้อง มีคำอธิบายประกอบเป็นภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนแสดงผลบทบาทสมมติในการทำนาพร้อมกับการ สอนภาษาอังกฤษไปด้วย

โครงการที่ 2 Thai Auspicious Desserts

นิสิตนำเสนอโครงการเรื่องขนมมงคล เพราะว่า *“Thai desserts are beautiful and delicate. They take many complicated steps and gentleness to prepare. This represents the characteristics of Thai people. The nine auspicious desserts have been with the Thai people in the central part for a long time, but they are rarely seen except at auspicious ceremonies such as a wedding. We hope that our presentation will make our friends understand the meanings of each dessert. Most importantly, our friends will be able to explain the knowledge in English so that we can preserve and promote Thai culture.”*

(เนื่องจากขนมไทยนอกจากจะถือว่าเป็นอาหารที่มีความวิจิตรบรรจงตั้งแต่วิธีการทำที่สลับซับซ้อนหลายขั้นตอน ต้องอาศัยความละเอียดอ่อน ซึ่งแสดงออกถึงลักษณะนิสัยของคนไทย ขนมไทย 9 ชนิดที่ถือว่ามีชื่ออันเป็นมงคลนี้เป็นสิ่งที่อยู่คู่กับชาวไทยภาคกลางมาเป็นเวลานาน แต่กลับพบเห็นได้น้อยมากนอกจากในงานมงคล เช่น งานแต่งงาน ดังนั้น การนำเสนอโครงการเรื่องนี้ทำให้เกิดความเข้าใจในความหมายของขนมมงคลชนิดต่างๆ ที่สำคัญคือเพื่อนๆ ในห้องสามารถนำความรู้ที่ได้ไปอธิบายต่อเป็นภาษาอังกฤษได้ ถือเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมไทยอีกด้วย)

การนำเสนอโครงการนี้ นิสิตใช้การนำเสนอความรู้ประกอบรูปภาพโดยใช้โปรแกรม PowerPoint พร้อมทั้งนำขนมมงคลของจริงมาให้เพื่อนชมและชิม และมีการทดสอบความรู้เรื่องขนมมงคลที่นำเสนอไปด้วยการเล่นเกม

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวเพิ่มเติมว่าการได้เห็นขนมของจริงและได้ชิม ทำให้ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และถ้ามีโอกาสจะนำขนมไปมอบให้ในงานที่เหมาะสม ความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้สอนภาษาอังกฤษได้ เช่น ให้นักเรียนจับคู่ภาพกับชื่อขนมที่เป็นภาษาอังกฤษ อาจเพิ่มขนมอีกหลายๆชนิด ให้นักเรียนฝึกพูดหรือเขียนเรื่องขนมไทยที่ชอบเป็นภาษาอังกฤษ อาจเขียนเป็นอีเมลถึงเพื่อนต่างชาติก็ได้ และให้นักเรียนเปรียบเทียบขนมของไทยกับขนมของชาติต่างๆ

โครงการที่ 3 Thai Costumes in Rattakosin Period

นิสิตเลือกทำโครงการเรื่องวิวัฒนาการเสื้อผ้าไทยในสมัยรัตนโกสินทร์เพราะเห็นว่า *“The clothes we wear every day not only cover our bodies and make us warm, but also tell stories of certain era. They are historical records which show the development of our country in various aspects such as society, economy, or even political policies in*

particular period of time. Another benefit of this project is that we can use the knowledge about Thai costumes development and explain it deeply and confidently in English. The development of our country can be told through the costumes we wear.”

(เสื้อผ้าที่เราสวมใส่ทุกวันไม่ได้เป็นเพียงแต่เครื่องนุ่งห่มที่ให้ความอบอุ่นเท่านั้น แต่เสื้อผ้ายังสามารถบอกเล่าเรื่องราวของช่วงเวลาต่างๆ ถือเป็นบันทึกประวัติศาสตร์อย่างหนึ่ง และเป็นเครื่องบ่งบอกความเป็นมาของชาติในด้านต่างๆ ได้ เช่น ลักษณะสังคม สภาพเศรษฐกิจ หรือแม้แต่นโยบายทางการเมืองในยุคต่างๆ เหตุผลต่อมา คือ สามารถนำเรื่องวิวัฒนาการเสื้อผ้าไทยนี้ไปใช้ประโยชน์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างลึกซึ้งและมั่นใจ โดยบอกเล่าเรื่องราวความเป็นชาติไทยได้จากเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย)

การนำเสนอโครงการนี้ นิสิตใช้การแสดงแบบเสื้อผ้า (Fashion Show) มีผู้แสดงแบบสวมเสื้อผ้าชุดไทยตามยุคสมัยต่างๆ เดินให้เพื่อนชม ความรู้ภาษาอังกฤษนำเสนอโดยใช้โปรแกรม PowerPoint และมีการทดสอบความรู้ที่นำเสนอไปด้วยการเล่นเกม

ในวันที่มีการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวเพิ่มเติมว่า เกิดความภาคภูมิใจเมื่อใส่ชุดไทยและอยากเกิดในยุคสมัยนั้น อยากศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเสื้อผ้าประจำท้องถิ่นของแต่ละภาค ความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้สอนภาษาอังกฤษได้ เช่น ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติซื้อขายเสื้อผ้าเป็นภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนสวมชุดไทยแล้วช่วยกันบรรยายลักษณะของชุดเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

โครงการที่ 4 Thai Mahori Ensemble

นิสิตเลือกทำเรื่องวงมโหรี เหตุผลคือ “*Thai musical instruments are unique, beautiful and delicate. It represents the wisdom of our ancestors. The young generation prefers playing western musical instruments, so they barely have knowledge about Thai classical music and Mahori Ensemble. However, they often hear Thai classical music quite often such as at religious ceremonies. Thai musical instruments and music are not very popular, that is why we think we should educate our friends about Mahori Ensemble. We hope that they will be proud of Thai wisdom, appreciate Thai classical music and use the knowledge they gain to promote Thai culture.*”

(เครื่องดนตรีไทยมีความเป็นเอกลักษณ์ สวยงามและละเอียดอ่อน สะท้อนภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ในปัจจุบันคนรุ่นใหม่นิยมเล่นเครื่องดนตรีตะวันตกมากกว่าดนตรีไทย จึงไม่ค่อยมีความรู้เรื่องดนตรีไทยและการบรรเลงมโหรีต่างๆที่มีโอกาสได้ยินได้ฟังบ่อยครั้ง เช่น ในงานพิธีต่างๆ เช่น งานทำบุญ เครื่องดนตรีและเพลงที่ใช้บรรเลงมีผู้รู้จักไม่มาก จึงเห็นว่าควรเผยแพร่ความรู้ใน

เรื่องนี้เพื่อให้เพื่อนๆ ได้เกิดความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาไทย รู้คุณค่าของดนตรีไทย และสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษได้)

การนำเสนอโครงงานนี้ นิสิตใช้การนำเสนอความรู้ประกอบรูปภาพโดยใช้โปรแกรม PowerPoint พร้อมทั้งใช้โปรแกรม Window Media เปิดเสียงเครื่องดนตรีไทยชนิดต่างๆ ให้เพื่อนๆ ฟัง และมีการทดสอบความรู้ที่นำเสนอไปด้วยการเล่นเกม

ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิต นิสิตกล่าวเพิ่มเติมว่าเกิดแรงจูงใจอยากค้นคว้าเพิ่มเติมเรื่องดนตรีไทย ความรู้ในวันนี้สามารถนำไปใช้สอนภาษาอังกฤษได้ เช่น สอนคำกริยาเกี่ยวกับการเล่นดนตรี เช่น to bow, to blow , to strike สอนชื่อเครื่องดนตรีเป็นภาษาอังกฤษ เช่น fiddle (ซอ) นำทั้งภาพและเสียงของดนตรีไทยมาเป็นสื่อในการสอน หรือให้นักเรียนเปรียบเทียบเครื่องดนตรีไทยกับเครื่องดนตรีสากลที่มีความคล้ายคลึงกัน ฝึกการเขียนโดยให้เขียนอีเมลถึงเพื่อนต่างชาติเล่าเรื่องดนตรีไทย ฝึกอ่านจากบทอ่านที่เกี่ยวกับเรื่องดนตรีไทย นักเรียนคนใดที่เล่นดนตรีไทยได้ให้อธิบายเครื่องดนตรีชิ้นนั้นเป็นภาษาอังกฤษและเล่นให้เพื่อนฟัง

สรุปแล้วจะเห็นว่าการทำโครงงานปลายภาคของนิสิต แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไปใช้ในสถานการณ์ในชีวิตจริง นิสิตผสมผสานการเชื่อมโยงความรู้ทั้งในระดับต่ำและระดับสูง เช่น การจำลองสถานการณ์ การจับคู่สื่อกับกิจกรรม การประยุกต์ความรู้ การวางแผน การกำกับและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งใช้ทักษะการคิดในระดับสูง เพื่อนำเสนอโครงงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนไทย หรือสะท้อนเอกลักษณ์ความเป็นไทย

จากข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจากarviวิเคราะห์กิจกรรมประจำสัปดาห์ รายงานประจำเดือน และโครงงานปลายภาค บ่งชี้ว่านิสิตมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง โดยนำความรู้เดิมมาใช้เป็นพื้นฐาน และคิดหาองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง เกิดเป็นความตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทยที่พบเห็นในชีวิตจริง และจะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษด้วย

ตอนที่ 3 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

ตารางที่ 9 เจตคติ 3 ด้านที่นิสิตมีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

เจตคติ	$\bar{x}$	s.d.	ความหมาย
ด้านความรู้	5.40	.35	มาก
ด้านความรู้สึกรู้สึก	5.46	.40	มาก
ด้านความพฤติกรรม	5.33	.60	มาก
รวม 3 ด้าน	5.40	.42	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่านิสิตมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 5.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .42 และเมื่อพิจารณารายด้าน คือด้านความรู้ ด้านความรู้สึกรู้สึก และด้านความพฤติกรรม พบว่าค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นิสิตระบุว่าเจตคติทั้ง 3 ด้านที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์จริงเป็นดังนี้

1. **ด้านความรู้** นิสิตกล่าวว่าได้รับความรู้และความเข้าใจเรื่องไทยๆ เป็นภาษาอังกฤษ เนื้อหามีประโยชน์มากโดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่ใช้อธิบายวัฒนธรรมไทย

ตัวอย่างคำตอบของนิสิตจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับเจตคติด้านความรู้
นิสิตคนที่ 1

“ได้ทบทวนความรู้เดิมและได้ความรู้ใหม่เกี่ยวกับเรื่องที่เคยเรียนมาเป็นภาษาอังกฤษ”

นิสิตคนที่ 2

“ความรู้ที่ได้มีประโยชน์มากเหลือเกิน ได้เรียนรู้เรื่องไทยๆมากมายที่ไม่เคยให้ความสนใจมาก่อน และได้เรียนภาษาอังกฤษควบคู่ไปด้วย”

2. **ด้านความรู้สึกรู้สึก** นิสิตกล่าวว่าตระหนักในความเป็นไทยและเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมไทยมากขึ้น สนุกที่ได้ทำกิจกรรมในห้องและทำโครงการของตนเอง ทำให้มีความมั่นใจในการอธิบายวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างคำตอบของนิสิตจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับเจตคติด้านความรู้สึกรู้สึก

นิสิตคนที่ 1

“ฉันเกิดความภาคภูมิใจที่ประเทศไทยมีของดีมากมาย ทั้งอาหาร วัฒนาอาราม
ขนบธรรมเนียมประเพณี”

นิสิตคนที่ 2

“การทำโครงการเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยตามความสนใจของเรา ทำให้มีความสุขและ
สนุกสนานในการทำงาน ยิ่งค้นคว้ายิ่งเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย”

3. **ด้านความพฤติกรรม** นิสิตกล่าวว่าจะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน และจะ
นำไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษด้วย

ตัวอย่างคำตอบของนิสิตจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับเจตคติด้านพฤติกรรม

นิสิตคนที่ 1

“จะนำความรู้ที่ได้ในวิชานี้ไปสอนเพื่อนๆ น้องๆ และลูกศิษย์”

นิสิตคนที่ 2

“ฉันจะนำข้อคิดดีๆ ที่ได้จากวิชานี้ไปปรับใช้ในชีวิตร”

โดยสรุปแล้วจะเห็นว่าผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพบ่งชี้ว่านิสิต
สามารถพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยได้อย่างมีนัยสำคัญ มีความสามารถในการ
เชื่อมโยงความรู้ไปสู่ชีวิตรจริง และเจตคติในระดับมากเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การ
เชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตรจริง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของนิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษโดยการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความสามารถของนิสิตในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนิสิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

ประชากรในงานวิจัยนี้ คือ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 2725453 ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2551 จำนวน 21 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบวัด 3 ชุด แบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน 1 ชุด และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้สอน 1 ชุด ดังต่อไปนี้

- ชุดที่ 1 แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
- ชุดที่ 2 แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งเป็นแบบวัดที่คู่ขนานกับแบบวัดชุดที่ 1

ชุดที่ 3 แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบวัดแบบมาตรารวมค่า (Summated Rating Scale) 6 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย และมีคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นนอกเหนือจากประเด็นที่เป็นข้อคำถาม

ชุดที่ 4 บันทึกการเรียนรู้ของนิสิต เป็นบันทึกแบบเปิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นิสิตได้สะท้อนความคิดเกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับ กิจกรรมการเรียนรู้ การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง การเชื่อมโยงความรู้สู่การสอน และความคิดอื่น ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนในแต่ละสัปดาห์

ชุดที่ 5 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้สอน เป็นบันทึกแบบเปิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงของนิสิตและพฤติกรรมทั่วไป

ในการดำเนินการวิจัยเพื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้และเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ประมวลรายวิชา 2725453 ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง จากนั้นจึงเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายสัปดาห์โดยมีทั้งหมด 11 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง เพื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ได้พัฒนาตามขั้นตอนของกระบวนการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ประกอบด้วยจุดประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนรู้ สื่อและเอกสารประกอบ จากนั้นผู้วิจัยจึงทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของนิสิตก่อนเรียน จัดกระบวนการเรียนรู้ตามแผนจัดการเรียนรู้รายสัปดาห์ สังเกตและบันทึกพฤติกรรมกระบวนการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงด้วยตนเองทุกสัปดาห์ หลังการสอนในสัปดาห์สุดท้าย ผู้วิจัยทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของนิสิตหลังเรียน และวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. นิสิตมีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นิสิตมีพัฒนาการเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้ได้ทั้งในระดับต่ำและระดับสูง ผ่านการทำกิจกรรมประจำสัปดาห์ การทำรายงานประจำเดือน และการทำโครงงานปลายภาค
3. นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงในระดับมาก

อภิปรายผล

ความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

จากการวิเคราะห์คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของนิสิตพบว่า คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะพิจารณามิติความมั่นใจหรือไม่

กล่าวคือ คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังเรียนสูงกว่า และจำนวนผู้ตอบ
 ถูกอย่างมั่นใจหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ในขณะที่จำนวนผู้ที่ตอบถูกอย่างไม่มั่นใจ และตอบ
 ผิดอย่างไม่มั่นใจมีจำนวนลดลงอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับการทดสอบค่าที (t-test) ที่พบว่า
 คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิตมีความรู้
 และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาวัฒนธรรมไทยอยู่พอสมควร แต่เป็นความรู้ความเข้าใจที่เป็น
 ภาษาไทย ก่อนเรียนจึงมีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไม่มากนัก เนื้อหาที่เรียนใน
 บางสัปดาห์ก็เป็นความรู้ใหม่ที่นิสิตไม่เคยมีความรู้มาก่อนทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
 ดังนั้น เมื่อนิสิตได้เรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เช่น ศัพท์ สำนวน โครงสร้างต่างๆ ได้
 เห็นตัวอย่างการนำความรู้ไปใช้เพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย นิสิตจึงสามารถพัฒนาความรู้
 ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยได้ นอกจากนี้ นิสิตยังได้ฝึกทักษะทางภาษาผ่านกิจกรรม
 หลายรูปแบบในแต่ละสัปดาห์ ตรงกับบันทึกการเรียนรู้ของนิสิตที่กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้หลาย
 ประเภท เช่น *"I did a role play today. It was fun and I learned along with my friends."*
(วันนี้ได้ฉันแสดงบทบาทสมมติ สนุกและได้เรียนรู้ไปกับเพื่อน) *"I love learning by doing."* (ฉัน
 ชอบการเรียนรู้แบบ Learning by Doing) *"Today my friends and I demonstrated how to
 cook Thai food in English."* (วันนี้ฉันกับเพื่อนๆ ได้สาธิตการทำอาหารเป็นภาษาอังกฤษ)
 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ Baker (2008) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนชาวไทยควร
 เน้นการผสมผสานกิจกรรมหลายรูปแบบ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องวัฒนธรรม
 ไทย ดังนั้น กิจกรรมหลายรูปแบบเหล่านี้จึงช่วยให้ นิสิตมีความรู้และความมั่นใจเพิ่มขึ้นในการใช้
 ภาษาอังกฤษเพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย

นอกจากนี้ นิสิตยังได้มีโอกาสค้นคว้าหาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยจาก
 การทำโครงงานปลายภาค และได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนผ่านการนำเสนอโครงงานหน้าชั้นใน
 รูปแบบต่างๆ ตามความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละกลุ่ม ทำให้ นิสิตมีความรู้เพิ่มขึ้น มีความพร้อม และ
 มีความมั่นใจที่จะถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาอังกฤษ คุณลักษณะของผู้เรียน
 เช่นนี้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ในการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ ของหลักสูตร
 การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) และหลักสูตร
 แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่กำหนดว่าผู้เรียนต้องสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย
 ไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

ในการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ใช้สื่อการสอนหลายรูปแบบจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น
 หนังสือ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ ภาพวาด วิดีทัศน์ และเว็บไซต์ เพื่อกระตุ้นให้นิสิตเกิดความสนใจ
 และได้เห็นตัวอย่างภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ทั้งในระดับคำศัพท์และระดับการนำ

ภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร ทำให้จินตนาการเกิดแรงจูงใจ ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม และได้รับความรู้อย่างกว้างขวาง ในบันทึกการเรียนรู้ของนิสิตกล่าวว่า “The instructional media were cute and attractive.” (สื่อการสอนน่ารักและดึงดูดความสนใจได้ดี) “I liked arranging the strips of paper and make them into a tale.” (ฉันชอบที่ได้นำเนื้อเรื่องในกระดาษมาต่อกันเป็นนิทาน) “I saw pictures of talisman which I've heard of in Thai and I didn't know how to call them in English.” (ฉันได้เห็นภาพเครื่องรางของขลังต่างๆที่เคยได้ยินแต่ชื่อในภาษาไทยและไม่ทราบภาษาอังกฤษเรียกว่าอะไร) ผลการวิจัยนี้ตรงกับแนวคิดของ Baker (2008) และ Tomalin and Stempleski (1993) ที่กล่าวว่า สื่อการสอนมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ ดังนั้น สื่อการสอนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ จึงมีส่วนทำให้จินตนาการมีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเพิ่มขึ้นด้วย

การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

จากการวิเคราะห์บันทึกการเรียนรู้ของนิสิตและแบบสังเกตการเรียนรู้ของผู้วิจัย ได้ข้อมูลสอดคล้องกันว่าตลอดการเรียนรู้ 1 ภาคการศึกษา นิสิตพัฒนาความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ผ่านการทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมประจำสัปดาห์ รายงานประจำเดือน และโครงการปลายภาค โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กิจกรรมประจำสัปดาห์

ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงขึ้นอยู่กับความยากง่ายของกิจกรรม โดยถ้าเป็นกิจกรรมที่นิสิตมีความรู้และประสบการณ์เดิมอยู่แล้ว นิสิตสามารถเชื่อมโยงความรู้ได้อย่างรวดเร็ว สามารถขยายความคิดโดยใช้ทักษะการคิดระดับสูงเพื่อประยุกต์วิเคราะห์สังเคราะห์ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ เกิดเป็นความรู้ใหม่ และบูรณาการความรู้ระหว่างศาสตร์ได้ เช่น กิจกรรมเรื่องการท่องเที่ยว นิสิตได้คิดหลักเกณฑ์หลายแบบในการคัดเลือกสถานที่ท่องเที่ยว และนำไปบูรณาการกับวิชาสังคมศึกษา (ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์) ส่วนกิจกรรมเรื่องอาหารไทย นิสิตนำไปบูรณาการกับวิชาศิลปศึกษา คิดวิธีการตกแต่งอาหารให้สวยงาม นำรับประทาน และบูรณาการกับวิชาวิทยาศาสตร์ ได้ความรู้เรื่องสรรพคุณของสมุนไพรที่ใช้ปรุงอาหาร

ถ้าเป็นกิจกรรมที่นิสิตมีความรู้หรือประสบการณ์เดิมน้อย การเชื่อมโยงความรู้จะเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้วิจัย เช่น กิจกรรมเรื่องเทพปกรณัม ผู้วิจัยต้องช่วยเสริมความรู้ให้นิสิต เช่น อธิบายหลักของศาสนาฮินดูซึ่งเป็นที่มาของเทพปกรณัม เพื่อเป็นพื้นฐาน เมื่อนิสิตมีความรู้ความเข้าใจแล้ว นิสิตจึงสามารถเชื่อมโยงความรู้ ใช้ทักษะการคิดระดับต่างๆ และบูรณาการกับศาสตร์อื่นได้ เช่น นำความรู้เรื่องเทพปกรณัมไปเชื่อมโยงกับวิชาวรรณคดี

ไทย (รามเกียรติ์) และวิชาศิลปะศึกษา (ภาพเทพปกรณัมตามจิตรกรรมฝาผนัง) ผู้วิจัยพบว่าเมื่อนิสิตมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานแล้ว นิสิตจะค้นพบด้วยตนเองว่าที่จริงแล้วหัวข้อวัฒนธรรมไทยที่นิสิตคิดว่าไม่เคยเรียนหรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนนั้นไม่ใช่เรื่องไกลตัว สามารถพบเห็นได้ในชีวิตจริง เพียงแต่นิสิตไม่เคยศึกษาหรือให้ความสนใจมาก่อนเท่านั้น เทคนิคและกลวิธีการเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ นิสิตค้นพบได้ด้วยตนเองจากการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับเทคนิคและกลวิธีของ James (2006) ที่พัฒนาเทคนิคและกลวิธีการเชื่อมโยงความรู้สำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษ แต่ในงานวิจัยนี้ผู้เรียนสามารถค้นพบองค์ความรู้เหล่านี้ด้วยตนเอง

ในการทำกิจกรรมประจำสัปดาห์ การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงของนิสิตจะเริ่มจากการเชื่อมโยงระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงความรู้ในระดับสูง ซึ่งนิสิตได้ใช้ทักษะการคิดในระดับสูง เช่น การประยุกต์ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำความรู้มาเชื่อมโยงกับสถานการณ์ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ Lauder, Reynold and Angus (1999) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ ต้องอาศัยกระบวนการทางปัญญาเพื่อนำประสบการณ์เดิมมาประยุกต์ใช้ในประสบการณ์ใหม่ และ Pea (1999) ที่กล่าวว่า การเชื่อมโยงความรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนสามารถคิดใช้ความคิดได้อย่างอิสระ และมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะการคิดในระดับสูง

รายงานประจำเดือน

ในการทำรายงานภาษาอังกฤษสั้นๆ ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในหัวข้อ Current Issues about Thai Culture, Aksra Puppet Theatre และ Thai Culture in Entertainment Media นิสิตได้ฝึกการคิดสะท้อน (Reflection) มองย้อนกลับไปสู่ประสบการณ์เดิม หรือสิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน และนำสิ่งนั้นมาไตร่ตรองอีกครั้ง เกิดเป็นมุมมองใหม่ในเรื่องเดิมที่นิสิตไม่เคยนึกถึงมาก่อน เช่น นิสิตใช้ความคิดสะท้อนเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่เคยชม ซึ่งก่อนหน้านี้ นิสิตไม่เคยคิดถึงสักสิ่งว่าภาพยนตร์นั้นสอดแทรกวัฒนธรรมไทยด้านใดบ้าง รายงานประจำเดือนของนิสิตคนหนึ่งได้กล่าวว่า *"I have seen this movie three times but I never thought about the messages this movie conveyed about Thai culture. When I had to write this report, I had to think again about the story, and I realized that it sent out many negative images about Thailand."* (ฉันดูหนังเรื่องนี้ 3 ครั้ง แต่ไม่เคยใส่ใจว่าหนังเรื่องนี้สื่อสารอะไรบ้างเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เมื่อได้ทำรายงานชิ้นนี้ ฉันจึงนึกย้อนกลับไปถึงเนื้อเรื่องในหนังอีกครั้ง และพบว่าหนังเรื่องนี้สื่อสารภาพลักษณ์ในทางลบเกี่ยวกับเมืองไทยมากมาย)

การเรียนรู้ที่เกิดจากการคิดสะท้อนนี้ตรงกับแนวคิดของ Moon (2004) ที่กล่าวว่า การคิดสะท้อนเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ค้นพบความหมายใหม่จากฐานความรู้ ความคิด หรือ

ประสบการณ์เดิม ผู้วิจัยพบว่าในการทำรายงานแต่ละเดือน นิสิตหลายคนเขียนรายงานละเอียด และลึกซึ้งขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากการคิดสะท้อนทำให้ นิสิตได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ มากมาย ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่ นิสิตไม่เคยให้ความสำคัญมาก่อน

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ความสามารถในการคิดสะท้อนนี้ ถือเป็นความสามารถในการ เชื่อมโยงความรู้ด้วยเช่นกัน เนื่องจากการคิดสะท้อนต้องอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐาน แล้วนำ ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยมาเชื่อมโยง ประกอบกับการใช้ทักษะการคิดในระดับสูง ทำให้เกิด ความรู้ใหม่ ดังนั้น การทำรายงานประจำเดือน จึงช่วยพัฒนาความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ สู่อสถานการณ์ในชีวิตจริงของนิสิต นำไปสู่ความตระหนักรู้เรื่องวัฒนธรรมไทยที่สอดแทรกอยู่ใน ชีวิตประจำวัน

โครงการปลายภาค

ในการทำโครงการปลายภาค นิสิตมีอิสระในการเลือกหัวข้อตามความสนใจ เมื่อพิจารณา เหตุผลในการเลือกหัวข้อของนิสิตจะพบว่า นิสิตเลือกทำโครงการเกี่ยวกับสิ่งที่ใกล้ตัวที่พบเห็นได้ ในชีวิตจริง เช่น การทำนา วังมโหรี ชุดไทย และขนมไทย ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยแทรก อยู่มากมาย แต่คนทั่วไปมักไม่ให้ความสนใจ เมื่อนิสิตได้ศึกษาค้นคว้าตามแหล่งความรู้ต่างๆ นิสิตสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินความรู้ที่ได้ และอธิบายอย่างชัดเจน ใช้ภาษาอังกฤษที่ ถูกต้องทั้งในระดับคำศัพท์และการสื่อสาร ประกอบกับการนำเสนออย่างสร้างสรรค์ของแต่ละกลุ่ม นิสิตจึงได้มีปฏิสัมพันธ์กัน เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในหัวข้อต่างๆ และมี ประสบการณ์ในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริงร่วมกัน

นอกจากความรู้ระดับคำศัพท์และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแล้ว นิสิตยังได้บูรณาการ ความรู้ที่ศึกษาค้นคว้ามา กับศาสตร์อื่นๆ เช่น นำเรื่องการทำนามาบูรณาการกับความรู้เกี่ยวกับ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตำนานพื้นบ้าน เกิดเป็นการเรียนในลักษณะองค์รวม ซึ่งสอดคล้องกับการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) และ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่กำหนดแนวการ จัดการเรียนรู้ในรูปแบบบูรณาการ โดยเชื่อมโยงความรู้จากกลุ่มสาระเดียวกัน หรือต่างกลุ่มสาระ การเรียนรู้มาบูรณาการ

ดังนั้น ในการทำโครงการปลายภาค นิสิตได้รับทั้งความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยซึ่งเป็นความรู้ที่นิสิตค้นพบด้วยตนเองและได้แลกเปลี่ยนความรู้กัน ได้นำความรู้นั้น ไปบูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ และได้พัฒนาความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์

ในชีวิตจริง เกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอีกด้วย

เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

หลังการจัดการเรียนรู้มีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงในระดับมาก ทั้งด้านสติปัญญา ด้านความรู้สึกรู้สึก และด้านพฤติกรรม ทั้งนี้เนื่องมาจากนิสิตได้รับความรู้และความเข้าใจภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยจากการทำกิจกรรมหลายรูปแบบ ทำให้เห็นความสำคัญและตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย นิสิตชอบเรียนวิชานี้ เพราะมีประโยชน์ เรียนแล้วเข้าใจ และนำไปเชื่อมโยงกับความรู้ด้านอื่นๆ ได้ เมื่อมีโอกาสก็พร้อมที่จะนำความรู้ไปเผยแพร่ นำไปใช้ในชีวิตจริงและในการสอนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ Rattanaphumma (2006) ที่ได้พัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมเพื่อชุมชนท้องถิ่นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ โดยใช้ชุมชนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นฐาน ในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนและได้ปฏิบัติจริง ผลของการจัดการเรียนการสอนพบว่าทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนและความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียนสูงขึ้น หลังการทดลอง และพบว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนในวิชานี้ นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับธนาชาติ หล่อกลิ่นกลาง (2550) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้วัฒนธรรมของจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นหลังการทดลอง และมีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งด้านความรู้ ความรู้สึกรู้สึก และการพร้อมกระทำ

ผลการวิจัยนี้ยังได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่กล่าวว่าต้องการให้ผู้เรียนรักความเป็นไทย และจุดหมายของหลักสูตรนี้ ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทย มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

๑. ในการสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ผู้สอนควรวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน (Needs Analysis) ก่อนการจัดการเรียนรู้เพื่อจะได้จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้ตรงกับความสนใจของผู้เรียน และเมื่อได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงแล้ว นิสิตจะเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมได้มากขึ้น

๒. กิจกรรมบางอย่างที่นิสิตทำในวิชานี้เน้นไปที่ทักษะการเขียน เช่น การเขียนบันทึกการเรียนรู้อุทิศสัปดาห์ และการเขียนรายงานประจำเดือน แต่นิสิตบางคนไม่ถนัดด้านการเขียน ดังนั้นจึงอาจปรับกิจกรรมให้เป็นการอภิปรายบ้าง เพื่อนิสิตจะได้มีโอกาสใช้ทักษะการพูด แล้วจึงให้นิสิตฝึกการเขียนต่อไป

3. ในรายวิชาภาษาอังกฤษอื่นๆควรมีการสอดแทรกเรื่องวัฒนธรรมไทยด้วย เช่น วิชาการอ่านอังกฤษ อาจใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย หรือในการสอนศัพท์และไวยากรณ์อังกฤษ สามารถนำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยไปใช้เป็นตัวอย่างประโยคได้

4. ความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยควรนำไปบูรณาการกับวิชาต่างกลุ่มสาระสาระการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม เช่น วรรณคดีไทย ศิลปะและดนตรีไทย เพื่อผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษได้

5. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริงอย่างสม่ำเสมอ และผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการคิดในระดับสูงพร้อมกันไปด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ในหลักสูตรสถานศึกษาตามท้องถิ่นต่างๆ ควรมีการวิจัยและพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นนั้นๆ

2. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบเรื่องลักษณะการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริงของนิสิตที่เรียนต่างสาขากัน เช่น วิทยาศาสตร์กับสังคมศาสตร์

สรุป

งานวิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ที่นำกิจกรรมหลากหลายรูปแบบมาใช้ ช่วยให้นิสิตได้พัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ทั้งในระดับคำศัพท์และการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร มีความมั่นใจในความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ การจัดการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยง

ความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง ได้ฝึกนิสัยให้ใช้ทักษะการคิดในระดับสูง นำไปสู่การค้นพบความรู้
หลายด้านด้วยตนเอง สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ต่างๆในชีวิตจริง และนำความรู้ไป
บูรณาการกับศาสตร์ในสาขาอื่นและนำไปจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษได้ การจัดการเรียนรู้ด้วย
วิธีนี้ ทำให้นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ
วัฒนธรรมไทย มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้คุณค่าของวัฒนธรรมไทย และสามารถ
เผยแพร่วัฒนธรรมไทยโดยใช้ภาษาอังกฤษได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมศิลปากร, สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ. 2540. ระบบการบริหารจัดการวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประชาชน.
- ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ. ธานี หล่อนกลาง. (2550). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิคม มุสิกคามะ. (2542). แนวทางการทำนุบำรุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประชาชน.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไอเดียสโตร์.
- สุชา จันทรโสม. (2541). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนทร โคมิน. (2542). จิตวิทยาทั่วไป: หน่วยที่ 8 เจตคติกับพฤติกรรมมนุษย์. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- สนม ครูทเมื่อง. (2545). โบราณอุบาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และนิยะดา ศรีจันทร์. (2523). การสร้างแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู. กรุงเทพมหานคร: กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Alptekin, C. (2002). Towards intercultural communicative competence. ELT Journal, 56 (1), 57-64.
- Baker, W. (2003). Should culture be an overt component of EFL instruction outside of English speaking countries? The Thai context. Asian EFL Journal. Electronic version at www.asian-efl-journal.com Retrieved 12 July, 2008.

- Baker, W. (2008). A critical examination of ELT in Thailand: The role of cultural awareness. RELC Journal, 39 (1), 131-146.
- Barrow, R. (2005). Thai Superstitions. Retrieved 20 November 2006 from <http://www.thaiblogs.com>
- Brown, H.D. (2000). Principles of Language Learning and Teaching. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall Regents.
- Byram, M. (1991). Teaching culture and language: Towards an integrated model. In Buttjes, D. & M. Byram, (eds.) Mediating Language and Cultures. Clevedon, UK: Multilingual Matters.
- Byram, M. & Flemming, M. (1998). Language Learning in Intercultural Perspective. Cambridge: Cambridge University Press.
- Canale & Swain, (1980). Canale, M. & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. Applied Linguistics, 1, 1-47.
- Canale, M. (1983). From communicative competence to communicative language pedagogy. In J.C. Richards & R. Schmidt (eds.) Language and Communication. London: Longman.
- Cortazzi, M. & Jin, L. (1999). Cultural mirrors: Materials and methods in the EFL classroom. In E. Hinkel, Culture in Second Language Teaching and Learning, pp. 196-219. Cambridge: Cambridge University Press.
- Crawford-Lang, L.M. & Lang, D.L. (2001). Integrating language and culture: How to do it. Theory Into Practice, 26 (4), 258-266.
- Currie, P. (1999). Transferable Skills: Promoting Student Research. English for Specific Purposes, 18 (4), 329-345.
- Detterman, D.K. (1993). The case for the prosecution: Transfer as an epiphenomenon. In D.K. Detterman & R. J. Sternberg (eds.) Transfer on Trial: Intelligence, Cognition, and Instruction. Norwood: Ablex Publishing Corporation.
- Dziembowski, Z. & Newcomb, N. (2005). Transfer of Mathematical problems solving procedures acquired through physical science instruction: When you don't see it, why not? In Transfer of Learning: From a Modern Disciplinary Perspective. Jose P. Mestre (ed.), 337-356. Greenwich, CT: Information Age Publishing.

- Ford, J.D. (2004). Knowledge Transfer Across Disciplines: Tracking Rhetorical Strategies From a Technical Communication Classroom to an Engineering Classroom. IEEE Transactions on Professional Communication, 47 (4), 301-315.
- Gardner, B.S. & Korth, S.J. (1997). Classroom Strategies that Facilitate Transfer of Learning to the Workplace. Innovative Higher Education, 22 (1), 45-60.
- Harumi, I. (2002). A new framework of cultural teaching for teaching English as a global language. RELC Journal, 33 (2), 39-57.
- Hudson, D.P. (2008). Exploring Students' Perceptions of Opportunities for Transfer: Four Case Studies of Students' Transitions Within a first-year writing sequences. Unpublished Master's Thesis. University of Southern Illinois at Carbondale.
- James, M. A. (2006). Teaching for Transfer. ELT Journal, 60 (2), 151-159.
- James, M. A. (2008). Transfer of Learning From a University Content-Based EAP Course. TESOL Quarterly, 40 (4), 783-806.
- Kramsch, C. (1993). Context and Culture in Language Teaching. Oxford: Oxford University Press.
- Lauder, W., Reynold, W. & Angus, N. (1999). Transfer of knowledge and skills: Some applications for nursing and nurse education. Nurse Education Today, 19, 480-487.
- Leberman, S., McDonald, L. & Doyle, S. (2006). The Transfer of Learning: Participants' Perspectives of Adult Education and Training. Alderson, Hampshire, UK: Gower Publishing Limited.
- Marini, A. & Genereux, R. (1995). The challenging of teaching for transfer. In Teaching for Transfer: Fostering Generalization in Learning. Anne McKeough, Judy Lupart, and Anthony Marini (eds.), 1-20. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.
- Martin, J.N. (1993). Intercultural communication competence. International Journal of Intercultural Relations, 13, 76-98.
- Meyer, G. (1991). Developing transcultural competence: Case studies of advanced language learners. In D. Buttjes & M. Byram (eds.) Mediating Language Education. Clevedon, UK: Multilingual Matters.

- Melton, A.W. (1963). Implications of short-term memory for a general theory of memory. Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior, 2, 1-21.
- Montienvichienchai, C. (2004). The Understanding of Cultural Similarity and Cultural Awareness on the Interpretation of Thai Smiles. Unpublished doctoral dissertation, Bangkok University.
- Moon, J. A. (2004). A Handbook of Reflective Learning and Experiential Learning: Theory and Practice. Oxford, UK: Routledge.
- Morris, C. G. (1990). Psychology. (Seventh Edition). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, Inc.
- Oskamp, S. (1977). Attitudes and Opinions. Englewood Cliff, NJ: Prentice-Hall.
- Pakir, A. (1999). The development of English as a “glocal” language: New concerns in the old saga of language teaching.” A Keynote Address, 34th RELC Seminar, Singapore.
- Pea, R.D. (1999). Socializing the Knowledge Transfer Problem. International Journal of Educational Research. (Special Issues on Acquisition and Transfer of Knowledge and Cognitive Skills, Erik De Corte (ed.). 31, 639-663.
- Perkins, D.N. & Solomon, G. (1988). Teaching for Transfer. Educational Leadership, 46 (1), 22-32.
- Perkins, D.N. & Solomon, G. (1994). Transfer of learning. In The Encyclopedia of Education (Second Edition, Volume 11). Trosten Husen and T. Neville Postlethwaite (Eds.), 6452-6457. Oxford, UK: Pergamon.
- Rattanaphumma, R. (2006). A development of community-based English course to enhance English language skills and local cultural knowledge for undergraduate students. Doctoral dissertation, Graduate School, Chulalongkorn University.
- Robinson, G. (1985). Cross-cultural Understanding: Process and Approaches for Foreign Language. English as a Second Language and Bilingual Educators. New York: Pergamon Institute for English.
- Savignon, S. (1983). Communicative Competence: Theory and Classroom Practice. Boston, MA: Addison-Wesley.
- Smith, L. (1976). English as an international auxiliary language. RELC Journal, 7 (2), 38-43.

Tardy, C. (2006). Researching first and second language genre learning: A comparative review and a look ahead. Written Communication, 14 (1), 3-62.

Thailand's Top Destinations (2008). Retrieved October 1 2008 from <http://www.9destinations.com>

Tomalin, B. & Stempleski, S. (1993). Cultural Awareness. Oxford: Oxford University Press.

Triandis, H.C. (1971). Attitude and Attitude Change. New York: John Wiley and Sons, Inc.

Wenden, A. (1991). Learner Strategies for Learner Autonomy. London: Prentice Hall International.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
ประมวลรายวิชา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประมวลรายวิชา

1. รหัส	2725453
2. จำนวนหน่วยกิต	2
3. ชื่อวิชา	ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ
4. ภาควิชา	หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
5. ภาคการศึกษา	ภาคปลาย
6. ปีการศึกษา	2551
7. ชื่อผู้สอน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทร์ทรงกลด คชเสนี
8. เงื่อนไขรายวิชา	
8.1 วิชาที่ต้องเรียนมาก่อน	--
8.2 วิชาบังคับร่วม	--
8.3 วิชาควบ	--
9. สถานภาพของวิชา	วิชาเลือก
10. ชื่อหลักสูตร	ครุศาสตรบัณฑิต
11. วิชาระดับ	ปริญญาตรี
12. ชั่วโมงที่สอน/สัปดาห์ 2	
13. เนื้อหารายวิชา	ความเป็นมาของชนชาติไทย โครงสร้างครอบครัวไทย ค่านิยมของสังคม และศิลปวัฒนธรรมไทย และการทำรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
14. ประมวลการเรียนรายวิชา	
14.1 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ	
1. อธิบายวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	
2. อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในด้านต่างๆ ที่นิสิตได้อ่านและค้นคว้า ด้วยการเขียนรายงานและรายงานด้วยวาจา	
14.2 เนื้อหาวิชาต่อสัปดาห์	
สัปดาห์ที่ 1	Introduction
สัปดาห์ที่ 2	Thailand Overview
สัปดาห์ที่ 3	Thailand's Geography, History, and Language
สัปดาห์ที่ 4	Social values
สัปดาห์ที่ 5	Beliefs

สัปดาห์ที่ 6	Folktales
สัปดาห์ที่ 7	Mythology
สัปดาห์ที่ 8	Field Trip
สัปดาห์ที่ 9	Thai Food (demo/workshop)
สัปดาห์ที่ 10	Festivals and ceremonies
สัปดาห์ที่ 11	Monarchy
สัปดาห์ที่ 12	Prominent Figures in Rattanakosin Period (guest speaker)
สัปดาห์ที่ 13	Thai Mannerisms (guest speaker)
สัปดาห์ที่ 14	Final project presentations
สัปดาห์ที่ 15	Final project presentations
สัปดาห์ที่ 16	Wrap up

14.3 วิธีจัดการเรียนการสอน

14.3.1 การบรรยาย	30%
14.3.2 การบรรยายเชิงอภิปราย	30%
14.3.3 การระดมสมองและการอภิปรายกรณีศึกษา	20%
เพื่อให้รู้จักการวิเคราะห์และการแก้ปัญหา	
14.3.4 การสรุปประเด็นสำคัญหรือการนำเสนอ	20%
ผลของการสืบค้นหรือผลของงานที่ได้รับมอบหมาย	

14.4 สื่อการสอน

14.4.1 แผ่นใสและแผ่นทึบ
14.4.2 PowerPoint media
14.4.3 สื่ออิเล็กทรอนิกส์และเว็บไซต์
14.4.4 สื่อของจริงต่างๆ

14.5 การมอบหมายงานผ่านระบบเครือข่าย

14.5.1 ข้อกำหนดวิธีการมอบหมายงานและส่งงาน
14.5.1 ส่งการบ้านที่ chansongklod@gmail.com ตามเวลาที่กำหนด
14.5.2 ระบบจัดการเรียนรู้ที่ใช้

14.6 การวัดผลการเรียน

14.6.1 รายงานประจำเดือน (3 ชิ้น)	45%
(ส่งศุกร์ 28 พ.ย.51 ศุกร์ 26 ธ.ค. 51 ศุกร์ 30 ม.ค. 52)	

14.6.2	บันทึกการเรียนรู้อ่าน (4 อาทิตย์ส่ง 1 ครั้ง พร้อมกับ รายงานประจำเดือน)	15%
14.6.3	โครงการและการนำเสนอโครงการ	30%
14.6.4	การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน	10%

15. รายชื่อหนังสืออ่านประกอบ

15.1 หนังสือบังคับ

Chansongklod Gajaseni. (2008). Thai Life and Thoughts for English Teachers.
Course materials. Faculty of Education, Chulalongkorn University.

15.2 หนังสืออ่านเพิ่มเติม

คารีนา ไชติรวี. (2544). พูดฝรั่งเรื่องไทยๆ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อิติตตา.

ธนพล จากใจดี. (2547). นิทานพื้นบ้านชวนอ่านของไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธนพล
วิทยาการ.

สนม ครูทเมือง. (2545). โบราณอุบาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธารอักษร.

Chadchaidee, T. (2005). Essays on Thailand. Bangkok: Tanapolvitayakarn.

Chadchaidee, T. (2004). Fascinating Folktales of Thailand. Bangkok:
Tanapolvitayakarn.

Continuing Education Center Chulalongkorn University. (2002). A Survey of Thai
Arts and Architectural Attractions. Bangkok: Chulalongkorn University
Printing

Cooper, R. & Cooper, N. (2005). Culture Shock: Thailand. Singapore: Marshall
Cavendish.

Holmes, H. & Tangtongtavy, S. (1999). Working with the Thais. Bangkok: White
Lotus.

Jumsai, M. (2000). History of Thai Literature. Bangkok: Chalermnit.

Jumsai, M. (2002). Thai Folktales. Bangkok: Chalermnit.

Matics, K.I. (2004). Gestures of the Buddha. Bangkok: Chulalongkorn University
Press.

Montienvichienchai, C. (2004). The Understanding of Cultural Similarity and
Cultural Awareness on the Interpretation of Thai Smiles. Unpublished
doctoral dissertation, Bangkok University.

- Moore, C. (2006). Heart Talk. Bangkok: Heaven Lake Press
- National Identity Board. (2000). Thailand into the 2000's. Bangkok: Amarin Printing and Publishing.
- Niratpattanasai, K. (2005). Bridging the Gap. Bangkok: Asia Books Company Ltd.
- O'Sullivan, K. & Tajareonsuk, S. (1997). Thailand: A Handbook in International Communication. Sydney: Macquarie University Press.
- Santikarn, J. & Skinner, T. (2003). ABC of Thailand. Bangkok: Siriwatana Interprint.
- Santikarn, J. (2006). When I Grew Up (in Thailand). Bangkok: Siriwatana Interprint.
- Segaller, D. (2005). Thai Ways. Bangkok, Thailand: Silkworm Books.
- Senawong, P. (2006). Thai Ties: Social Customs and Cultural Traits that tie all Thais together. Bangkok: Samaphan Publishing Co. Ltd.
- Smith-Cornwel, P. (2005). Very Thai. Bangkok: River Book.
- Vathanaprida, S. & MacDonald, M. R. (1994). Thai Tales: Folktales of Thailand. Englewood, Colorado: Libraries Limited, Inc.
- Welty, R. (2004). Thai Culture and Society. Bangkok: Asia Books.
- Welty, R. (2004). Successful Living in Thailand. Bangkok: Asia Books.
- Wirdheim, E. & Wirdheim, J. (2004). Vera and Victor Discover Thailand. Bangkok: Wirdheim Culture.
- Wong, C. (2005). Thai Hawker Food. Bangkok: Book Promotion and Service Ltd.
- Yee, K. & Gordon, C. (2006). Do's and Don'ts in Thailand. Bangkok: Amarin Printing and Publishing House.

16. การประเมินผลการสอน

16.1 การประเมินการสอน ใช้แบบประเมินของคณะครุศาสตร์

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแผนจัดการเรียนรู้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อ

Thailand Overview

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นิสิตสามารถแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย อธิบายความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว บรรยายความรู้ ความคิด และความรู้สึกที่ได้จากการเดินทางได้

เนื้อหา

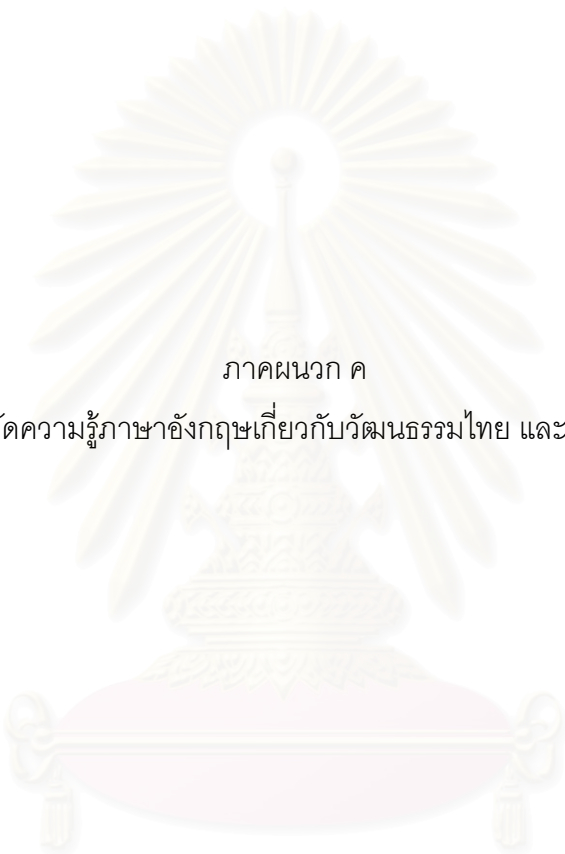
1. คำคุณศัพท์ที่ใช้อธิบายลักษณะและสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย
2. การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อบรรยายความคิดและความรู้สึกที่ได้จากการเดินทาง
3. สัญลักษณ์ที่เป็นทางการของประเทศไทยที่กำหนดโดยคณะกรรมการสัญลักษณ์แห่งชาติ และชื่อในภาษาอังกฤษ
4. ชื่อภาษาอังกฤษของสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยและการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับชาวต่างชาติ
5. ที่มาของคำว่า “ฝรั่ง”

กิจกรรม

1. Country's nicknames (สมญานามของประเทศต่างๆทั่วโลก)
2. Thailand Quiz (How much do you know Thailand?)
3. Guess the Top Ten Cities in 2008 voted by travelers (from various websites)
4. Read travel stories around Thailand from weblogs.
5. What are the symbols of Thailand? Brainstorm.
6. Class Poll: What are the “must see” 9 Destinations in Thailand? Describe your criteria. (Group Work)

การวัดและประเมินผล

1. ความถูกต้องของภาษาและความคล่องแคล่วในการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อสื่อความหมาย
2. บันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการสอน การนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตจริง การนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสอน และความคิดเห็นอื่นๆ
3. แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้วิจัย โดยสังเกตพฤติกรรมในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย และกระดาศำตอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Test of English Knowledge about Thai Culture

1. Which cooking utensils will you use if you want to make “*chilli paste*” (น้ำพริก)?
a. ladle and stand   b. mortar and pestle   c. spatula and mold   d. skewer and grater

2. Every king has a symbol which represents the king himself. What is it called in English?
a. royal token   b. royal regalia   c. royal badge   d. royal insignia

3. If a foreigner wants to learn how to speak Thai, how do you describe the major feature of the Thai language?
a. It's tonal.   b. It's nasal.   c. It's vocal.   d. It's syllabic.

4. If a foreign friend asks you to tell him about the theme of Ramayana, what is your answer?
a. It is a story of victory over evil.
c. It is the power of cunning over strength.
d. It is about humanity in wars and romances.
b. It is a quest of warriors who must fulfill their obligations.

5. The traditional Thai greeting “wai” has several types. One of them is “*to prostrate oneself completely before the feet of someone*” (เบญจางคประดิษฐ์). How is it different from other types?
a. It is done in sacred ceremonies.
b. It is used to show our utmost respect.
c. It is performed in front of the audience.
d. It is used with Buddha images and Buddhist monks only.

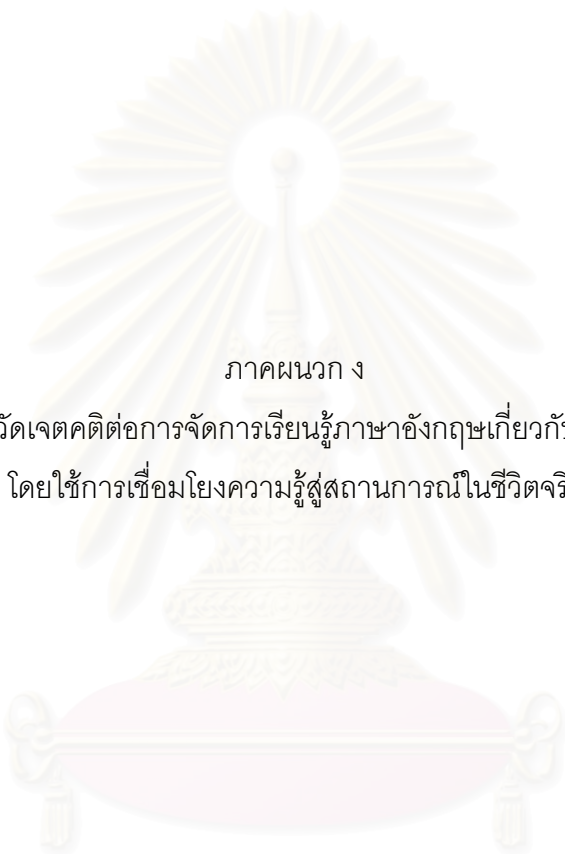
Answer Sheet

Name _____

Directions: Mark **X** on the correct answer and another **X** to indicate how confident you are about your answer.

Question					Level of Confidence	
					Confident	Unconfident
1	a	b	c	d		
2	a	b	c	d		
3	a	b	c	d		
4	a	b	c	d		
5	a	b	c	d		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย
โดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำสั่ง เมื่ออ่านข้อความแต่ละข้อจบแล้ว จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของ
 นิสิตมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่ จริง	ไม่จริง เลย
1	การเรียนวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่มีประโยชน์						
2	ฉันรู้สึกสนุกที่ได้เรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย						
3	การเรียนวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก						
4	ฉันไม่ชอบวิเคราะห์วัฒนธรรมไทยและแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ						
5	ฉันจะไม่อาสาพาชาวต่างชาติไปเที่ยวชมเมืองไทย						

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างบันทึกการเรียนรู้ออนไลน์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Week ____

1. This week's topic _____

2. What knowledge did I gain beyond what I've already known?

ความรู้ที่ฉันได้รับเพิ่มขึ้นจากที่เคยรู้มามีอะไรบ้าง

---

3. What are my opinions towards the class activities?

ฉันมีความคิดเห็นของฉันเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร

---

4. How can I apply the knowledge I gained today in real life?

ฉันจะนำความรู้ที่ได้จากวันนี้ไปใช้ในชีวิตจริงอย่างไร

---

5. If I have to teach this topic in English, what will I teach and how?

ถ้าฉันจะต้องสอนหัวข้อนี้เป็นภาษาอังกฤษ ฉันจะสอนอะไรบ้าง และสอนอย่างไร

---

6. Other comments   ความคิดเห็นอื่นๆ

ภาคผนวก ซ

ตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้วิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสังเกตพฤติกรรม

สัปดาห์ที่ _____ เรื่อง _____

พฤติกรรมที่สังเกตได้

1. พฤติกรรมการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

---

2. พฤติกรรมทั่วไป

สถาบันเวทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย